

ΤΑ ΝΕΑ

1925

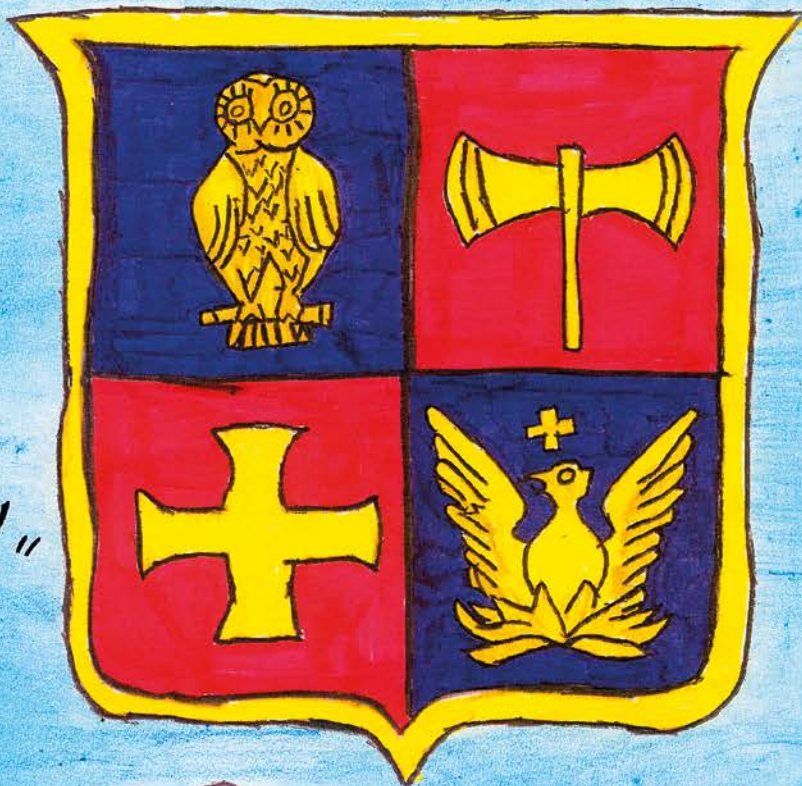
ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ • ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ Ι.Μ. ΚΑΡΡΑΣ

"Πολίτας
τρέφον"

Π

Πέτρος Χρήστου, 88

ΤΑ ΝΕΑ

ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΡΟΝΟΣ 41^{ΟΣ} • ΤΕΥΧΟΣ 1

Ιούνιος 2024

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΡΙΑ

Μαίρη Συνολάκη, γ8

ΒΟΗΘΟΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΡΙΑΣ

Αναστασία Γαλάνη, γ2

Σοφία Κούκου, γ4

ΟΜΙΛΟΣ ΕΝΤΥΠΩΝ

Δημήτρης Αλαφογιώργος, β1

Νικολέττα Ανδρέου, α1

Μαρία Αφθονίδη, α1

Αγγελική Γαλάνη, β2

Αναστασία Γαλάνη, γ2

Μαριάννα Γεωργακοπούλου, β2

Ραλλού Γεωργοπούλου, γ2

Όλγα-Μαρία Δανηλάτου, β2

Στέφανος-Μάξιμος Διαλεττής, α3

Ηλίας Διαμάντης, α3

Τρίς Δίβαρη, γ3

Αμαλία Ενεπεκίδη, α3

Αικατερίνη Ζαφείρη, γ3

Χαρά Καμαρινοπούλου, γ3

Αλίκη Κανδυλίδη, α3

Σοφία Κούκου, γ4

Ευάγγελος Κουρτίδης, β4

Παναγιώτης Κραμποβίτης, β4

Εριέττα Κουρομιχελάκη, γ4

Βικτωρία Κωνσταντινίδη, α5

Άρτεμις Κωνσταντίνου, α5

Λουίζα Κωστή, β4

Αλίκη Λιβανού, α5

Αικατερίνη Ματθαίου, α6

Ζαΐρα Μαυρίδη, α5

Νεφέλη Μεσσάρη, α6

Ευαγγελία Μετεβελή, γ5

Αλέξανδρος Μισθός, α6

Φλώρα Μπέρτου, β5

Μελίτα Μπρίλη, β5

Σοφία Περράκη, β7

Ίσμα Ραμζάν, γ8

Μαρία-Ραφαέλα Συνολάκη, γ8

Άθως Τσάκωνας, β9

Κύρος Τσάκωνας, γ9

Μαρία Φραγάκη, β9

Ουρανία Χανιώτη, β9

Πέτρος Χρήστου, γ8

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ

Γαρυφαλλιά Βλάχου, β1

Άγγελος Μουζάκης, γ6

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:

Ρηνιώ Μπασιά

ΕΞΩΦΥΛΛΟ - ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Πέτρος Χρήστου, γ8

Όλγα-Μαρία Δανηλάτου, β2

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Μιχάλης Κύρκος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

▶ Τα σύμβολα του θυρεού	4
▶ Εξόρμηση 2024	10
▶ 8 ^ο Μαθητικό Ευρωπαϊκό Συνέδριο στη Ρώμη.....	16
▶ Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας στη Νάπολη.....	17
▶ TEDEx: Ένα παιχνίδι ρόλων στο μάθημα των Αγγλικών	19
▶ Αφιέρωμα: 100 χρόνια από τη γέννηση της Ζωρζ Σαρή και της Άλκης Ζέη.....	20
▶ Συνέντευξη με την κ. Λίνα Μενδώνη	21
▶ Συνέντευξη με τον κ. Λουκά Παπαδήμο '66.....	24
▶ Η μουσική στη ζωή μας	28
▶ Ημέρα Αλληλεγγύης.....	29
▶ Αγωνιστικά αθλήματα	30
▶ Γκράφιτι: Τέχνη ή Βανδαλισμός;	31
▶ Ξεμάγνηση στην τρίτη μεγαλύτερη βιβλιοθήκη της Ελλάδας	32
▶ Κύπρος 1974 «Δεν ξεχνώ»	34
▶ Γκουέρνικα. ένας ιστορικός πίνακας	35
▶ Καμία Γυναίκα Ξανά.....	36
▶ Γιάννης Ρίτσος - Πρωινό Άστρο	38
▶ Γεώργιος Δροσίνης - Θαλασσινά τραγούδια	39
▶ Ερωτηματολόγιο: Οι Σχέσεις στο Σχολείο.....	40
▶ Η μαγεία των λέξεων και των αριθμών	43
▶ Τεχνολογία και επαγγέλματα	44
▶ Το μέλλον της μετακίνησης	46
▶ Βιοπαλαιστές με ουρά	48
▶ Μουσική και μελέτη	50
▶ Από ανάγκη σε αισθητική!.....	51
▶ Αποκαλύπτοντας το Αρχαιολογικό Θαύμα της Ολυμπίας	52
▶ Ολυμπιακοί Αγώνες από την αρχαιότητα έως σήμερα	54
▶ Συνέντευξη με την Ολυμπιονίκη Άννα Ντουνουνάκη	58
▶ Νέκυια Μία κατάβαση στο σκοτάδι αλλά και μία ανάδυση στο φως,	62
▶ Κριτική της Ταινίας «One Life»	63
▶ Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα.....	64
▶ Ο Κύκλος των Χαμένων Ποιητών	65
▶ Για μια ζωή	66
▶ Ο κόσμος των βιβλίων	67
▶ Βιβλιοπαρουσιάσεις	68
▶ Τελευταία λέξη.....	72

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Το τεύχος που κρατάτε στα χέρια σας είναι το αποτέλεσμα μιας δημιουργικής προσπάθειας, ενός γλυκού ταξιδιού που στηρίχτηκε στην αφοσίωση και την αγάπη όλων μας για το περιοδικό του Σχολείου μας.

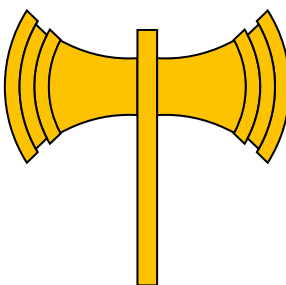
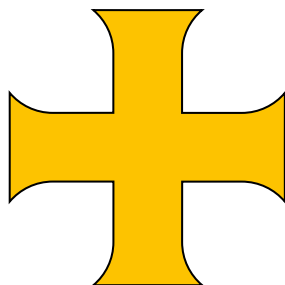
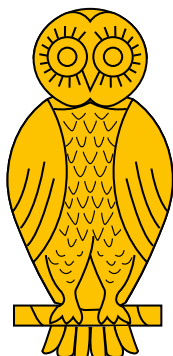
Αποτελεί το αποτύπωμα των αρχών και των αξιών μας και την καταγραφή των αντιλήψεων και των ιδεών μας. Μιλά για το χθες, αφουγκράζεται το σήμερα και ταξιδεύει στο μέλλον. Το περιοδικό είμαστε όλοι εμείς: όσα σκεφτόμαστε και όσα κάνουμε. Έχει τις ταυτότητες όλων μας και τις δράσεις μιας δεμένης κοινότητας. Στο τεύχος αυτό θα βρείτε μεγάλη ποικιλία άρθρων που είγουμε θα προσελκύσουν το ενδιαφέρον σας και, ίσως, αποτελέσουν και το έναυσμα για μια «δυναμική» είσοδο στον μαγικό κόσμο του βιβλίου!

Στον Όμιλο του περιοδικού είμαστε πλέον πολλοί και πολλές. Κάθε χρόνο ο αριθμός των μελών αυξάνεται και το ενδιαφέρον για «Τα Νέα του Γυμνασίου» ενδυναμώνει ακόμη περισσότερο έναν δεσμό που πρωτοποριακά δημιουργήθηκε πριν από πολλά χρόνια. Η ομάδα μας σε αυτόν τον Όμιλο είναι εξαιρετική και για εμένα προσωπικά αποτελεί την πιο ξεχωριστή ανάμνηση του Γυμνασίου!

Καλή Ανάγνωση λοιπόν και Καλό Καλοκαίρι σε όλους και όλες!

Η αρχισυντάκτρια
Μαίρη Συνολάκη, γδ

Τα σύμβολα του θυρεού

Διαχρονικές αξίες!

Το σχολικό έτος 2023 – 2024 είναι αφιερωμένο στον θυρεό του Σχολείου μας. Το θέμα του είναι: «Ο θυρεός: Με τα τέσσερα εμβλήματά του «απεικονίζει» συμβολικά το όραμα των ιδρυτών – δημιουργών του Κολλεγίου, τις θεμελιώδεις αρχές του και τους διαχρονικούς κεντρικούς στόχους της εκπαιδευτικής, παιδαγωγικής και κοινωνικής αποστολής του».

Πώς εφαρμόζονται στο Σχολείο μας σήμερα οι αξίες που πρεσβεύει ο θυρεός;

➤ Αναμφίβολα, αναπόσπαστο κομμάτι του ελληνικού πολιτισμού ήταν η τέχνη. Οι καλλιτεχνικές δημιουργίες της εποχής συχνά διακοσμούνται με παραστάσεις ανθρώπων, ζώων, πουλιών, ψαριών και με σκηνές με άρματα. Το σημερινό Κολλέγιο δίνει μεγάλη έμφαση στην τέχνη, την οποία θεωρεί αναγκαία για τη δημιουργία μιας ολοκληρωμένης και ισορροπημένης παιδείας. Στη σχολική καθημερινότητα, το μάθημα των καλλιτεχνικών είναι ένα μάθημα που οι περισσότεροι μαθητές λατρεύουν. Μέσα σε μία σχολική ώρα, οι μαθητές μαθαίνουν για τους τύπους ζωγραφικής, τους τρόπους καλλιτεχνικής έκφρασης και την ιστορία της τέχνης. Ταυτόχρονα, το Κολλέγιο Αθηνών δίνει την ευκαιρία για καλλιτεχνικές εκδηλώσεις με μουσικές και θεατρικές παραστάσεις, εκθέσεις έργων των μαθητών και άλλες δράσεις.

Ως προς το στοιχείο της κλασικής αρχαιότητας, το Σχολείο μας προσπαθεί με ποικίλους τρόπους να διατηρήσει ζωντανό το σπουδαίο επιστημονικό πνεύμα των αρχαίων κλασικών Ελλήνων. Κατά την Ελληνική αρχαιότητα, η φιλοσοφία αγκάλιαζε και δικαιολογούσε την επιστημονική έρευνα, και φιλοσοφία και επιστήμη αλληλοβοηθούνταν στις προσπάθειές τους για πρόοδο. Για αυτό το Σχολείο μας σήμερα έχει υιοθετήσει ένα πολύ αναπτυγμένο πρόγραμμα φυσικών και φιλοσοφικών επιστημών, διαθέτοντας καινοτόμο διδακτικό υλικό και παρέχοντας ομίλους και εξωσχολικές δραστηριότητες που μπορούν εύκολα να ωθήσουν έναν μαθητή να διακριθεί στην επιστήμη της επιλογής του. Εκτός από τις πρωτοποριακές δράσεις του, το Σχολείο καινοτομεί συνδυάζοντας μαθήματα του Υπουρ-

Ο θυρεός του Σχολείου μας είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της Κολλεγιακής Ιστορίας, όπως και όσα συμβολίζει είναι αναπόσπαστα κομμάτια της Ελληνικής Ιστορίας.

γείου Παιδείας και του ΜΥΡ. Το έτος 2022-2023, μαθητές του Κολλεγίου Αθηνών διακρίθηκαν στους τομείς της Βιολογίας, Φυσικής, Μαθηματικών και Χημείας, σε πανελλήνιο επίπεδο. Παράλληλα, με προγράμματα όπως Ομίλους, Ημέρες Επαγγελματικού Προσανατολισμού, μορφωτικές εκδρομές και συνέδρια στα οποία συμμετέχουν, όπως Speak Truth to Power, Model United Nations, UNESCO και Νεανική Επιχειρηματικότητα, οι μαθητές του Κολλεγίου Αθηνών κάνουν το πρώτο βήμα τους προς τη διαμόρφωση μιας προσωπικής και τεκμηριωμένης άποψης για τη ζωή.

Σημαντικό στοιχείο της Ελληνικής ιστορίας, φυσικά, ήταν και είναι η θρησκεία, η οποία γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη στους Βυζαντινούς χρόνους. Την εποχή του Βυζαντίου, ο Χριστιανισμός άρχισε να εξαπλώνεται σε όλους τους βυζαντινούς λαούς. Μεγάλος αριθμός εθνικών εκχριστιανίστηκαν, γνώρισαν μία καινούργια πίστη και αφοσιώθηκαν σε αυτή. Την εποχή εκείνη, υπήρξε μία μεγάλη πολιτισμική άνθηση, η οποία οφειλόταν στην εισαγωγή του πρώιμου χριστιανισμού. Το Κολλέγιο, θέλοντας να διατηρήσει τη σπουδαιότητα της θρησκείας για τον πολιτισμό, διδάσκει στους μαθητές τα βασικά στοιχεία για τις θρησκείες του κόσμου, ελπίζοντας να τους βοηθήσει στην επιλογή της πίστης τους. Παρέχει ένα ιδιαίτερο διδακτικό υλικό, το οποίο έχει ως σκοπό την οικειοποίηση των μαθητών με διαφορετικές θρησκείες. Σκοπός του προγράμματος αυτού

είναι η διαμόρφωση ενός πιο αποδεκτού και ανοιχτόμυαλου τρόπου σκέψης.

Κλείνοντας, η σημερινή Ελλάδα είναι μια χώρα που έχει γνωρίσει μεγάλη εξέλιξη. Ξεκινά από τη Μυκηναϊκή εποχή, συνεχίζει στην Κλασική Ελλάδα και φτάνει στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Προφανώς, ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία της Ελληνικής ιστορίας ήταν η παιδεία. Από τη Μυκηναϊκή Ελλάδα μέχρι σήμερα, ο ελληνικός πολιτισμός προσπαθεί να βελτιώσει όλο και περισσότερο την ελληνική εκπαίδευση. Ούτως ή άλλως, αναγεννημένη Ελλάδα σημαίνει και αναγεννημένη παιδεία. Στο κομμάτι αυτό, το Κολλέγιο Αθηνών έχει προσπαθήσει με κάθε τρόπο να παρέχει στους μαθητές του την καλύτερη εκπαίδευση που μπορεί. Αξιοποιώντας ό,τι μπορεί, το Σχολείο μας έχει καταφέρει να δημιουργήσει ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα που συνδυάζει τη σωματική και πνευματική καλλιέργεια. Δίνοντας την ευκαιρία στους μαθητές να συμμετέχουν στις αθλητικές ομάδες του Κολλεγίου, στο πρόγραμμα της Φυσικής Αγωγής, στο ΑΣΙΣ (Αθλητικές Συναντήσεις Ιδιωτικών Σχολείων) και στις αθλητικές ομάδες του ΣΑΚΑ, το Κολλέγιο παρέχει στους μαθητές του μία ανωτάτου επιπέδου αθλητική παιδεία και τη δυνατότητα να αναπτύξουν δεξιότητες σε πολλά και διαφορετικά αθλήματα. Επιβεβαιώνει έτσι το αρχαίο ρητό: «Νους υγιής εν σώματι υγιεί».

Ο Θυρεός του Σχολείου μας είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της Κολλεγιακής Ιστορίας, όπως και όσα συμβολίζει είναι αναπόσπαστα κομμάτια της Ελληνικής Ιστορίας. Για αυτό είναι σημαντικό να συνεχίζουμε να τα εφαρμόζουμε στη σχολική μας καθημερινότητα και να κάνουμε υπερήφανους τους ιδρυτές – δημιουργούς του!

Λουίζα Κωστή, β4

Συμβολισμοί και Αξία

➔ Ο Θυρεός είναι το επίσημο έμβλημα κράτους ή δυναστείας ή παλιάς αριστοκρατικής οικογένειας σε σχήμα μικρής ασπίδας με διάφορες παραστάσεις.

Γνωστοί θυρεοί είναι ο θυρεός του οίκου του Ουίνδσορ, δηλαδή της οικογένειας των Άγγλων μοναρχών, το εθνόσημο της Ελλάδας αλλά και ο θυρεός του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Το Κολλέγιο έχει τον δικό του θυρεό, ο οποίος καθιερώθηκε το 1934. Σχεδιάστηκε από τον Διευθυντή του Οικοτροφείου, Γεώργιο Φυλακτόπουλο, και τον καθηγητή Robert Shaffer μετά από έγκριση της Διεύθυνσης και του ΔΣ του ΕΕΙ. Τα τέσσερα στοιχεία του θυρεού είναι ο πέλεκυς, η γλαύκα, ο σταυρός και ο φοίνικας. Τα στοιχεία αυτά πλαισιωμένα από το κόκκινο, το κυανό και το χρυσό χρώμα αποδίδουν την τετραπλή αποστολή του Σχολείου μας και αντικατοπτρίζουν την αυθεντική κολλεγιακή ψυχή.

Από την αρχή της ίδρυσης του Σχολείου μας μέχρι σήμερα ο θυρεός αναδεικνύει τις τέσσερις θεμελιώ-

Το τελικό προσχέδιο του θυρεού του Σχολείου μας όπως πρωτοσχεδιάστηκε το 1934 από τον Γεώργιο Φυλακτόπουλο και τον Robert Shaffer. Στο εξώφυλλο του περιοδικού ΕΡΜΗΣ των αποφοίτων του Σχολείου μας, τ. Νο 85

Ρητορικός Διαγωνισμός Χάουλαντ Γ' Λυκείου

Το Κολλέγιο Αθηνών θεμελιώθηκε από τους ιδρυτές του πάνω σε μια εκπαιδευτική φιλοσοφία, που σκοπό έχει να παρέχει όχι απλώς γνώσεις, αλλά πολύπλευρη παιδεία, να μορφώνει, να συντελεί στη διάπλαση ανθρώπων με ολοκληρωμένη προσωπικότητα, ενεργών, υπεύθυνων πολιτών με πνευματική και ψυχική καλλιέργεια. Η φιλοσοφία αυτή και τα πρωτοποριακά προγράμματα που την υλοποίησαν διαμόρφωσαν ένα κλίμα, μέσα στο οποίο βάδισαν και βαδίζουν αρμονικά, πλάι-πλάι, η προαγωγή της κοινωνικής αλληλεγγύης, η ενθάρρυνση της επιστημονικής σκέψης, οι επιδόσεις στον αθλητισμό, η θεραπεία των τεχνών.

Δ. Καραμάνος, Αγωγή Ψυχής - Τέρψη Ζωής, έκδοση Κολλεγίου Αθηνών - Κολλεγίου Ψυχικού, 2003.

Οι αξίες του Κολλεγίου, που αποτυπώνονται στα τέσσερα εμβλήματα του Θυρεού του, διαμορφώνουν πολίτες ικανούς να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις του παρόντος και του μέλλοντος.

δεις αξίες πάνω στις οποίες στηρίζεται η εκπαίδευση των μαθητών.

Τη σωματική ανάπτυξη, που συμβολίζεται με τον **πέλεκυ** και ως αξία υπάρχει από την αρχαιότητα, καθώς οι αρχαίοι πίστευαν στο «νους υγιής εν σώματι υγιεί».

Ο συμβολισμός της **γλαύκας** είναι η πνευματική και γνωστική καλλιέργεια, την οποία τονίζει και ο Σπύρος Λάτσης στην ομιλία του στα εγκαίνια του Λάτσιου διδακτηρίου: «Το Κολλέγιο σήμερα συνιστά ένα από τα λίγα κέντρα στον τόπο μας. Θα έλεγα ένα «Κέντρο Αριστείας».[...] τα Κέντρα Αριστείας αποτελούν χρήσιμα υποδείγματα πνευματικής ακτινοβολίας σε ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο. [...] Τέλος, βοηθούν στην αυτοοργάνωση και την ανύψωση της παιδείας...».

Ο **σταυρός** συμβολίζει την πατριωτική μόρφωση των μαθητών, διότι είναι υψίστης σημασίας ένας μορφωμένος άνθρωπος να γνωρίζει τις ρίζες του και αγαπά την πατρίδα.

Τέλος, ο **φοίνικας** προβάλλει την ψυχική και ηθική ανάπτυξη των μαθητών, καθώς το Κολλέγιο αποτελεί μορφωτικό αλλά και πνευματικό κέντρο, συμβάλλοντας στην πολιτιστική ζωή ολόκληρης της Αθήνας.

Όλες αυτές οι αξίες συμφωνούν με το όραμα και τη φιλοσοφία του Στεφάνου Δέλτα, ο οποίος αναφέρει:

Όνειρεύουνταν σχολείο πού νά βγάλει στην κοινωνία μας άνδρες με πατριωτισμό αλλά και με ανθρωπισμό, τίμιους χαρακτήρες, παλληκάρια σωματικώς και πνευματικώς καταρτισμένα για τόν άγώνα του βίου, όπως παρουσιάζεται σήμερα, με τις στοιχειώδεις γνώσεις πού δίνει ή μέση εκπαίδευση και πρό πάντων με θέληση νά μάθουν περισσότερα και με μέθοδο νά μελετούν και νά προσκτούν άλλες γνώσεις από τή ζωή και από τήν μελέτη.

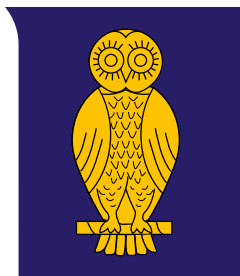
Ο θυρεός συνδυάζεται με το «άνδρας τρέφον», που αντικαταστάθηκε από το «πολίτας τρέφον» και σημαίνει την ανατροφή ανθρώπων με αρετή, δηλαδή ήθος, εντιμότητα, γενναιότητα, ανδρεία και ικανότητα. Καταλαβαίνουμε, επομένως, ότι ο θυρεός αποτελεί μία ένδειξη ισχύος, συνοχής μέσα στα χρόνια αλλά και αριστείας, στοιχεία τα οποία χαρακτηρίζουν το Κολλέγιο.

Η «μαγεία» του θυρεού βρίσκεται στο γεγονός ότι ο καθένας μπορεί να τον δει από τη δική του οπτική γωνία και να τον ερμηνεύσει ανάλογα με τις δικές του απόψεις. Έτσι, λοιπόν, μπορούμε να θεωρήσουμε πως ή γλαύκα συμβολίζει το Δημοτικό, στο οποίο τα παιδιά μαθαίνουν τις βασικές γνώσεις σε μικρή ηλικία. Ο πέλεκυς συνδέεται με τη σωματική ανάπτυξη και πνευματική ενδυνάμωση που πραγματοποιείται κατά τα χρόνια του Γυμνασίου και ο Φοίνικας παρομοιάζεται με τη φοίτηση στο Λύκειο, όπου κατά τη διάρκειά της, ο μαθητής λαμβάνει τα τελευταία εφόδια και ετοιμάζεται να ανοίξει τα φτερά του για να πετάξει στο ταξίδι της ζωής. Τέλος ο σταυρός, που συμβολίζει την πίστη, την καλοσύνη και τον πατριωτισμό, τα ενώνει όλα, αρμονικά.

Στέφανος Διαλετής, α3

Σύμβολα του θυρεού

➤ Το Κολλέγιο Αθηνών δημιουργήθηκε για να συνδυάσει την ελληνική παράδοση με το αμερικανικό προοδευτικό πνεύμα και τις σύγχρονες εκπαιδευτικές τάσεις και μεθόδους και ο θυρεός καθιερώθηκε το 1934 μαζί με τη σφραγίδα που τον φέρει στο μέσον της. Ο θυρεός απαρτίζεται από 4 σύμβολα, τη γλαύκα, τον διπλό πέλεκυ, τον σταυρό και τον φοίνικα, τοποθετημένα σταυροειδώς. Τα σύμβολα αυτά είναι σχέδια που ως μορφές αντιπροσωπεύουν μια αφηρημένη έννοια ή μια ιδέα.

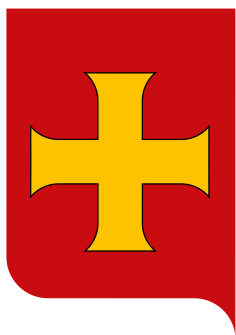
Η **γλαύκα** είναι ένα νυκτόβιο αρπακτικό πουλί, που το όνομά του προέρχεται από το γλαυκός, που στην αρχαία ελληνική σήμαινε αρχικά αστραφτερός, σπινθηροβόλος, και αργότερα κυανός, γαλάζιος. Πιθανολογείται ότι η γλαύκα ονομάστηκε έτσι λόγω του αστραφτερού και σπινθηρο-

βόλου βλέμματός της. Διαθέτει ένα μεγάλο στρογγυλό κεφάλι, μεγάλα μάτια στραμμένα προς τα εμπρός, αιχμηρό ράμφος στραμμένο προς τα κάτω και ισχυρά νύχια. Πετάει αθόρυβα και διακρίνεται για την οξύτατη όραση και την εξαιρετική ακοή της. Διαθέτει διόφθαλμη και στερεοσκοπική όραση, καθώς βλέπει ένα αντικείμενο και με τα δύο μάτια ταυτόχρονα σε τρεις διαστάσεις (ύψος, πλάτος και βάθος) και μπορεί να κάνει σωστή εκτίμηση των αποστάσεων με παρόμοιο τρόπο με τον άνθρωπο. Από την αρχαιότητα ταυτιζόταν με τη σοφία και τη σύνεση και ήταν σύμβολο της θεάς Αθηνάς.

Ο **διπλός πέλεκυς** είναι το πλέον γνωστό Μινωικό θρησκευτικό σύμβολο και εμφανίζεται συχνά στη Μινωική εικονογραφία και αγγειογραφία. Συνδυάζεται με τον ιερό κόμβο και φυτικά διακοσμητικά στοιχεία, ενώ συχνά αποτυπώνεται μεταξύ ιερών κεράτων ή πάνω σε ταυροκεφαλές ή σε στειλεούς.

Συμβολίζει τη θυσία του ταύρου. Στην καρική γλώσσα ονομάζεται λάβρυς, και από αυτόν προέρχεται η λέξη λαβύρινθος, που σημαίνει το ανάκτορο των διπλών πελέκεων. Είναι σύμβολο της «διπλής κίνησης προς τα μέσα και προς τα έξω» και η ψυχολογία το εξηγεί σαν εργαλείο για την εσωτερική μάχη και εξέλιξη του ανθρώπου που του επιτρέπει να εισχωρήσει στον λαβύρινθο της ζωής και να περιπλανηθεί αναζητώντας την έξοδο μέσω του Μίτου της Αριάδνης, της γνώσεως. Ο λαβύρινθος είναι το πέρασμα από τον ένα κόσμο, τον επίγειο, στον άλλο κόσμο, τον επουράνιο. Κάθε πλήγμα στον Μινώταυρο είναι μία μικρή νίκη στη διαδρομή, ενώ η θανάτωσή του είναι η τελική νίκη στον εσωτερικό αγώνα του ανθρώπου. Θα μπορούσε κανείς να σκεφτεί ότι είναι σαν την νίκη επί του Άδη.

Ο σταυρός είναι ο αρχαιοελληνικός σταυρός, με δύο ίσα σκέλη, σε αντίθεση με τον λατινικό, του οποίου το κατακόρυφο σκέλος είναι μακρύτερο από το οριζόντιο. Ο σταυρός είναι ένα από τα αρχαιότερα θρησκευτικά σύμβολα και προϋπήρξε του Χριστιανισμού ως σύμβολο θρησκευτικής και μυστικιστικής αντίληψης και λατρείας. Συμβόλιζε τα τέσσερα στοιχεία της φύσεως (αέρας, φωτιά, νερό, γη). Συμ-

βόλιζε επίσης και τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Πέραν του θρησκευτικού, έχει και εθνικό χαρακτήρα, καθώς χρησιμοποιείται σε σημαίες κρατών, οργανώσεων, σε θυρεούς και λάβαρα, ενώ έχει και διακοσμητικό χαρακτήρα. Ο Σταυρός είναι κυρίως το σύμβολο του Χριστιανισμού και έχει συνδεθεί άρρηκτα με την έννοια του Σταυρικού Θανάτου του Ιησού Χριστού. Ο Σταυρός ως Χριστιανικό σύμβολο συμβολίζει την νίκη επί του θανάτου την οποία πραγμάτωσε ο Ιησούς με τη Σταυρική Του θυσία στον Γολγοθά και τη μετά το τριήμερο Ανάστασή Του. Εκτός όμως από σύμβολο νίκης είναι και σύμβολο θυσίας, σωτηρίας, αγάπης και αιώνιας ζωής. Είναι επίσης και σύμβολο ενότητας ουρανού και γης, αφού στόχος κάθε ανθρώπου θα πρέπει να είναι να διανύσει την επίπεδη επίγεια υλική ζωή κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορέσει να βρεθεί στην ανοδική επουράνια πνευματική ζωή προς τον Θεό.

Ο φοίνικας είναι το μυθικό ιερό πουλί που ξαναγεννιέται από τις ίδιες τις στάχτες του. Όταν έφτανε σε μία ηλικία και διαισθανόταν ότι ερχόταν το τέλος του, ο φοίνικας, θέλοντας να ανανεωθεί, παραδιδόταν στις φλόγες του με τη χρήση εξαγνιστικών βοτάνων, ενώ το τραγούδι του λίγο πριν καεί έκανε τον Ήλιο να σταματήσει το άρμα του για να τον ακούσει. Πιστεύεται ότι μοιάζει με αετό, ενώ τα φτερά του είναι χρυσά και πορφυρά. Το όνομα προέρχεται από το φοινός που στην αρχαία ελληνική σημαίνει πορφύρος, βαθυκόκκινος. Τον συναντούμε στον Αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό, στον Αιγυπτιακό, αλλά και στον Εβραϊκό όπου ο φοίνικας ήταν το μοναδικό ζώο του Παραδείσου που αρνήθηκε στην Εύα να γευτεί τον καρπό του δέντρου της γνώσεως του καλού και του κακού. Επειδή αρνήθηκε, ο Θεός του έδωσε την αθανασία. Είναι ένας και μοναδικός, αρσενικός, ο οποίος εκ φύλου δεν αναπαράγεται, αλλά μόνο αναγεννιέται. Στον Πρωτοχριστιανισμό ο φοίνικας συμβολίζει τον Ιησού Χριστό, ο οποίος σταυρώνεται και ανασταίνεται σε τρεις ημέρες, όπως ο φοίνικας. Ο συμβολισμός αυτός είναι εμφανής σε πολλούς ναούς της Ελλάδας. Ως πανανθρώπινο σύμβολο συμβολίζει τη δύναμη του ανθρώπου να αναγεννιέται από τις δυσκολίες γινόμενος ολοένα και πιο δυνατός. Ο φοίνικας χρησιμοποιήθηκε από τη Φιλική Εταιρεία ως σύμβολο της αναστάσεως του Ελληνικού Γένους και από τον Καποδίστρια ως εθνόσημο και νόμισμα, ενώ αποτελεί ένα από τα τάγματα αριστείας της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Ερμηνείες

➔ Η βασική ερμηνεία αναφέρεται στην ιστορική διαδρομή της εκπαίδευσης των ελληνοπαίδων με στόχο την παροχή παιδείας βασισμένης στα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη και την αγάπη προς την πατρίδα. Σταθμοί της ιστορικής αυτής διαδρομής είναι η Κρητο-Μυκηναϊκή εποχή, που σηματοδοτεί την αρχή του Ελληνισμού (διπλούς πέλεκυς), η κλασσική αρχαιότητα (γλαύκα), η Βυζαντινή περίοδος με πυλώνα τον Χριστιανισμό (Σταυρός) και η Αναγέννηση της Ελλάδας μετά την Επανάσταση του 1821 (φοίνικας).

Άλλη ερμηνεία βασισμένη στο όραμα για το Σχολείο του Στεφάνου Δέλτα αναφέρεται στην ανάπτυξη των μαθητών. Αυτή πρέπει να βασίζεται στην υγιή σωματική ανάπτυξη και διάπλαση (διπλούς πέλεκυς), στην πνευματική ανάπτυξη και καλλιέργεια μέσω της απόκτησης γνώσεων, της ανάπτυξης προβληματισμών, της διαρκούς αναζητήσεως και της έρευνας (γλαύκα), στην ψυχική και ηθική ανάπτυξη με βάση αρχές και αξίες που διαμορφώνουν ήθος σύμφωνο προς τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη (Σταυρός), στην ανάπτυξη πατριωτικής συνειδησης και στη σκληραγώγηση του χαρακτήρα (φοίνικας).

Μία άλλη ερμηνεία των συμβόλων του θυρεού μπορεί να βασιστεί στην προσωπική πορεία και ανέλιξη του καθενός. Η πορεία αυτή προϋποθέτει ενδοσκόπηση, πορεία με διπλή κίνηση προς τα μέσα και προς τα έξω με μέσο την αυτογνωσία και στόχο την ηθική τελείωση και την έξοδο από τον λαβύρινθο (διπλούς πέλεκυς). Σταθμός στην πορεία αυτή είναι η απόκτηση μόρφωσης, καλλιέργειας, σύνεσης και σοφίας με μέσα την απόκτηση γνώσεων, την αμφισβήτηση, την αναζήτηση και την έρευνα (γλαύκα). Προϋπόθεση όμως της πορείας αυτής είναι η ύπαρξη αρχών, αξιών και ήθους (Σταυρός) και η διαμόρφωση ισχυρού χαρακτήρα που δεν πτοείται από τις δυσκολίες, αλλά πεισμώνει και γίνεται πιο ισχυρός (φοίνικας).

Η αξία του θυρεού για μας τους μαθητές αυτού του σπουδαίου Σχολείου που συνδυάζει την παράδοση, την προοδευτικότητα και την καινοτομία στις εκπαιδευτικές του προσεγγίσεις είναι μεγάλη. Τα τέσσερα στοιχεία του θυρεού δείχνουν το πολυδιάστατο και πολυεπίπεδο όραμα των Ιδρυτών που δεν συνίσταται στην επιδίωξη ενός σκοπού αλλά πολλαπλών, που δεν αντιμετωπίζει τον μαθητή μονοδιάστατα αλλά πολυδιάστατα. Ο θυρεός αντιπροσωπεύει και ενσωματώνει τις αρχές του Σχολείου μας και τον στόχο μας στην πορεία που βασίζεται στο τετράπτυχο, Νους, Σώμα, Ήθος, Ψυχή. Και αυτές οι αρχές θα πρέπει να μας συνοδεύουν όχι μόνον στη μαθητική μας ζωή αλλά και σε όλη τη μετέπειτα πορεία μας.

Μαίρη Συνολάκη, γ8

Ο θυρεός αντιπροσωπεύει και ενσωματώνει τις αρχές του Σχολείου μας και τον στόχο μας στην πορεία που βασίζεται στο τετράπτυχο, Νους, Σώμα, Ήθος, Ψυχή. Και αυτές οι αρχές θα πρέπει να μας συνοδεύουν όχι μόνον στη μαθητική μας ζωή αλλά και σε όλη τη μετέπειτα πορεία μας.

Περιφερειακές Υποτροφίες Κολλεγίου: Μια μοναδική ευκαιρία

➔ Σε λίγους μήνες συμπληρώνονται εκατό χρόνια από την ίδρυση του Κολλεγίου Αθηνών. Με αφορμή αυτό το γεγονός θεωρώ απαραίτητο να αναφερθώ σε έναν σημαντικό θεσμό του Σχολείου, στο Πρόγραμμα Περιφερειακών Υποτροφιών.

Το Πρόγραμμα των Περιφερειακών Υποτροφιών του Κολλεγίου καθιερώθηκε, για πρώτη φορά, μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν ένας Έλληνας μετανάστης, ο **Σταμάτης Δρακόπουλος**, προσέφερε όλες τις οικονομίες του σε παιδιά της Μεσσηνίας, με σκοπό τη φοίτησή τους στο Κολλέγιο Αθηνών. Έτσι λοιπόν, θεσπίστηκε ο θεσμός, που διατηρείται έως και σήμερα.

Μέσω του συγκεκριμένου προγράμματος παιδιά από όλη την Ελλάδα έχουν τη δυνατότητα και τη μοναδική ευκαιρία να γίνουν μέλη της οικογένειας του Κολλεγίου. Τα παιδιά, με αυτόν τον τρόπο, «ανοίγουν τα φτερά τους» για εξέλιξη και εξασφάλιση ενός επιπέδου εκπαίδευσης που αρμόζει στις ικανότητες και ανάγκες τους. Ερχόμενος ένας μαθητής, από ένα σχολείο της Περιφέρειας, βλέποντας τις εξαιρετικές εγκαταστάσεις και τον σύγχρονο εξοπλισμό που του παρέχεται, το μόνο που μπορεί να αντιληφθεί είναι ότι του έχει προσφερθεί μια ευκαιρία ζωής.

Εμένα προσωπικά, θα μου μείνει αλησμόνητη η πρώτη μέρα που πέρασα την κεντρική πύλη του Κολλεγίου Αθηνών. Μέσα από την υποτροφία συνειδητοποίησα, σε τόσο νεαρή ηλικία, ότι έχω το μέλλον στα χέρια μου και ότι πρέπει να αδράξω κάθε ευκαιρία που

μου προσφέρει αυτό το Σχολείο. Η κολλεγιακή κοινότητα με «αγκάλιασε» από την πρώτη στιγμή και με στήριξε, ιδιαίτερα στις πρώτες μέρες της φοίτησής μου. Η αγάπη που έλαβα από την πρώτη στιγμή από τους καθηγητές και τους μαθητές μου έδωσε τη δύναμη να ενταχθώ ομαλά και πλήρως στο νέο περιβάλλον. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη μεγάλη αγκαλιά που δέχτηκα από μία καθηγήτρια την πρώτη μέρα, όταν με είδε χαμένη μέσα στο καινούργιο μου «σπίτι». Εξαφάνισε αστραπιαία από μέσα μου όλο το άγχος, την αγωνία και τον φόβο που είχα για την νέα σχολική αρχή. Έτσι ακριβώς με αγκάλιασε όλο το Σχολείο. Είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων και συνάμα περήφανη που φοιτώ στο Κολλέγιο Αθηνών.

Εκατό χρόνια από την ίδρυσή του το Κολλέγιο συνεχίζει τον σκοπό και όνειρο των ιδρυτών του. Να προσφέρει ίσες ευκαιρίες και δυνατότητες μόρφωσης σε όλα τα παιδιά, και ακόμα περισσότερο σε αυτά που έρχονται από μακριά και έχουν την ανάγκη και τη θέληση να «χαράξουν» το μέλλον που ονειρεύονται.

Κολλέγιο, σε ευχαριστούμε για όλα όσα μας προσφέρετε!

Σοφία Περράκη, β7

Οι διαχρονικές αξίες του Σχολείου μας

➔ Κάθε γενιά και κάθε μαθητής και μαθήτρια του Κολλεγίου Αθηνών έχει ζήσει το Σχολείο μας σε μια διαφορετική χρονική περίοδο. Γι' αυτό αποφάσισα να πάρω συνεντεύξεις από αποφοίτους του Σχολείου μας, ώστε να μπορέσω να το δω και μέσα από τα δικά τους μάτια.

Στέφανος Κοτσώλης αποφοίτησε το 1981

Το Σχολείο μας την εποχή που ήμουν εγώ μαθητής ήταν αρκετά πιο συντηρητικό. Παρ' όλα αυτά οι καθηγητές μας ήταν διπλα μας και με τις γνώσεις, την αγάπη και το παράδειγμά τους μας ενθάρρυναν να ανακαλύψουμε τα ενδιαφέροντα και τα ταλέντα μας. Μέσα σε αυτά τα σχολικά χρόνια, κατάφερα να αποκτήσω δομημένο τρόπο σκέψης και παιδεία που ακόμα και σήμερα με χαρακτηρίζει. Απέκτησα ακόμα στέρεες βάσεις, απαραίτητες για τις μετέπειτα σπουδές μου στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ και για το μεταπτυχιακό μου στο Πανεπιστήμιο του Yale. Σήμερα ασχολούμαι επαγγελματικά με τον χώρο των ακινήτων και ευγνωμονώ το Σχολείο μου για τα εφόδια που μου έδωσε!

Βίβιαν Παπουτσά αποφοίτησε το 2011

Τα χρόνια που φοίτησα στο Κολλέγιο ήταν μια μαγική εμπειρία για εμένα. Πέρασα στο Γυμνάσιο με εξετάσεις, ενώ πριν φοιτούσα σε ένα δημόσιο σχολείο. Όταν πήγα για πρώτη φορά στην τάξη μου και γνώρισα τους συμμαθητές μου, ήμουν σίγουρη ότι τα χρόνια στο Κολλέγιο θα ήταν τα έξι καλύτερα χρόνια της ζωής μου. Το Σχολείο μας μου έδωσε πάρα πολλές ευκαιρίες και με βοήθησε να καλλιεργήσω πολλές αρετές, όπως τον σεβασμό, την ευγένεια, τη γενναιοδωρία, την καλοσύνη. Είχα την τύχη να γνωρίσω εξαιρετικούς δασκάλους, οι οποίοι δε μου δίδαξαν μόνο γράμματα, αλλά και πώς να γίνω ηθικός άνθρωπος.

Με την εκπαίδευση και τη γνώση που μου παρείχε το Σχολείο, κατάφερα να περάσω στη Νομική Αθηνών, να κάνω το μεταπτυχιακό μου στο Πανεπιστήμιο του Cambridge

▼
Διαβάζοντας τα λόγια των αποφοίτων μάς δίνεται η ευκαιρία να καταλάβουμε πως κάποια πράγματα με τα χρόνια αλλάζουν, ενώ κάποια άλλα παραμένουν αναλλοίωτα όσα χρόνια και αν περάσουν. Οι αξίες και οι αρετές του Σχολείου μας, που αντικατοπτρίζονται και στον θυρεό του είναι από αυτά τα στοιχεία τα οποία έχουν παραμείνει ίδια με τα χρόνια και πολύ δύσκολα θα αλλάξουν!

και τώρα πια να μπορώ να δουλεύω στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κάνοντας αυτό που αγαπώ και κυνηγώντας ακόμα τα όνειρά μου.

Εμμανουήλ Κοντός αποφοίτησε το 2023

Ένα μόνο πράγμα έχω να πω. Όποιος έχει την ευκαιρία να φοιτήσει στο Κολλέγιο, να μην την αφήσει να φύγει. Το Σχολείο αυτό με βοήθησε όχι μόνο μαθησιακά αλλά και κοινωνικά. Μέσω όλων των εκδηλώσεων και των παραδόσεων του Σχολείου μας, όπως το Πανηγύρι, το Χριστουγεννιάτικο Bazaar, τους διάφορους αθλητικούς αγώνες, γνώρισα πολλά άτομα, με τα οποία έχω δημιουργήσει πολύ στενούς δεσμούς και έχω περάσει αξέχαστες στιγμές. Μπορεί πολλές φορές κατά τη σχολική μου ζωή να πίστευα ότι δε θα τα κατάφερνα, όμως με τη βοήθεια και την καθοδήγηση των καθηγητών μου κατάφερα να βγω νικητής και να πετύχω τους στόχους μου. Τώρα, μετά από πολλή προσπάθεια και πολύ μεγάλη υποστήριξη από την οικογένειά μου σπουδάζω στην Ολλανδία ηλεκτρολόγος.

Ουρανία Χανιώτη θα αποφοιτήσει το 2028

Εγώ δεν έχω αποφοιτήσει ακόμα. Παρόλα αυτά, ήθελα να πω και εγώ την εμπειρία μου σε αυτό το Σχολείο. Η φοίτησή μου σε ένα τόσο καλό Σχολείο με έχει κάνει να καταλάβω πόσο προνομιούχα είμαι. Κάθε μέρα σκέφτομαι πόσο τυχερή είμαι που μπορώ να βρίσκομαι σε αυτή τη θέση και πως άλλα παιδιά θα έκαναν τα αδύνατα δυνατά για να είναι εδώ. Είμαι ευγνώμων για όλους μου τους φίλους και τους καθηγητές που με έχουν στηρίξει και ελπίζω να συνεχίσουν να με βοηθάνε και να είναι παρόντες, όταν τους χρειάζομαι. Ευελπιστώ ότι θα καταφέρω να πετύχω όλα τα όνειρα και τις φιλοδοξίες μου. Το μόνο που απομένει να κάνω τώρα είναι απλώς να προσπαθήσω να περάσω τα τελευταία μου χρόνια στο Σχολείο όσο καλύτερα γίνεται. Να αξιοποιήσω τις γνώσεις και ευκαιρίες που μου δίνει το Κολλέγιο και παράλληλα να διατηρήσω τις φιλίες που θα με συνοδεύουν σε όλη μου τη ζωή!

Ουρανία Χανιώτη, β9

ΕΞΟΡΜΗΣΗ 2024

ΣΤΗ

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Φ

έτος, η εξόρμηση της Γ' Γυμνασίου πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλία και, εκτός από εκπαιδευτικό σκοπό, είχε ως στόχο την προσφορά βοήθειας στους πληγέντες από τις πλημμύρες του περασμένου Σεπτεμβρίου. Επισκεφθήκαμε τις πόλεις των Τρικάλων, της Λάρισας και του Βόλου και οι δράσεις μας είχαν ανθρωπιστικό, πολιτισμικό, περιβαλλοντικό και φυσικά...διασκεδαστικό χαρακτήρα!

Τρίκαλα

ΤΕΤΑΡΤΗ
17
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Την Τετάρτη το συναρπαστικό ταξίδι για τα Τρίκαλα ξεκίνησε. Αφού κάναμε μία γρήγορη στάση στις Θερμοπύλες για φαγητό, επισκεφθήκαμε το ιστορικό άγαλμα του Λεωνίδα και ύστερα το Κέντρο Ενημέρωσης των Θερμοπυλών. Εκεί παρακολουθήσαμε τη μάχη μέσα από γυαλιά 3D και συ-

νεχίσαμε το ταξίδι μας για τα Τρίκαλα, όπου φτάσαμε αργά το απόγευμα. Τακτοποιήσαμε τα πράγματά μας στο ξενοδοχείο και ξεκουραστήκαμε περιμένοντας την επόμενη ημέρα.

ΠΕΜΠΤΗ
18
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Η ημέρα μας ξεκίνησε με την επίσκεψη στο Γυμνάσιο Μεγάλων Καλυβίων, το μοναδικό Γυμνάσιο στον

Δήμο Τρικαίων που πλημμύρισε από τη νεροποντή του Σεπτεμβρίου. Αφού ανταλλάξαμε πληροφορίες για την ιστορία των σχολείων μας, χάρισαμε στα παιδιά τεχνολογικό εξοπλισμό, σχολική ύλη και αναμνηστικά μπλουζάκια, ευγενική προσφορά του 15μελούς του Γυμνασίου. Το μεσημέρι μάς βρήκε να περιηγούμαστε στα Τρίκαλα και να επισκεπτόμαστε το μουσείο που είναι αφιερωμένο στον ιδιοφυή μουσικό, Βασίλη Τσιτσάνη, το Τζαμί, την παλαιά πόλη του Βαρουσίου, το Ρολόι των Τρικάλων και το Φρούριο. Έπειτα επισκεφθήκαμε το Δημαρχείο, όπου ο δήμαρχος, κύριος Σακκάς, μάς υποδέχθηκε και μας μίλησε για τις δυσκολίες που αντιμετώπισε ο δήμος εξαιτίας της κακοκαιρίας «Ντάνιελ». Το από-

γευμα πήγαμε στην πανέμορφη Λίμνη Πλαστήρα, τη λίμνη με το πιο μεγάλο τεχνητό φράγμα της Ελλάδος, και απολαύσαμε τη γαλήνη του τοπίου με δέος για τη φυσική ομορφιά της Θεσσαλίας. Τέλος, το βράδυ βολτάραμε στα γραφικά Τρίκαλα και γευματίσαμε σε τοπικά εστιατόρια.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
19
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Την Παρασκευή η πρώτη δράση στην ατζέντα μας περιελάμβανε επίσκεψη σε ένα παράρτημα της ελληνικής γα-

λακτοκομικής εταιρίας «Όλυμπος». Εκεί, οι αρμόδιοι και οι υπάλληλοι της εταιρίας μάς μίλησαν για την ιστορία και τις εργασίες του γαλακτοκομείου και έπειτα περιηγηθήκαμε στο εσωτερικό του εργοστασίου παρακολουθώντας το κάθε στάδιο παρασκευής του γάλακτος, του γιαουρτιού και του τυριού. Αμέσως μετά, βρεθήκαμε στο τοξωτό γεφύρι του Αγίου Βησσαρίωνα, όπου θαυμάσαμε την ομορφιά του καταπράσινου τοπίου και την ιδιαίτερη μηχανική κατασκευή της γέφυρας, και έπειτα επισκεφθήκαμε το βυζαντινό ναό Πόρτα-Παναγιά. Επόμενη στη σειρά ήταν η περιβαλλοντική δράση στο ελατόδασος του Περτουλίου, όπου εξερευνήσαμε τη φύση και εισπνεύσαμε τον καθαρό αέρα, πριν φυσικά απολαύσουμε ένα εξαιρετικό, παραδοσιακό γεύμα σε τοπικό εστιατόριο. Όταν επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο, μάς περίμενε μία υπέροχη έκπληξη, αφού οι καθηγητές μας είχαν προετοιμάσει ένα ξέφρενο πάρτι γεμάτο χορό, τραγούδι και διασκέδαση για μικρούς και μεγάλους!

ΣΑΒΒΑΤΟ
20
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Το Σάββατο ξεκινήσαμε τη μέρα με την επίσκεψή μας στο Κέντρο Ψηφιακής προβολής Μετεώρων, όπου παρακολουθήσαμε ένα πολύ ενδιαφέρον πρόγραμμα με τρισδιάστατη προβολή για την ιστορία των Μετεώρων. Ύστερα επισκεφθήκαμε τη Μονή Βαρλαάμ και τη Μονή Αγίου Στεφάνου όπου η ξεναγός μας έκανε μια φανταστική περιήγηση. Η θέα των Μετεώρων ήταν απίστευτη και μας βοήθησε να εκτιμήσουμε τους τοπικούς θησαυρούς της Ελλάδος. Ύστερα πήγαμε στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Μετεώρων όπου μάθαμε επιπλέον πράγματα για την ιστορία του τόπου. Ακολούθησε το κυνήγι τρούφας, όπου ένα σκυλί εκπαιδευμένο στην εύρεση τρούφας μας

βρήκε τρούφες τις οποίες φάγαμε για μεσημεριανό. Αυτή η εμπειρία θα μας μείνει αξέχαστη. Στη συνέχεια κάναμε

μια γρήγορη στάση στο Μουσείο μανιταριών και στο Οινοποιείο Τσιλιλή, όπου ψωνίσαμε αναμνηστικά αντικείμενα για τους φίλους μας στην Αθήνα. Τέλος ολοκληρώσαμε τη μέρα με τη μετάβασή μας στα Μεγάλα Καλύβια, όπου τα παιδιά εκεί μας παρουσίασαν ένα πρόγραμμα με παραδοσιακούς χορούς. Η σκηνή της αποχώρησής μας από το σχολείο ήταν πολύ συγκινητική, καθώς δεθήκαμε με τα παιδιά και τα προσκαλέσαμε να επισκεφθούν και αυτά το Σχολείο μας στο μέλλον.

ΚΥΡΙΑΚΗ
21
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μπορεί η Κυριακή να ήταν η τελευταία μέρα του ταξιδιού μας, όμως σίγουρα δεν ήταν λιγότερο σημαντική από τις προηγούμενες. Αποφασίσαμε να γνωρί-

Τι ωραία που είναι η Ελλάδα τελικά!

σουμε και την υπόλοιπη Θεσσαλία, πέρα από τα Τρίκαλα, και έτσι βρεθήκαμε στη Λάρισα. Εκεί επισκεφθήκαμε το τοπικό Διαχρονικό Αρχαιολογικό Μουσείο, το οποίο καλύπτει μια ιστορία 10.000 χρόνων από την παλαιολιθική εποχή μέχρι και την οθωμανική περίοδο! Έπειτα, περιηγηθήκαμε στη ζεστή πόλη της Λάρισας όπου, απολαμβάνοντας το παγωτό μας, ξεναγηθήκαμε στο Αρχαίο Θέατρο της πόλης. Αμέσως μετά, απολαύσαμε το τελευταίο μας γεύμα στην πόλη του Βόλου κοντά στο λιμάνι, όπου ευχαριστήσαμε τις τελευταίες στιγμές της εκδρομής με τους συμμαθητές και τους καθηγητές μας. Τέλος, επιβιβάστηκαμε στα πούλμαν και πήραμε τον γλυκόπικρο δρόμο της επιστροφής για την Αθήνα.

Έτσι ολοκληρώθηκε και η φετινή εξόρμηση του Γυμνασίου μας στη Θεσσαλία. Στον δρόμο της επιστροφής συζητούσαμε όλες και όλοι πόσο

όμορφα περάσαμε! Γνωρίσαμε γωνιές της χώρας μας που δε θα επισκεπτόμασταν ποτέ, εξερευνήσαμε πολλούς μνημειακούς θησαυρούς της Ελλάδας και ήρθαμε σε άμεση επαφή με την πολιτιστική μας κληρονομιά. Χτίσαμε δεσμούς φιλίας και δημιουργήσαμε

μοναδικές αναμνήσεις τόσο με τους πληγέντες συνομηλίκους μας της Θεσσαλίας, όσο και με τους καθηγητές και τους συμμαθητές μας. Πακετάροντας τις βαλίτσες μας, επαναλαβάναμε τη φράση «Τι ωραία που είναι η Ελλάδα τελικά!», τόσες πολλές φορές...

*Χαρά Καμαρινοπούλου γ3,
Μαίρη Συνολάκη γ8*

Ο Όμιλος UNESCO στις εκδηλώσεις του Πανηγυριού 2024

➔ Στο πλαίσιο της παρουσίασης των δράσεων των Ομίλων στο Πανηγύρι του Σχολείου μας το Σάββατο 13 Απριλίου 2024, ο Όμιλος UNESCO διοργάνωσε συζήτηση στρογγυλής τραπέζης στη Βιβλιοθήκη του Σχολείου με θέμα: “Περιβάλλον – Κυκλική Οικονομία”. Ομιλητές ήταν διακεκριμένοι εκπρόσωποι της UNESCO, του ΟΗΕ και του Ελληνικού Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Συγκεκριμένα, καλεσμένοι του Ομίλου μας ήταν ο κ. **Γεώργιος Κουμουτσάκος**, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ελλάδας στην UNESCO, ο κ. **Δημήτριος Φατούρος**, Υπεύθυνος Επικοινωνίας Ελλάδας και Κύπρου στον ΟΗΕ και ο κ. **Πέτρος Βαρελίδης**, Γενικός Γραμματέας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Οι ομιλητές αναφέρθηκαν στο ρόλο του Οργανισμού που εκπροσωπούν, μίλησαν για την ανάγκη προστασίας του Περιβάλλοντος λόγω της κλιματικής κρίσης και αναφέρθηκαν στην κυκλική οικονομία ως αναγκαία λύση.

Συγκεκριμένα, ο διακεκριμένος διπλωμάτης, κ. **Γεώργιος Κουμουτσάκος**, αναφέρθηκε στην ίδρυση της UNESCO και τόνισε ότι ο Οργανισμός

ΘΕΜΑ:

Περιβάλλον - Κυκλική Οικονομία

αυτός δημιουργήθηκε για να προωθήσει το διεθνή διάλογο σε τρεις ουσιαστικούς τομείς, που δεν συνηθίζονται να βρίσκονται στους στόχους Διεθνών Οργανισμών, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό και τις επιστήμες. Η UNESCO, είπε, θεωρεί ότι ο διεθνής διάλογος σε θέματα πολιτισμού, εκπαίδευσης και επιστήμης μπορεί πραγματικά να συμβάλει θετικά, ώστε στη συνείδηση των ανθρώπων να χτιστεί η ειρήνη και η πρόοδος και να αποφευχθεί η σύγκρουση, το μίσος, η μισαλλοδοξία και οι διακρίσεις μεταξύ των ανθρώπων.

Με αυτόν τον τρόπο, η UNESCO μπορεί να χαρακτηριστεί ως «ευγενής Οργανισμός». Ο κύριος Κουμουτσάκος επεσήμανε ότι με το πέρασμα του χρόνου ο Διεθνής Οργανισμός απέκτησε δράσεις και σε άλλα πεδία που είναι κρίσιμα για την αρμονία μεταξύ των ανθρωπίνων σχέσεων, όπως είναι η ισότητα μεταξύ των φύλων, η βιώσιμη ανάπτυξη, η κυκλική οικονομία και τα τελευταία χρόνια η τεχνητή νοημοσύνη. Όσον αφορά την τεχνητή νοημοσύνη, ο κ. Κουμουτσάκος τόνισε ότι η UNESCO υιοθέτησε το πρώτο Διεθνές κείμενο που ρυθμίζει τις συνέπειες της τεχνητής νοημοσύνης στην Παγκόσμια κοινότητα.

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα
Νεοπαλαμείο • Δουρσοκώ • Γυμνάσιο • Λύκειο
ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΛΤΑ • ΚΑΝΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ • ΚΑΝΕΙΣ ΑΣΙΑΤΙΚΟ

Όμιλος UNESCO
Γυμνασίου Κολlegίου Αθηνών

Σύζηση με θέμα:
ΚΥΚΛΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ομιλητές:
Γεώργιος Κουμουτσάκος,
Μόνιμος Αντιπρόσωπος
της Ελλάδας στην UNESCO
Δημήτριος Φατούρος,
Υπεύθυνος Επικοινωνίας
Ελλάδας και Κύπρου στον Ο.Η.Ε.
Πέτρος Βαρελίδης,
Γενικός Γραμματέας Φυσικού
Περιβάλλοντος και Υδάτων ΥΠΕΝ

Σάββατο 13 Απριλίου 2024, ώρα 17:00
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ο δεύτερος ομιλητής, κ. **Δημήτριος Φατούρος**, αναφέρθηκε στην ίδρυση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών το 1945, τους λόγους ίδρυσής του και τις αξίες που πρεσβεύει. Περιέγραψε τη δύσκολη κατάσταση που επικρατούσε στον κόσμο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και επεσήμανε τη συμβολή του ΟΗΕ στο κοινό καλό από την ίδρυσή του έως και σήμερα. Στην εισήγησή του ο κ. Φατούρος επεσήμανε τον ρόλο της Ελλάδας στα Ηνωμένα Έθνη, παρουσίασε πληροφορίες για την Οικουμενική Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και παρότρυνε όλους τους νέους να τη μελετήσουν. Στην ομιλία του αναφέρθηκε στους δεκαεπτά στόχους βιώσιμης ανάπτυξης, εστιάζοντας στο στόχο που αφορά την προστασία του Περιβάλλοντος, και τόνισε την ανάγκη στροφής της κοινωνίας στην κυκλική οικονομία. Τελειώνοντας κάλεσε τους παρευρισκόμενους να νοιαστούν για τις μελλοντικές γενιές και για τον πλανήτη που αφήνουν πίσω τους. Μετά τη λήξη της ομιλίας του ο κύριος Φατούρος έδωσε στους μαθητές μας κάρτες με τους 17 στόχους βιώσιμης ανάπτυξης, ώστε να ενημερωθούν για την ατζέντα του ΟΗΕ.

Τελευταίος ομιλητής ήταν ο κ. **Πέτρος Βαρελίδης**, ο οποίος και λόγω ειδικότητας –ο ίδιος είναι χημικός– στην εισήγησή του επικεντρώθηκε κυρίως στο περιβάλλον, την ανακύκλωση και την Κυκλική Οικονομία. Αρχικά, τόνισε ότι το ζήτημα του περιβάλλοντος και της κλιματικής κρίσης είναι παγκόσμιο. Ωστόσο, επεσήμανε ότι περιβαλλοντικές πολιτικές έχουν εδραιωθεί κυρίως σε ανεπτυγμένες χώρες, όπως είναι οι χώρες της Ευρώπης, και αυτό γιατί αυτές έχουν λύσει βασικά βιοτικά προβλήματα όπως η πείνα. Το ζήτημα του περιβάλλοντος, είπε ο κ. Βαρελίδης, είναι και ζήτημα κοινωνικής δικαιοσύνης. Η καταστροφή του επέρχεται, επειδή κάποιοι, που μπορεί να είναι και κρατικές οντότητες, εκμεταλλεύονται δημόσιους πόρους για ιδιον όφελος εις βάρος του ευρύτερου δημόσιου συμφέροντος. Στο σημείο αυτό έρχεται η πολιτεία με τη μορφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και κάθε κράτος και θεσπίζουν νόμους, ώστε να μην υπάρχει αλόγιστη εκμετάλλευση. Ο κ. Βαρελίδης αναφέρθηκε και στην οικονομία της Ευρώπης επισημαίνοντας ότι η Ευρώπη είναι μία Ήπειρος η οποία δε διαθέτει φυσικούς πόρους, δηλαδή δεν έχει πετρέλαιο ή φυσικό αέριο, και τους ορυκτούς πόρους

Γ. ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ

Η UNESCO θεωρεί ότι ο διεθνής διάλογος σε θέματα πολιτισμού, εκπαίδευσης και επιστήμης μπορεί πραγματικά να συμβάλει θετικά, ώστε στη συνείδηση των ανθρώπων να χτιστεί η ειρήνη και η πρόοδος και να αποφευχθεί η σύγκρουση, το μίσος, η μισαλλοδοξία και οι διακρίσεις μεταξύ των ανθρώπων.

Δ. ΦΑΤΟΥΡΟΣ

Παρουσίασε τους δεκαεπτά στόχους βιώσιμης ανάπτυξης, εστιάζοντας στο στόχο που αφορά την προστασία του Περιβάλλοντος και τόνισε την ανάγκη στροφής της κοινωνίας στην κυκλική οικονομία.

Π. ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ

Το ζήτημα του περιβάλλοντος είναι και ζήτημα κοινωνικής δικαιοσύνης.

που έχει δεν είναι εύκολο να τους επεξεργαστεί πολιτικά και οικονομικά. Το γεγονός αυτό οδήγησε στην πολιτική για την κλιματική αλλαγή και την κυκλική οικονομία.

Για την κυκλική οικονομία ο κ. Βαρελίδης είπε πως πρέπει να ενσωματωθεί στην κρατική οικονομία και νομοθεσία. Τέλος, κατόπιν ερωτήσεως, αναφέρθηκε στα προβλήματα της Ελλάδας όσον αφορά την ανακύκλωση και τη διαχείριση φυσικών πόρων στη χώρα μας. Τόνισε ότι για να υπάρξει ουσιαστικό αποτέλεσμα θα πρέπει κάθε πολίτης μέσω της παιδείας να αλλάξει τη νοοτροπία του και τις καθημερινές του συνήθειες.

Μετά το τέλος των εισηγήσεων ακολούθησε συζήτηση με ερωτήσεις από το κοινό προς τους ομιλητές. Μαθητές, εκπαιδευτικοί και γονείς είχαν την ευκαιρία να συνομιλήσουν με τους διακεκριμένους εισηγητές για θέματα θεσμών, βιώσιμης ανάπτυξης και περιβάλλοντος και να συνειδητοποιήσουν ότι η προστασία του περιβάλλοντος και η βιώσιμη ανάπτυξη είναι ευθύνη όλων μας.

Γαρυφαλλιά Βλάχου, β1
Αγγελος Μουζάκης, γ6

8^ο Μαθητικό Ευρωπαϊκό Συνέδριο στη Ρώμη

➔ Φέτος, στο πλαίσιο του 8^{ου} Μαθητικού Ευρωπαϊκού Συνεδρίου με θέμα «Ένα Μακραίωνα Ταξίδι (509 π.Χ. – Σήμερα): Ιστορία, Πολιτισμός, Κοινωνικοί και Πολιτικοί Θεσμοί, Δημοκρατία», 14 μαθητές της 3^{ης} Γυμνασίου Κολλεγίου Αθηνών ταξιδέψαμε στη Ρώμη της Ιταλίας για να συμμετάσχουμε και εμείς στο Συνέδριο με τις εργασίες μας.

Η προετοιμασία είχε αρχίσει αρκετό καιρό πριν από το ταξίδι, περίπου 2 μήνες νωρίτερα. Κάναμε αρκετές εβδομαδιαίες συναντήσεις, στις οποίες συζητούσαμε τόσο τα θέματα των εργασιών μας, όσο και τα οργανωτικά θέματα του Συνεδρίου. Το Συνέδριο έλαβε χώρα στη Ρώμη της Ιταλίας από τις 26/11/23 έως την 1/12/2023. Το θέμα της εισήγησης του Γυμνασίου Κολλεγίου Αθηνών ήταν: «Αθήνα και Ρώμη – Μνημεία και ιστορικές μορφές της ρωμαϊκής Αθήνας μάς

Συμμετοχή του Γυμνασίου Κολλεγίου Αθηνών

προσκαλούν σε έναν εικονικό περίπατο» Ο κάθε ένας από εμάς είχε επιλέξει ένα Ρωμαϊκό μνημείο που βρίσκεται στην Αθήνα (ένας από εμάς είχε επιλέξει και την μετάφραση ενός Ρωμαϊκού κειμένου από τον Στέφανο Δέλτα) και είχε αφηγηθεί τη σύνδεσή του με τη Ρώμη με όποιον τρόπο ήθελε. Άλλοι έγραψαν γράμματα από την οπτική του δημιουργού, άλλοι πήραν τη θέση του μνημείου και αφηγήθηκαν την ιστορία του, άλλοι έφτιαξαν

βίντεο με πλούσιο φωτογραφικό υλικό και ηχητική επίστρωση, άλλοι έγραψαν μία συνομιλία του δημιουργού του μνημείου με έναν σύγχρονο Έλληνα. Πριν από εμάς παρουσίασαν και άλλα σχολεία, καθώς και το Κολλέγιο Ψυχικού, γεγονός που

μας επέτρεψε να δούμε και να θαυμάσουμε τη δουλειά των συμμαθητών μας. Όταν ήρθε η σειρά μας, παρουσιάσαμε τις εργασίες μας και ομολογώ ότι όλες και όλοι σταθήκαμε στο ύψος των περιστάσεων και δώσαμε τον καλύτερο εαυτό μας.

Η συμμετοχή μας στο 8^ο Ευρωπαϊκό Συνέδριο μάς προσέφερε πολλές γνώσεις αλλά και πολλές εμπειρίες. Εκτός από τη Ρώμη είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε την Πομπηία, μία πόλη στη Νότια Ιταλία που σαγηνεύει τους ταξιδιώτες μόνο με το άκουσμα του ονόματός της. Το ταξίδι αυτό, που οργανώθηκε λόγω του Συνεδρίου, μας έδωσε τη δυνατότητα να επισκεφτούμε νέα μέρη και να γνωρίσουμε νέους πολιτισμούς. Ευχαριστούμε πολύ την κυρία Ζήση και την κυρία Νταβαρίνου που μας συνόδευσαν και μας έδωσαν την ευκαιρία να ζήσουμε αυτή τη μοναδική εμπειρία!

Αναστασία Γαλάνη, γ2

Στη Νάπολη

Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας

➔ Φέτος, στις 8-11 Φεβρουαρίου, το Σχολείο μας συμμετείχε στο Συνέδριο που οργανώθηκε στη Νάπολη της Ιταλίας με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας. Το θέμα του Συνεδρίου ήταν η έννοια της Δικαιοσύνης από το παρελθόν μέχρι σήμερα. Στην ομάδα του Κολλεγίου οι μαθητές της β' Γυμνασίου παρουσίασαν τη Δικαιοσύνη στο έργο του Ομήρου, «Ιλιάδα» και οι μαθητές της γ' Γυμνασίου μίλησαν για τη Δικαιοσύνη στο έργο του Ευριπίδη, «Ελένη».

Το Συνέδριο πραγματοποιήθηκε στην Καθολική Εκκλησία δίπλα από την Κεντρική έδρα του Πανεπιστημίου Ανατολικών Σπουδών της Νάπολης.

Στο Συνέδριο αυτό γιορτάσαμε για 9^η φορά την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας που ξεκίνησε να εορτάζεται το 2014 ύστερα από πρωτοβουλία του Έλληνα καθηγητή του Πανεπιστημίου της Καλαβρίας, κ. Γιάννη Κορίνθιου, σε συνεργασία με τα κλασικά Λύκεια της Ιταλίας. Φέτος συμμετείχαν στο Συνέδριο 25 σχολεία. Τέσσερα από την Ελλάδα, πολλά ιταλικά σχολεία όπου διδάσκεται η αρχαία ελληνική γλώσσα, σχολεία

ΘΕΜΑ:

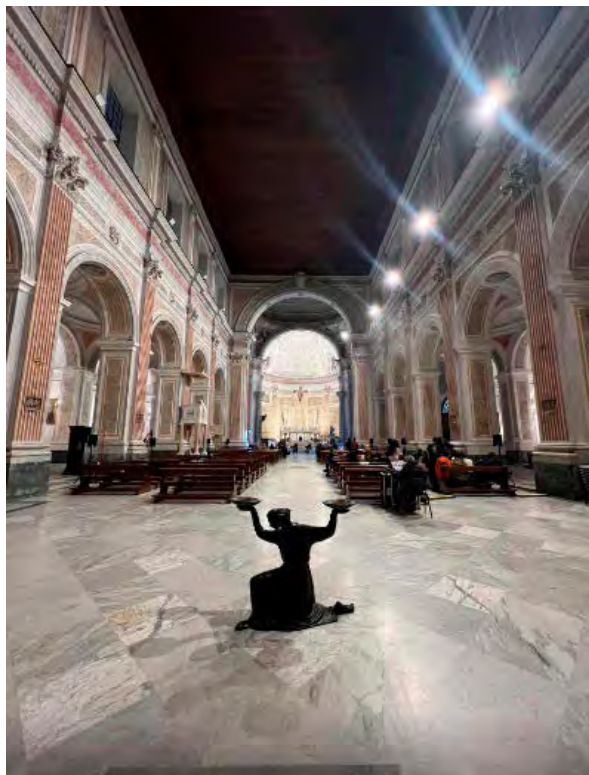
**Η έννοια
της Δικαιοσύνης
από το παρελθόν
μέχρι σήμερα**

από την ελληνική κοινότητα του Λιβάνου και από την ελληνική μειονότητα της Αλβανίας.

Ο σκοπός του Συνεδρίου που οργανώνεται κάθε χρόνο στις 9 Φεβρουαρίου, ημερομηνία συνδεδεμένη με την ημερομηνία θανάτου του εθνικού μας ποιητή, Διονυσίου Σολωμού (9 Φεβρουαρίου 1875), είναι η αναγνώριση της Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνικής Γλώσσας από τους Διεθνείς Οργανισμούς. Να μη θεωρείται μόνο μια γιορτή της ομογένειας και όσων σπουδάζουν ελληνικά, αλλά μία γιορτή που να αγκαλιάζει Έλληνες και φιλέλληνες σε όλον τον κόσμο. Να κατανοήσουν όλοι τη σημασία της ελληνικής γλώσσας και την επιρροή της στον κόσμο, να αρχίσουν να την αγαπάνε και να την τιμούν συμμετέχοντας σε αυτή τη γιορτή.

“

Στο Συνέδριο γιορτάσαμε για 9^η φορά την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας που ξεκίνησε να εορτάζεται το 2014 ύστερα από πρωτοβουλία του Έλληνα καθηγητή του Πανεπιστημίου της Καλαβρίας, κ. Γιάννη Κορίνθιου

Το Συνέδριο

Στο Συνέδριο παρακολούθησαμε πολλές εργασίες που είχαν υλοποιηθεί από μαθητές της Ιταλίας και της Ελλάδας και είχαν σχέση με το αρχαίο ελληνικό πνεύμα. Κάθε ομάδα παρουσίαζε είτε ένα απόσπασμα έργου της Αρχαίας

Ελληνικής Γραμματείας είτε μία θεατρική παράσταση. Η δική μας ομάδα είχε τη χαρά να

Η ατμόσφαιρα ήταν πολύ συγκινητική με τις ελληνικές σημαίες να κυματίζουν γύρω μας και με τους συμμαθητές μας των ιταλικών σχολείων να απαγγέλλουν κείμενα στα ελληνικά.

παρουσιάσει κείμενα, διαφάνειες και θεατρικό δρώμενο πάνω στην έννοια της Δικαιοσύνης ξεκινώντας από την Ιλιάδα του Ομήρου και κλείνοντας με την Ελένη του Ευριπίδη. Η ατμόσφαιρα ήταν πολύ συγκινητική με τις ελληνικές σημαίες να κυματίζουν γύρω μας και με τους συμμαθητές μας των ιταλικών σχολείων να απαγγέλλουν κείμενα στα ελληνικά. Νιώσαμε υπερήφανοι για τη χώρα μας που διαθέτει μια τόσο σπουδαία γλώσσα! Η συμμετοχή μας στο Συνέδριο δεν ήταν μόνο μια ευχάριστη εμπειρία αλλά μια αξέχαστη στιγμή που μας βοήθησε να καταλάβουμε καλύτερα τη σημασία της

Νιώσαμε υπερήφανοι για τη χώρα μας που διαθέτει μια τόσο σπουδαία γλώσσα!

γλώσσας μας και να βοηθήσουμε και τον υπόλοιπο κόσμο να μάθει γι' αυτήν.

Άλλες Εμπειρίες

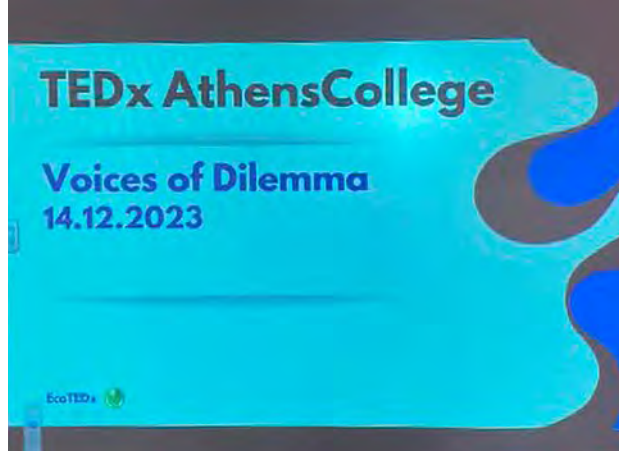

Εκτός όμως από τη συμμετοχή μας στο Συνέδριο είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε και άλλα πολύ ενδιαφέροντα μέρη. Επισκεφθήκαμε την Καζέρτα και ξεναγηθήκαμε στο Βασιλικό Ανάκτορό της, το μουσείο του Σαν Σεβέρο όπου

παρακολούθησαμε την εκδήλωση του συνεδρίου στο San Giovanni Maggiore. Μετά την ολοκλήρωση του Συνεδρίου περιηγηθήκαμε στην Πομπηία όπου ο ξεναγός μας μάς εξήγησε ολόκληρη την ιστορία της χαμένης αυτής πόλης. Περιπατήσαμε στην Ποσειδωνία και κατανοήσαμε τη σημασία της, όταν επισκεφθήκαμε το μουσείο της. Την τελευταία ημέρα, Κυριακή 11 Φεβρουαρίου, ξεναγηθήκαμε στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Νάπολης και περιηγηθήκαμε με το λεωφορείο και τον ξεναγό μας στην πόλη απολαμβάνοντας τις όμορφες γωνιές της!

Ευχαριστούμε πολύ την κυρία Γερονικολού και την κυρία Κωσταλά που μας έδωσαν την ευκαιρία να ζήσουμε αυτό το μαγευτικό ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας!

Κύρος Τσάκωνας γ9

Ένα παιχνίδι ρόλων στο μάθημα των Αγγλικών

✓ Η δραστηριότητα ενθουσίασε και ενέπνευσε τους συμμετέχοντες μαθητές, δίνοντάς τους την ευκαιρία να ερευνήσουν θέματα με τα οποία δεν είχαν ασχοληθεί ποτέ στο παρελθόν.

ματικής ενέργειας, πρέσβης, δικαστής, εισαγγελέας, νομικός επιστήμονας, οικονομολόγος και ειδικός στη θεωρία παιγνίων, αγρότης κ.ά. Οι μαθητές διαμόρφωσαν ερωτήσεις τις οποίες ανέπτυξαν σε μία συνοπτική ομιλία βάσει του ρόλου που είχαν αναλάβει, προσπαθώντας να τον ενσαρκώσουν.

Η δραστηριότητα ενθουσίασε και ενέπνευσε τους συμμετέχοντες μαθητές, δίνοντάς τους την ευκαιρία να ερευνήσουν θέματα με τα οποία δεν είχαν ασχοληθεί ποτέ στο παρελθόν. Μπόρεσαν να επιχειρηματολογήσουν για να στηρίξουν τη θέση τους χρησιμοποιώντας πειθώ αλλά και ρητορική με διασκεδαστικό και δραστητικό τρόπο. Τους έδωσε ακόμη το έναυσμα να εντρυφήσουν στην κίνηση TEDx και να παρακολουθήσουν παλαιότερες ομιλίες. Ήταν μια δράση χαρακτηριστική του Κολλεγιακού πνεύματος και ευχόμαστε να ακολουθήσουν και άλλες παρόμοιες. Συγχαρητήρια στην κυρία Καγιαρού και σε όλα τα παιδιά που συμμετείχαν!

➔ Στις 14 Δεκεμβρίου 2023 τα δύο τμήματα Αγγλικών LL της β' Γυμνασίου του Κολλεγίου Αθηνών, υπό την καθοδήγηση της καθηγήτριάς τους, κυρίας Καλλιόπης Καγιαρού, συμμετείχαν σε προσομοίωση της παγκόσμιας διοργάνωσης TEDx. Το TEDx είναι μια παγκόσμια κίνηση που προωθεί την διάδοση ιδεών μέσω εμπνευσμένων ομιλιών, διοργανώνοντας αυτόνομα events σε διάφορες πόλεις.

Ομιλητές από ποικίλους τομείς παρουσιάζουν καινοτόμες σκέψεις και εμπειρίες που μπορούν να επηρεάσουν τον κόσμο μας.

Οι μαθητές χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες (panels) και κάθε ομάδα ανέλαβε να ασχοληθεί με μία θεματική ενότητα. Η πρώτη ενότητα είχε τον τίτλο: «Εναλλακτικές Λύσεις για τον Εγκλεισμό των Ψυχικά Νοσούντων», η δεύτερη «Προκλήσεις της Μεταβατικής και της Μετασχηματιστικής Δικαιοσύνης» και η τρίτη «Εγωισμός και Αλτρουισμός στη Διαμόρφωση Πολιτικής». Κάθε ομάδα αποτελούνταν από έναν συντονιστή (moderator) και 4-5 μέλη επιτροπής συζήτησης (panelists). Σε κάθε μέλος της ομάδας ανατέθηκε ένας συγκεκριμένος ρόλος, του δόθηκε η ιδιότητα του προσώπου που θα υποδυόταν, καθώς και ένα μικρό κείμενο στο οποίο αναφερόταν η εμπειρία του στην αντιμετώπιση και επίλυση συγκεκριμένων θεμάτων. Οι ρόλοι ήταν πρόσωπα από διάφορες χώρες και ειδικότητες: ειδικός στη διαμόρφωση πολιτικής υγείας, ψυχίατρος, ειδικός ερευνητής – ντετέκτιβ, δικηγόρος, συγγενής θύματος εγκλη-

Στις φωτογραφίες οι τρεις ομάδες (panels) στις οποίες χωρίστηκαν οι μαθητές. Κάθε ομάδα ανέπτυξε μία θεματική ενότητα.

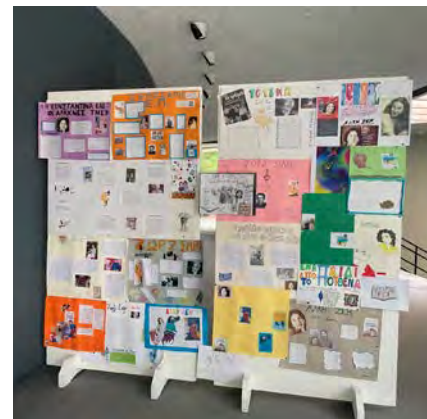
Άθως Τσάκωνας β9

ΑΛΚΗ ΖΕΗ – ΖΩΡΖ ΣΑΡΗ:

Ο μεγάλος περίπατος μιας φιλίας!

➔ Με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη γέννηση της Ζωρζ Σαρή και της Άλκης Ζέη, τη Δευτέρα 22/4/2024 όλα τα τμήματα του Γυμνασίου του Κολλεγίου Αθηνών παρακολούθησαν ένα αφιέρωμα σε αυτές τις δύο μεγάλες συγγραφείς και τη φιλία τους, η οποία κράτησε από τα μαθητικά τους χρόνια μέχρι τον θάνατό τους. «Η φιλία», είπε η διευθύντριά μας, κυρία Τλα, στην αρχή της εκδήλωσης «είναι ένα κομμάτι και της δικής μας καθημερινότητας. Μέσα από τη φιλική σχέση των δύο συγγραφέων, διδασκόμαστε σημαντικές αξίες οι οποίες μπορούν να καθορίσουν και τις δικές μας σχέσεις». Μαθητές και καθηγητές διάβασαν αποσπάσματα από τα βιβλία τους, με πιο σημαντικό το Ε.Π. (Ενωμένες Πάντα), το οποίο ήταν σύμ-

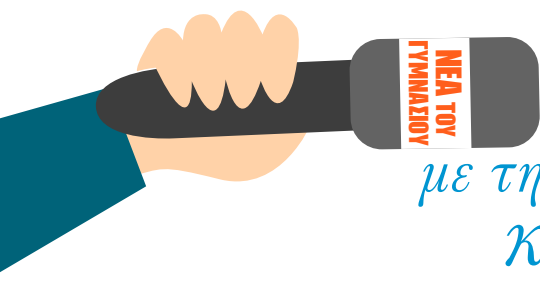
βολο του δεσμού που τις έωνε. Εκτός, όμως, από την ανάγνωση αποσπασμάτων από τα βιβλία των συγγραφέων, η εκδήλωση πλαισιώθηκε και από άλλες δράσεις. Μαθήτριες και μαθητές των τριών τάξεων του Γυμνασίου ζωγράρισαν υπέροχα έργα. Καθηγήτριες και καθηγητές υποδύθηκαν τις δύο συγγραφείς και έκαναν διάλογο πάνω στη σκηνή διαβάζοντας επιλεγμένα αποσπάσματα των έργων τους.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκε και η κόρη της Άλκης Ζέη, κ. Ειρήνη Σεβαστίκογλου, η οποία λίγες μέρες πριν είχε παραχωρήσει συνέντευξη στα παιδιά σχετικά με τη ζωή της μητέρας της και τη φιλία με τη Ζωρζ Σαρή. Ο γιος της Ζωρζ Σαρή, κ. Αλέξης Καρακώστας δεν μπόρεσε να παρευρεθεί τη συγκεκριμένη ημέρα, είχε έλθει, όμως, στο Σχολείο μας λίγες μέρες πριν και μίλησε με τα παιδιά στο θέατρο. Η συνάντησή μαζί του ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία. Είπε πολλά για τις δύο συγγραφείς. Τα λόγια, όμως, που μας συγκίνησαν όλους ήταν: « αυτό το χέρι της μητέρας μου που είχε τραυματιστεί στον πόλεμο, ήταν που με χάιδευε με στοργή και απέραντη αγάπη»

Όλα αυτά σε συνδυασμό με το ξεχωριστό χορευτικό στο τέλος βοήθησαν να γίνει το αφιέρωμα αξέχαστο!

Κατερίνα Ματθαίου, α6

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

με την
κ. Λίνα Μενδώνη

Συνέντευξη της υπουργού Πολιτισμού
κ. Λίνας Μενδώνη

Κυρία Υπουργέ, το διαρκές αίτημα για επανένωση των Γλυπτών του Παρθενώνα αποκτά όλο και μεγαλύτερη δημοσιότητα. Έχει υπάρξει κάποια θετική εξέλιξη; Είναι η χώρα μας έτοιμη να τα υποδεχθεί;

Η Ελλάδα είναι πανέτοιμη να τα υποδεχθεί. Το Μουσείο Ακρόπολης, το οποίο συγκαταλέγεται στα κορυφαία μουσεία παγκοσμίως, διαθέτει την ειδική αίθουσα που προορίζεται για τα Γλυπτά, αλλά και τους ανθρώπους και την τεχνογνωσία, που εγγυώνται την ανάδειξή τους στον φυσικό τους χώρο. Το δίκαιο ελληνικό αίτημα για την επανένωση των αριστουργημάτων του Φειδία κερδίζει διαρκώς έδαφος. Τώρα, το υποστηρίζουν ακόμη και άνθρωποι που στο παρελθόν το απέρριπταν. Η υποστήριξη του αιτήματός μας εκ μέρους της βρετανικής και της διεθνούς κοινής γνώμης, οι συνεχείς επαναπατρισμοί αρχαιοτήτων, τα τελευταία χρόνια, και η προσεκτική, αλλά αταλάντευτη στρατηγική της Κυβέρνησης φέρνουν πιο κοντά στο αττικό φως τα Γλυπτά του Παρθενώνα.

Με ποιον τρόπο πιστεύετε ότι μπορούν να μεταμορφωθούν τα μουσεία σε χώρους οι οποίοι θα προκαλούν το ενδιαφέρον των νέων, ώστε να τα επισκέπτονται πιο συχνά;

Τα μουσεία είναι ένας θε-

σμός που έχει γνωρίσει τεράστια εξέλιξη, τόσο ως προς το αντικείμενό τους, όσο και ως προς τις μουσειολογικές προσεγγίσεις. Δεν αποτελούν έναν απλό χώρο παρουσίασης έργων τέχνης, ένα κέλυφος που στεγάζει εκθέματα, αλλά έναν, θα έλεγα, πολυχώρο, που συνδυάζει αισθητική απόλαυση, στοχασμό και αναψυχή. Τα μουσεία διαρκώς πολλαπλασιάζουν και ανανεώνουν τις εκθέσεις και τα προγράμματά τους, που αναφέρονται στους νέους. Οι μουσειακοί οργανισμοί συνδέονται με τον άμεσο περίγυρό τους και τις υπόλοιπες λειτουργίες της πόλης, αποτελώντας οργανικό κομμάτι της. Αυτή είναι και η πολιτική, που προωθείται από το Υπουργείο Πολιτισμού. Ας δούμε, για παράδειγμα, την ανακαινισμένη Εθνική Πινακοθήκη, που έχει γίνει πραγματικός πόλος έλξης για μικρούς και μεγάλους. Και το σχέδιο ανάπτυξης του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, που θα το αναδείξει και πάλι σε σημείο αναφοράς για την πρωτεύουσα. Τελευταίο, αλλά σημαντικό, η γενίκευση του ηλεκτρονικού εισιτηρίου και η ενίσχυση των ψηφιακών ξεναγήσεων διευκολύνουν, ασφαλώς, κάθε επισκέπτη, ιδιαίτερα όμως τους νέους, με τη γνωστή εξοικειωσή τους με κάθε τεχνολογική καινοτομία.

▼

Τα μουσεία είναι ένας θεσμός που έχει γνωρίσει τεράστια εξέλιξη, τόσο ως προς το αντικείμενό τους, όσο και ως προς τις μουσειολογικές προσεγγίσεις. Δεν αποτελούν έναν απλό χώρο παρουσίασης έργων τέχνης, ένα κέλυφος που στεγάζει εκθέματα, αλλά έναν, θα έλεγα, πολυχώρο, που συνδυάζει αισθητική απόλαυση, στοχασμό και αναψυχή.

Τι μέτρα έχει λάβει η χώρα μας για τη δυνατότητα πρόσβασης των ατόμων με αναπηρία σε αρχαιολογικούς χώρους;

Αυτή είναι μια εξαιρετική ερώτηση. Το Υπουργείο Πολιτισμού προωθεί και υλοποιεί τα τελευταία πέντε χρόνια ένα τεράστιο πρόγραμμα έργων και δράσεων, ώστε τα μνημεία και οι χώροι πολιτισμού να είναι καθολικά και πλήρως προσβάσιμοι από άτομα με αναπηρία, αλλά και γενικώς εμποδιζόμενα άτομα. Όλοι γνωρίζουν το αναβατόριο και τις διαδρομές στην Ακρόπολη, που διευκολύνουν αφάνταστα συνανθρώπους μας με κινητικές δυσκολίες, αλλά και νέα ζευγάρια με μωρά, που πλέον επισκέπτονται με άνεση τον Βράχο, όπως και εγκύους. Δεκάδες μουσεία και αρχαιολογικοί χώροι σε κάθε γωνιά της χώρας διαθέτουν πλέον ειδικές ράμπες και διαδρομές, ανελκυστήρες, αλλά και αμαξίδια για ανθρώπους με αναπηρία, φυλλάδια –πολλές φορές πολύγλωσσα– σε γραφή Μπράι, απτικές μακέτες και συσκευές ακουστικής ξενάγησης για άτομα με προβλήματα όρασης και ακοής. Να προσθέσω και μια σημαντική θεσμική δράση: Η Ψηφιακή Κάρτα Αναπηρίας, που χορηγεί το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, λειτουργεί πλέον αυτόματα και ως Κάρτα Πολιτισμού. Με ένα απλό σκανάρισμα της, ο κάτοχός της, αλλά

και ο συνοδός του, έχουν άμεση και δωρεάν πρόσβαση σε κάθε δημόσιο χώρο πολιτισμού. Ο σκοπός μας είναι οι συμπολίτες μας με αναπηρίες να έχουν ισότιμη πρόσβαση, όπως και κάθε άλλος πολίτης, στα πολιτιστικά αγαθά.

Η κ. Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ εμφανίζεται σίγουρη ότι ο βασιλικός τάφος της Βεργίνας ανήκει στον Μέγα Αλέξανδρο (και όχι στον πατέρα του βασιλιά της Μακεδονίας, Φίλιππο, όπως κατέγραψε ο Ανδρόνικος). Αν αυτό αποδειχθεί επιστημονικά, είναι βέβαιο ότι θα αποτελέσει παγκόσμιο γεγονός. Τι πιστεύετε για αυτό;

Η Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ είναι μια προσωπικότητα με τεράστιο κύρος διεθνώς, μία από τις σημαντικότερες Ελληνίδες του 20^{ου} και του 21^{ου} αιώνα. Κάθε της άποψη έχει ιδιαίτερη βαρύτητα και συμβάλλει καθοριστικά στον επιστημονικό διάλογο. Έχει δημοσιοποιήσει ισχυρά την εκδοχή της για τον βασιλικό τάφο των Αιγών, τον οποίο αποδίδει στον Μέγα Αλέξανδρο, με επιχειρήματα. Υπάρχει, ασφαλώς, και ο αντίλογος, καθώς το ζήτημα αυτό απασχολεί έντονα την επιστημονική κοινότητα. Μέσα από τον επιστημονικό διάλογο θα προκύψει εν τέλει και η αποδεκτή ερμηνεία. Σε κάθε περίπτωση, είναι θαυμαστό το γεγονός ότι ένας άνθρωπος που πλησιάζει τον αιώνα και υπηρετεί την επιστήμη επί οκτώ δεκαετίες, είναι πνευματικά ανήσυχος και παίρνει θέση, με σαφή άποψη, στην επιστημονική συζήτηση.

Θα έπρεπε κατά τη γνώμη σας να διδάσκεται μάθημα για τον σύγχρονο ελληνικό πολιτισμό στα σχολεία μας;

Στα αναλυτικά προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ο σύγχρονος πολιτισμός απο-

▼

Τα παιδιά πρέπει να αντιληφθούν πως ανάγνωση και εικόνα συνυπάρχουν και αλληλοτροφοδοτούνται. Ας αναλογιστούμε πόσα λογοτεχνικά έργα έχουν μεταφερθεί με επιτυχία στη μεγάλη και τη μικρή οθόνη. Και πώς αυτό δίνει το έναυσμα να ανατρέξουμε στο βιβλίο που αποτέλεσε τη βάση του σεναρίου.

τελεί αντικείμενο πολλών μαθημάτων: της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, ασφαλώς, αλλά και της Μουσικής και των Εικαστικών και, ευνόητα, της Ιστορίας. Ο σύγχρονος πολιτισμός προσεγγίζεται, με τον τρόπο αυτό, και διδάσκεται διεπιστημονικά. Αναδεικνύεται, επίσης, στη διαχρονία του, η σύνδεσή του με την πολιτιστική κληρονομιά, από την οποία αδιάλειπτα αντλεί έμπνευση. Και πλαισιώνεται με πολλές πολιτιστικές δράσεις που αναπτύσσουν τα σχολεία, οι οποίες, όμως, δεν εντάσσονται στο αναλυτικό πρόγραμμα ούτε βαθμολογούνται. Νομίζω ότι στη σύλληψή του το σημερινό σύστημα είναι σωστό. Περιθώρια, βέβαια, για νέες προσεγγίσεις όχι μόνο υπάρχουν, αλλά είναι ανεξάντλητα. Και, ασφαλώς, τίποτε δεν είναι στατικό. Όλα δοκιμάζονται στην πράξη και πάντοτε πρέπει να πειραματιζόμαστε με νέες προσεγγίσεις.

Το έτος 2023 έχει ανακηρυχθεί «λογοτεχνικό έτος της Άλκης Ζέη», με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη γέννησή της. Μπορείτε να μας μιλήσετε λίγο παραπάνω για αυτή την πρωτοβουλία;

Πρόκειται για γενικότερη πρωτοβουλία, που τιμά, με αφορμή τη συμπλήρωση ενός αιώνα από τη γέννησή τους, σημαντικές μορφές της λογοτεχνίας μας. Το 2020 ήταν έτος Αντώνη Σαμαράκη και το 2022 έτος Ιάκωβου Καμπανέλλη. Τη χρονιά που μας πέρασε ήταν η σειρά της Άλκης Ζέη, μιας πολυδιάστατης συγγραφέως, που τόσο έχει αγαπηθεί και από τα παιδιά. Στόχος μας είναι να αναδειχθεί και να αποτιμηθεί το έργο της, αλλά και η επιρροή της στα λογοτεχνικά μας πράγματα, στις σημερινές συνθήκες. Ειδικότερα, η Άλκη Ζέη υπήρξε ένα ξεχωριστό παράδειγμα ανθρώπου. Έζησε σχεδόν έναν αιώνα και βίω-

σε όλες τις μεγάλες περιπέτειες της χώρας, από τον πόλεμο, την Αντίσταση και τη Δικτατορία μέχρι τη δημοκρατική και ευημερούσα Ελλάδα της Μεταπολίτευσης. Πάντοτε στην πρώτη γραμμή των αγώνων για μια καλύτερη πατρίδα και κοινωνία, με ανιδιοτέλεια και απέραντη αγάπη για τον τόπο και τους ανθρώπους του, πολλές φορές αναθεωρώντας τις απόψεις της, αλλά ποτέ τις αρχές της. Τιμούμε, έτσι, μορφές που δεν σφράγισαν μόνο τη λογοτεχνία τους, αλλά αποτέλεσαν, με τη στάση τους, πραγματικά αναστήματα στην πολιτιστική και κοινωνική μας ζωή, δικαιώνοντας την ευθύνη του πνευματικού ανθρώπου.

Η γενιά μας είναι αλήθεια δεν διαβάζει πολλά βιβλία, προτιμά τη δύναμη και την ευκολία της εικόνας. Χάνουμε κάτι σημαντικό με αυτή την επιλογή μας;

Εικόνα και λόγος επιτελούν συμπληρωματικούς ρόλους, αλλά αποτελούν και συγκοινωνούντα δοχεία. Ένας πίνακας ζωγραφικής ή ένα γλυπτό, δηλαδή ένα εικαστικό έργο, μία εικόνα, δεν ενσωματώνει τον λόγο; Από την άλλη, όσο αναγκαία είναι η εικόνα, που περιλαμβάνει πάμπολλες εκφράσεις, άλλο τόσο απαραίτητο είναι και το βιβλίο. Η ανάγνωση φαινομενικά μόνο είναι πιο δύσκολη από την εικόνα. Είναι ζήτημα τριβής και μύησης. Ένας νέος, ας το πούμε έτσι, αναγνώστης, πολύ γρήγορα θα γευθεί τις συγκινήσεις που προσφέρει, εκτός από τον στοχασμό, το βιβλίο. Το κλειδί είναι να αντιληφθούν τα παιδιά πως ανάγνωση και εικόνα συνυπάρχουν και αλληλοτροφοδοτούνται. Ας αναλογιστούμε πόσα λογοτεχνικά έργα έχουν μεταφερθεί με επιτυχία στη μεγάλη και τη μικρή οθόνη. Και πώς αυτό δίνει το έναυσμα να ανατρέξουμε στο βιβλίο που αποτέλεσε τη βάση του σεναρίου.

Μπορείτε να μας προτείνετε κάποιους τρόπους, ώστε οι μαθητές να αγαπήσουν το θέατρο, το οποίο αποτελεί βασικό στοιχείο πολιτισμού ενός λαού;

Θυμίζω την επαφή που αποκτούν οι μαθητές με το θέατρο μέσω του σχολείου, χάρη στο μάθημα της θεατρικής αγωγής ή στη διοργάνωση θεατρικού παιχνιδιού, σε μικρότερες ηλικίες. Αυτό αποτελεί την ιδανική αφετηρία για να αγαπήσουν τα παιδιά το θέατρο. Σε παλιότερες γενιές μαθητών, όχι πολύ παλιά, το μάθημα αυτό δεν υπήρχε. Σε μια εποχή που η διάχυση της πληροφορίας είναι τόσο εύκολη, κάθε μαθητής έχει την ευκαιρία να εξερευνήσει, να επιλέξει και τελικά να παρακολουθήσει θεατρικές παραστάσεις. Η απάντηση κρύβεται σε μεγάλο βαθμό στην προηγούμενη ερώτηση. Το θέατρο, όπως και ο κινηματογράφος, είναι παραστατική τέχνη, ξεκινά, ωστόσο, από το κείμενο. Η λογοτεχνία θα οδηγήσει και στο θέατρο, όπως και το αντίστροφο. Υπάρχει και ένας τρόπος, ο μοναδικός ίσως της δικής μας γενιάς, που μοιάζει παλαιομοδίτικος ή παραδοσιακός, αλλά είναι πάντοτε αναντικατάστατος: Δείτε ένα θεατρικό έργο μαζί με την παρέα σας. Και μετά μοιραστείτε, σε μια συζήτηση, τις εντυπώσεις σας. Το πιο πιθανό είναι ότι στο τέλος της κουβέντας σας θα αναζητάτε την επόμενη παράσταση.

Τόσα χρόνια στο Υπουργείο Πολιτισμού θα είχατε την ευκαιρία να γνωρίσετε πολλούς καλλιτέχνες. Κατά τη γνώμη σας αρκεί το ταλέντο για μια επιτυχημένη καλλιτεχνική καριέρα;

Είναι αλήθεια ότι είχα την τύχη να συναντήσω και να γνωρίσω κορυφαίους καλλιτέχνες, από όλους τους κλάδους της Τέχνης. Το συμπέρασμα είναι σχεδόν αβίαστο. Το ταλέντο είναι αναγκαίο, αλλά όχι αρκετό. Με άλλα λόγια, η επιτυχημένη

καριέρα δεν γίνεται ούτε χωρίς αλλά και ούτε μόνο με το ταλέντο. Πρέπει, νομίζω, οι κλίσεις και οι δεξιότητες σε κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα να καλλιεργούνται συστηματικά. Εκτός από το ταλέντο, χρειάζεται και σκληρή δουλειά, διάθεση για πειραματισμό με νέες ιδέες, μεθόδους και τεχνικές, και, μην το ξεχνάμε, η ευθύνη απέναντι στο κοινό. Η σωστή αξιοποίηση του ταλέντου, η αποφυγή της κατασπατάλησής του, είναι, βέβαια, ένα σημαντικό ταλέντο από μόνο του.

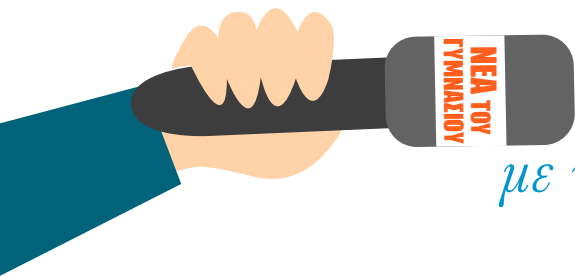
Τέλος, ως Υπουργός Πολιτισμού, αλλά και ως πνευματικός άνθρωπος της Ελλάδας, τι θα συμβουλευάτε τους μαθητές/μαθήτριες των ελληνικών σχολείων;

Ακούγεται, ίσως, τετριμμένο, αλλά είναι σημαντικό τα νέα παιδιά να καλλιεργούν συνεχώς τα κριτήριά τους και το κριτικό τους πνεύμα. Αυτό είναι πολύ δύσκολο σε μια εποχή με τόσο μεγάλο όγκο πληροφορίας, που παρέχεται αβασάνιστα και με ιδιαίτερη ευκολία, αλλά είναι αναγκαίο. Κλειδί είναι η εμπιστοσύνη στον ορθό λόγο και στην επιστήμη, που βλέπουμε πόσο

κλονίζεται στις μέρες μας. Μια άλλη, λίγο παράδοση συμβουλή, που ισχύει άλλωστε για κάθε ηλικία, είναι να αποφεύγουμε την πολυδιάσπαση. Σήμερα, οι δραστηριότητες που μπορεί να έχουν οι νέες και οι νέοι είναι πραγματικά άπειρες. Είναι πολύ ελκυστικό να ασχολούμαστε με πολλά, αλλά πολλές φορές αυτό δημιουργεί σύγχυση. Με τον καιρό, όμως, και με τη βοήθεια της οικογένειας και των δασκάλων του, κάθε παιδί μπορεί να βρει την κλίση του, να καταλήξει στο τι πραγματικά θέλει να κάνει και να το υπηρετήσει με συνέπεια και αυτοπειθαρχία. Και μια τελευταία παραίνεση. Να αντιστρέψετε τους ρόλους και να μπαίνετε εσείς στη θέση εκείνου που δίνει συμβουλές, όσο και αν οι μεγαλύτεροι μπορεί αρχικά να φαινόμαστε αδιάφοροι. Με τη φαντασία σας, είναι σίγουρο ότι θα βρείτε τον κατάλληλο τρόπο όχι μόνο να σας ακούσουν, να σας ακούσουμε οι μεγαλύτεροι, αλλά και να μας πείσετε με τα επιχειρήματα και τη φρεσκάδα της σκέψης σας.

Αλίκη Λιβανού, α5

▼
Τα νέα παιδιά πρέπει να μάθουν να καλλιεργούν συνεχώς τα κριτήριά τους και το κριτικό τους πνεύμα.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

με τον

κ. Λουκά Παπαδήμο '66

Συνυναντήσαμε τον Ακαδημαϊκό, Καθηγητή και τέως Πρωθυπουργό, Λουκά Παπαδήμο '66, το μεσημέρι της Μεγάλης Τρίτης, στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Κύριε Πρόεδρε, είστε ο Valectorian της τάξης σας και μετά γίνετε Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, Ακαδημαϊκός και στη συνέχεια Πρωθυπουργός της Ελλάδος.

Μπορείτε να μας πείτε πώς φανταζόσαστε την καριέρα σας, όταν τελειώνετε το Σχολείο μας; Ποιος ήταν ο μαθητής Λουκάς Παπαδήμος;

Η πρόσκληση σε ένα ταξίδι μακρινό στο παρελθόν, σε εποχές μαθητικές, είναι πρόσκληση σε ένα ταξίδι που συναρπάζει, ιδίως όταν εστιάζεται στα τότε όνειρα και σχέδια για το μέλλον με δεδομένη τη μετέπειτα πραγματικότητα. Τα σχέδιά μου ως τελειόφοιτου μαθητή για τη μελλοντική σταδιοδρομία απέχουν πολύ από την πραγματικότητα, όπως τελικά αυτή διαμορφώθηκε. Οι επιδιώξεις μου αφορούσαν πρωταρχικά τις πανεπιστημιακές σπουδές και τη σχετική με αυτές επαγγελματική σταδιοδρομία σε έναν περιορισμένο χρονικό ορίζοντα 10-15 ετών. Ξεκίνησα την επιστημονική και επαγγελματική δραστηριότητά μου ως ακαδημαϊκός, ως πανεπιστημιακός καθηγητής οικονομικών επιστημών. Η μετέπειτα διαχρονική εξέλιξη της σταδιοδρομίας μου ήταν αποτέλεσμα επιλογών και γε-

✓
Το Κολλέγιο προσέφερε σε όλους μας πολλά, μόρφωση και αγωγή, και με ποικίλους τρόπους. Ασφαλώς, προσέφερε την άρτια εκπαίδευση με την παροχή γνώσεων, αλλά και με τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος που επηρέασε ουσιαστικά άμεσα και έμμεσα τη διαμόρφωση της προσωπικότητας και της συμπεριφοράς μας.

γονότων που προέκυψαν στην πορεία και ασφαλώς δεν ήταν μέρος ενός ονείρου, ούτε ήταν δυνατόν να προβλεφθούν στο τελευταίο έτος σπουδών στο Κολλέγιο. Νομίζω ότι η καριέρα αρκετών συμμαθητών μου, και γενικότερα πολλών τελειοφοίτων, τείνει αρκετές φορές να αποκλίνει από τις αρχικές σκέψεις και προβλέψεις τους.

Πώς ήταν το Κολλέγιο Αθηνών, όταν ήσαστε εσείς μαθητής; Ποιους καθηγητές σας θυμάστε με αγάπη και νοσταλγία;

Οι αναμνήσεις από τη μαθητική μου ζωή είναι συνολικά σαφώς θετικές, με εξαίρεση την εμπειρία στην Ε' Δημοτικού όταν ατυχώς συνέβαλα, με την τοποθέτηση των κεριών, στην ανάφλεξη του Χριστουγεννιάτικου δένδρου, αλλά, ευτυχώς, βοήθησα έγκαιρα μαζί με συμμαθητές στην άμεση κατάσβεση της φωτιάς.

Το Κολλέγιο προσέφερε

σε όλους μας πολλά, μόρφωση και αγωγή, και με ποικίλους τρόπους. Ασφαλώς, προσέφερε την άρτια εκπαίδευση με την παροχή γνώσεων, αλλά και με τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος που επηρέασε ουσιαστικά άμεσα και έμμεσα τη διαμόρφωση της προσωπικότητας και της συμπεριφοράς μας. Ένα περιβάλλον που συνδύαζε την αυστηρή πειθαρχία στους κανόνες με την εποικοδομητική συμβουλή για βελτίωση της συμπεριφοράς όταν ενδείκνυτο, ένα περιβάλλον που ενθάρρυνε την αριστεία και την άμιλλα, τον συναγωνισμό χωρίς αντιπαλότητα ως μοχλό προόδου, αλλά ταυτόχρονα προήγαγε την ανάπτυξη δεσμών φιλίας και αλληλεγγύης ανάμεσα στους μαθητές, που διατηρούνται μακροχρόνια μετά την αποφοίτησή μας.

Όσον αφορά τους καθηγητές, θυμάμαι με νοσταλγία και ευγνωμοσύνη πολλούς που συ-

νέβαλαν ουσιωδώς στο να αποκτήσουμε γνώσεις και δεξιότητες και στη διαμόρφωση ήθους και σωστής κοινωνικής συμπεριφοράς. Ο κατάλογος μακρύς και σίγουρα ελλιπής.

Θυμάμαι την Ε. Αποστολοπούλου, δασκάλα στην Δ' και Ε' Δημοτικού, τον φιλόλογο και προϊστάμενο του Δημοτικού Ε. Δεληγιάννη, τον Κ. Σαχίνη, την Ιωάννα Μαλάμου, δασκάλους Αγγλικών, ιδίως την Kurilecz και τον Erwin, και πολλούς άλλους.

Μετάπειτα στο Γυμνάσιο – στο Γυμνάσιο και Λύκειο σύμφωνα με τη σύγχρονη αναδιοργάνωση και ονομασία των τότε Τμημάτων του Κολλεγίου– θυμάμαι με νοσταλγία και σεβασμό για όσα μας προσέφεραν τους καθηγητές φιλόλογους, τον Χ. Ρομποτή, τον Φ. Μπουμπουλίδη, τον Β. Μοσκόβη, τον Κ. Καλοκαιρινό, τον Α. Γκάτσο, που ήταν και ο Προϊστάμενος του Μέσου Τμήματος του Κολλεγίου, δηλαδή ο Γυμνασιάρχης, και, βεβαίως, τον Κ. Λαλόπουλο, ο οποίος ήταν ο Συνδιευθυντής του Κολλεγίου.

Σε μαθήματα θετικών επιστημών, διατηρώ στη μνήμη μου για την πολύτιμη διδασκαλία τους αλλά και την ξεχωριστή συμπεριφορά τους, μεταξύ άλλων, τον Π. Νασόπουλο, καθηγητή Μαθηματικών επί σειρά ετών, τον Harry Hionides, καθηγητή Μαθηματικών και Φυσικής στην αγγλική γλώσσα, και τον Κ. Μπέζα καθηγητή Χημείας.

Σχετικά με την καλλιέργεια των τεχνών, αναπολώ τον Κώστα Μαλάμο, καθηγητή εικαστικών τεχνών, με έργα του στην Εθνική Πινακοθήκη, και τον Μίνω Δούνια, καθηγητή Μουσικής, που όμως με στεναχώρησε λίγο, επειδή δεν με συμπεριέλαβε στην παιδική χορωδία, διότι μάλλον έκρινε ότι η φωνή μου δεν είχε την απαιτούμενη ποιότητα!

Last but definitely not least,

επειδή νους υγιής εν σώματι υγιεί, θυμάμαι καθηγητές Γυμναστικής, τον Ν. Χατζηδημητρίου και ιδιαίτερα τον αγαπητό και σεβαστό γυμναστή μας, Γιάννη Κουτούζη.

Όπως σας προειδοποίησα, ο κατάλογος μακρύς, αλλά οπωσδήποτε ελλιπής!

Σπουδάσατε στο MIT, όπου αρχικά αποκτήσατε πτυχίο (Bachelor of Science) στη Φυσική, μετά μεταπτυχιακό τίτλο (Master of Science) στην Ηλεκτρολογική Μηχανική και μετά διδακτορικό δίπλωμα στις Οικονομικές Επιστήμες. Πόσο εύκολη ήταν η αλλαγή πεδίου στις σπουδές σας;

Δεν ήταν δύσκολη η αλλαγή πεδίου λόγω της ευρύτητας των ενδιαφερόντων μου από τα μαθητικά χρόνια. Η απόφαση να σπουδάσω Φυσική αντανακλούσε το ενδιαφέρον και τις επιδόσεις μου στις θετικές επιστήμες. Σημαντικό ρόλο στην επιλογή αυτή είχαν οι συμβουλές και οι παροτρύνσεις του Συνδιευθυντή του Κολλεγίου, Κωνσταντίνου Λαλόπουλου, του Γυμνασιάρχη, Απόστολου Γκάτσου και του Harry Hionides, που ήταν Director of College Placement, με τους οποίους είχα συζητήσει την επιλογή του αντικειμένου των σπουδών. Η Φυσική, που ερευνά φαινόμενα

✓
Το MIT ήταν πρωτοπόρο στη χρήση των μαθηματικών στη θεμελίωση της οικονομικής θεωρίας και στην ανάλυση προβλημάτων οικονομικής πολιτικής, μεθοδολογία που σταδιακά καθιερώθηκε στην οικονομική επιστήμη.

και θεμελιώδεις νόμους της φύσης, ήταν τότε, όπως είναι και σήμερα, επιστήμη που διακρίνεται για τις αλματώδεις προόδους και τις θετικές προοπτικές εφαρμογής σε διάφορους τομείς. «Ο κύβος ερρίφθη» με αυτή τη διαπίστωση και τις επιδόσεις μου στα μαθηματικά και τη φυσική.

Στο MIT οι φοιτητές, τότε και τώρα, επιλέγουν και δηλώνουν το κύριο πρόγραμμα σπουδών τους (the major) στο πρώτο έτος. Παράλληλα, έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν και ένα άλλο πρόγραμμα σπουδών με διαφορετικό επιστημονικό αντικείμενο (a minor) και να παρακολουθήσουν σειρά μαθημάτων στο πρόγραμμα αυτό. Εγώ επέλεξα ως minor την οικονομική επιστήμη και παρακολούθησα μαθήματα με καθηγητές, μεταξύ άλλων, τον Paul Samuelson, τον Robert Solow και τον Carl von Weizsaecker. Βρήκα το αντικείμενο εξαιρετικά ενδιαφέρον και συναφές με τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της εποχής, ενώ στα πιο προχωρημένα μαθήματα η θεωρητική και εμπειρική ανάλυση των οικονομικών θεμάτων έκανε χρήση Μαθηματικών και Στατιστικής, μεθοδολογία γνωστή από τα μαθήματα

της Φυσικής και της Ηλεκτρολογικής Μηχανικής.

Το MIT ήταν πρωτοπόρο στη χρήση των μαθηματικών στη θεμελίωση της οικονομικής θεωρίας και στην ανάλυση προβλημάτων οικονομικής πολιτικής, μεθοδολογία που σταδιακά καθιερώθηκε στην οικονομική επιστήμη. Τη δεκαετία του 1970 η Αμερικανική και η ραγκόσμια οικονομία αντιμετώπιζαν τις εξαιρετικά δυσμενείς επιπτώσεις πετρελαϊκών κρίσεων που είχαν προκαλέσει ταυτόχρονα ραγδαία και μεγάλη αύξηση του πληθωρισμού και της ανεργίας. Η θεωρητική και εμπειρική ανάλυση του προβλήματος και η διαμόρφωση της κατάλληλης πολιτικής για την επίλυσή του ήταν σημαντικός παράγοντας που συνέβαλε στην απόφασή μου να εστιάσω τις μεταπτυχιακές σπουδές μου στην οικονομική επιστήμη. The rest is history.

Μου έχει κάνει μεγάλη εντύπωση πως από Καθηγητής στο Columbia και στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, από κεντρικός τραπεζίτης στην Τράπεζα της Ελλάδος και στην ΕΚΤ στη Γερμανία και μετά Καθηγητής στο Harvard, επιστρέψατε στην Ελλάδα και γίνατε Πρωθυπουργός της τότε Κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας. Χρειάστηκε να ξαναεφεύρετε τον εαυτό σας;

Η εξέλιξη της σταδιοδρομίας μας είναι σε πολλές περιπτώσεις συνέπεια γεγονότων και καταστάσεων που αντιμετωπίζουμε στην επαγγελματική μας πορεία και επηρεάζουν τις επιλογές και αποφάσεις μας. Αυτή η διαπίστωση μπορεί να φαίνεται γενικόλογη ή θεωρητική, αλλά αντανάκλα την πραγματικότητα. Το εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο μου στο πανεπιστήμιο Columbia επί οκτώ χρόνια αφορούσε κυρίως την μακροοικονομική θεωρία και πολιτι-

✓

Αποδέχτηκα την πρόταση των πολιτικών αρχηγών, έχοντας επίγνωση των προκλήσεων, των δυσκολιών και των κινδύνων που η κυβέρνηση συνεργασίας καλείτο να αντιμετωπίσει, επειδή θεώρησα ότι η κυβέρνηση αυτή μπορούσε να επιτύχει τους κύριους στόχους της οικονομικής πολιτικής σε μια κρίσιμη περίοδο για τη χώρα μας και ότι αυτό ήταν επιβεβλημένο καθήκον.

κή και, ειδικότερα, την νομισματική και χρηματοοικονομική θεωρία και πολιτική. Η εφαρμογή της θεωρίας στην πράξη και η άσκηση οικονομικής πολιτικής ήταν επιλογή που αφενός αντανάκλασε το αντικείμενο των ακαδημαϊκών δραστηριοτήτων μου και αφετέρου την ευκαιρία δημιουργικής απασχόλησης αρχικά στη Federal Reserve Bank, την Κεντρική Τράπεζα των ΗΠΑ, και μετά στην Τράπεζα της Ελλάδος ύστερα από πρόσκληση του τότε Διοικητή Ξενοφώντα Ζολώτα και μετέπειτα του Διοικητή Δημήτρη Χαλικιά. Η εκλογή μου στη θέση του Αντιπροέδρου της ΕΚΤ επηρεάστηκε, μεταξύ άλλων, από τον συνδυασμό της ακαδημαϊκής μου δραστηριότητας και της εμπειρίας στην εφαρμογή πολιτικής. Η μετάβαση από τη θεωρία στην πράξη ήταν μια ομαλή και λογική επαγγελματική εξέλιξη και όχι μια απροσδόκητη μετάλλαξη.

Η συμμετοχή μου στην πολιτική με την ευρεία έννοια ήταν ασφαλώς μια διαφορετική και μεγάλη πρόκληση. Η πρόσκληση των πολιτικών αρχηγών των τριών κομμάτων να αναλάβω την πρωθυπουργία της κυβέρνησης συνεργασίας ήταν συνέπεια των πολιτικών και οικονομικών συνθηκών που είχαν διαμορφωθεί την περίοδο της μεγάλης δημοσιονομικής και χρηματοοικονομικής κρίσης στη χώρα μας το φθινόπωρο του 2011 και της επιτακτικής ανάγκης αναδιάρθρωσης του δημόσιου χρέους και παράλληλα της διαπραγμάτευσης του δεύτερου προγράμματος οικονομικής προσαρμογής της Ελλάδας. Αποδέχτηκα την πρόταση των πολιτικών αρχηγών, έχοντας επίγνωση των προκλήσεων, των δυσκολιών και των κινδύνων που η κυβέρνηση συνεργασίας καλείτο να αντιμετωπίσει, επειδή θεώρησα ότι η κυβέρνηση αυτή

μπορούσε να επιτύχει τους κύριους στόχους της οικονομικής πολιτικής σε μια κρίσιμη περίοδο για τη χώρα μας και ότι αυτό ήταν επιβεβλημένο καθήκον.

Μπορείτε να μας εξηγήσετε τι σημαίνει το PSI στα οικονομικά και πώς υλοποιήθηκε η απόφαση για την αναδιάρθρωση του ελληνικού δημόσιου χρέους πριν περίπου δώδεκα χρόνια, ώστε να συνεχίσουμε να έχουμε το ευρώ νω νόμισμα; Φαντάζομαι θα σας κάνει να χαμογελάτε ότι PSI είναι και μια μονάδα με την οποία μετρείται η πίεση των αερίων και των υγρών στη Φυσική.

Ο όρος PSI είναι ακρωνύμιο των λέξεων Private Sector Involvement και χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της απόφασης για την αναδιάρθρωση του ελληνικού δημοσίου χρέους το οποίο διακρατείτο από ιδιώτες επενδυτές σε μεγάλο ποσοστό. Τον Οκτώβριο του 2011 στη Σύνοδο Κορυφής των κρατών-μελών την Ευρωζώνης αποφασίστηκε ότι ήταν ανάγκη να υιοθετηθεί ένα νέο πολυετές οικονομικό πρόγραμμα για την Ελλάδα και να συμφωνηθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (Δ.Ν.Τ.). Αποφασίστηκε επίσης ότι το νέο οικονομικό πρόγραμμα θα συνδυάζονταν με Private Sector Involvement (PSI) που θα διαδραμάτιζε ζωτικό ρόλο στη διασφάλιση της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους. Στη Σύνοδο Κορυφής οι Ευρωπαίοι ηγέτες προσκάλεσαν την Ελλάδα και τους ιδιώτες επενδυτές να διαπραγματευτούν και να συμφωνήσουν στην ανταλλαγή του υφιστάμενου χρέους που κατείχαν ιδιώτες επενδυτές με νέους τίτλους μειωμένης κατά 50% ονομαστικής αξίας. Επίσης, συμφωνήθηκε ότι οι Ευρωπαίοι εταίροι και το Δ.Ν.Τ θα εξασφάλιζαν χρηματοοικονομική στήριξη στην Ελλάδα ύψους 130 δισ. ευρώ έως το 2014.

Πώς υλοποιήθηκαν αυτές οι αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής;

Η αναδιάρθρωση του ελληνικού δημόσιου χρέους ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με τις διαπραγματεύσεις και την επίτευξη συμφωνίας για το νέο, το δεύτερο οικονομικό πρόγραμμα της Ελλάδας με τους Ευρωπαίους εταίρους και τους θεσμούς, δηλαδή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΚΤ και το Δ.Ν.Τ. Η διαπραγμάτευση και η συμφωνία για την αναδιάρθρωση του δημοσίου χρέους με τους ιδιώτες επενδυτές (PSI) πραγματοποιήθηκε παράλληλα με τη διαπραγμάτευση και τη συμφωνία με τους θεσμούς και τους Ευρωπαίους εταίρους για το νέο οικονομικό πρόγραμμα της Ελλάδας, το 2ο μνημόνιο, και είχαν ως αποτέλεσμα να αποφευχθεί η χρεοκοπία της χώρας την Άνοιξη του 2012, να παραμείνει η Ελλάδα στην ευρωζώνη και να συνεχίσει να έχει το ευρώ ως νόμισμά της.

Σχετικά με το psi (με μικρά γράμματα!) στη Φυσική, αυτό είναι ακρωνύμιο μιας μονάδας μέτρησης πίεσης ή stress (round-force per square inch). Προφανώς, δεν έχει καμία ουσιαστική σχέση με το PSI (με κεφαλαία γράμματα!), αλλά σαφώς έχει μεταφορική σχέση με το PSI, διότι η διαπραγμάτευση και τελικά η συμφωνία για την αναδιάρθρωση του χρέους συνεπάγεται σημαντικό stress για όλους τους εμπλεκόμενους στη σύνθετη και δύσκολη διαδικασία της διαπραγμάτευσης. Η αναδιάρθρωση του χρέους (PSI) έπρεπε να ολοκληρωθεί σε μικρό χρονικό διάστημα πριν από την εξόφληση στην αρχική ονομαστική τους αξία μεγάλου ποσού ελληνικών ομολόγων που έληγαν την Άνοιξη του 2012, τα οποία λόγω του PSI αντικαταστάθηκαν με νέα ομόλογα μικρότερης ονομαστικής αξίας, τελικά κατά 53,5%, μετά το ονομαζό-

μενο κούρεμα της αρχικής τους αξίας.

Τι θα μας προτείνετε για τη ζωή μας; Μεγάλες φιλοδοξίες και για τις/τους περισσότερες/ους εξίσου μεγάλες απογοητεύσεις, ή πιο ρεαλιστές προσδοκίες και ίσως έτσι μεγαλύτερη ικανοποίηση;

Πολύ ενδιαφέρουσα, αλλά δύσκολη ερώτηση. Η απάντηση δεν μπορεί να είναι απλή. Θα πρότεινα «ρεαλιστικά μεγάλες» φιλοδοξίες, δηλαδή φιλοδοξίες που αφορούν επιδιώξεις μεγαλύτερες από αυτές που αναμένεται ότι μπορούν να επιτευχθούν εύκολα, αλλά που δεν είναι εξωπραγματικές και μπορούν να πραγματοποιηθούν εύλογα με προσπάθεια και επιμονή.

Οι έννοιες «μεγάλες» και «ρεαλιστικές» φιλοδοξίες επιδέχονται ποικίλες ερμηνείες. Η επίτευξη στόχων συναρτάται βεβαίως με τις ικανότητες και δυνατότητες του κάθε ατόμου,

Θα πρότεινα «ρεαλιστικά μεγάλες» φιλοδοξίες, δηλαδή φιλοδοξίες που αφορούν επιδιώξεις μεγαλύτερες από αυτές που αναμένεται ότι μπορούν να επιτευχθούν εύκολα, αλλά που δεν είναι εξωπραγματικές και μπορούν να πραγματοποιηθούν εύλογα με προσπάθεια και επιμονή.

αλλά επίσης εξαρτάται από την προσπάθεια, τη σκληρή δουλειά και την αποφασιστικότητά του να επιτύχει την πραγματοποίησή τους. Είναι προτιμότερο να επιδιώκουμε ένα υψηλότερο σκοπό με την προϋπόθεση ότι συνοδεύεται από εύλογη προσδοκία για τη δυνατότητα επίτευξής του.

Ασφαλώς, οι μεγάλες φιλοδοξίες ενέχουν το ενδεχόμενο αποτυχίας. Αλλά, όπως έχει εξηγήσει εύγλωττα η J. K. Rowling, η συγγραφέας της σειράς των βιβλίων για τον Harry Potter, σε μια ομιλία της στο Harvard “there can be fringe benefits of failure” και “having the courage to fail is as vital to a good life as any conventional measure of success”.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για τον χρόνο που διαθέσατε στα Νέα του Γυμνασίου.

Μαίρη Συνολάκη, γ8

Η μουσική στη ζωή μας

Η εκμάθηση ενός μουσικού οργάνου αποτελεί ένα συναρπαστικό και ταυτόχρονα ενδιαφέρον ταξίδι, που συμβάλλει στην ψυχική και πνευματική καλλιέργεια και στη διαμόρφωση της προσωπικότητας ενός ατόμου. Βέβαια, εκτός από τα ποικίλα οφέλη που προσφέρει ένα μουσικό όργανο, απαιτεί πλήρη συγκέντρωση, συνεχή προσπάθεια, αφοσίωση και πολλές θυσίες. **Ας ρωτήσουμε κάποια από τα «μουσικά μυαλά» του Σχολείου μας πώς βιώνουν εκείνοι αυτό το ταξίδι.**

Ο Σπύρος Τσοκάκης στο β9, ο οποίος παίζει βιολί και είναι μέλος της ορχήστρας του σχολείου μας, είπε: «Για εμένα προσωπικά το να βρίσκω χρόνο για μελέτη είναι κάτι εύκολο, διότι καθημερινά διαβάζω βιολί σε μία από τις αίθουσες μουσικής, πριν ξεκινήσει το σχολείο. Καθημερινά φτάνω στο σχολείο κατά τις 7:30 και μελετώ μέχρι τις 8:10. Με αυτόν τον τρόπο έχω τη δυνατότητα να ασχοληθώ και με άλλες δραστηριότητες μετά το σχολείο και να έχω χρόνο να κάνω τα μαθήματά μου, χωρίς να έχω την έγνοια της μελέτης».

Ο Οδυσσέας Λυμπερόπουλος στο γ7, ο οποίος παίζει τσέλο, απάντησε: «Ο περιορισμένος χρόνος, οι ταχείς ρυθμοί της καθημερινότητας σε συνδυασμό με τον όγκο των υποχρεώσεων, συχνά δεν αφήνουν περιθώρια για την καλλιέργεια της μουσικής και εξάσκησης

του τσέλου. Η μελέτη για το τσέλο θεωρώ ότι δεν αποτελεί κάτι μετρησιμο! Με ευχαριστεί πάρα πολύ και δεν αγωνιώ για το πότε θα ολοκληρώσω το απαιτούμενο διάβασμα. Αφιερώνω περίπου 2 ώρες εβδομαδιαίως...».

Η Έλενα Καμπάνη στο γ3, επίσης μέλος της ορχήστρας του Σχολείου, είπε: «Η εκμάθηση του μουσικού οργάνου είναι ένα πολύ ευχάριστο ταξίδι για εμένα. Φυσικά υπάρχουν και δυσκολίες, όμως μό-

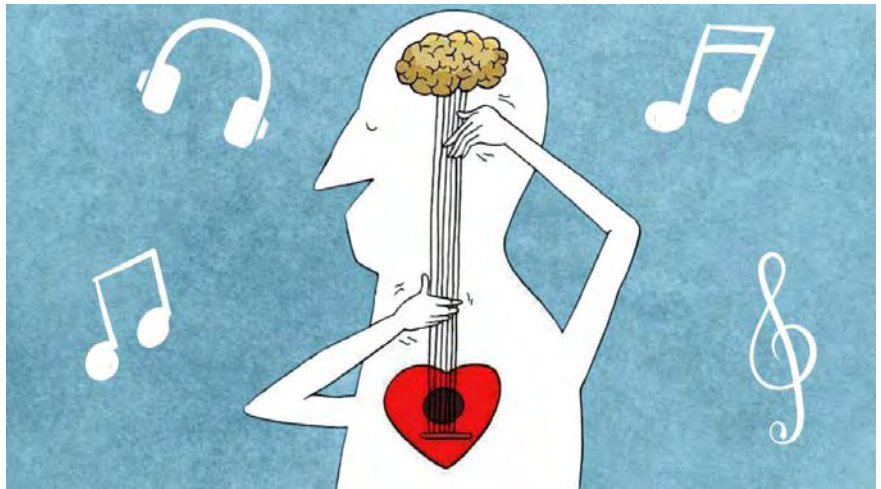
λις καταφέρω να τις ξεπεράσω αισθάνομαι πως μπορώ να καταφέρω τα πάντα. Επίσης είναι ένας τρόπος να ξεφύγει κανείς από την πραγματικότητα και να ξεκουράζει το μυαλό του. Για αυτό έχω σκο-

πό να συνεχίσω όσα περισσότερα χρόνια μπορώ!».

Να πω και εγώ την άποψή μου: Έχοντας εμπειρία στο βιολί και όντας μέλος της ορχήστρας του Σχολείου, παρόλο το επιβαρυνμένο και απαιτητικό πρόγραμμά μου, προσπαθώ πάντα να βρίσκω χρόνο για μελέτη, καθώς είναι κάτι που με ευχαριστεί, με αναζωογονεί και με χαλαρώνει. Μέσα από τη μουσική μου δίνεται η δυνατότητα να εκφραστώ και να ξεφύγω από το άγχος και το στρες της καθημερινότητας. Για αυτόν τον λόγο, έχω σκοπό να συνεχίσω να προσπαθώ και να βελτιώνομαι διαρκώς στην εκμάθηση του βιολιού.

Όλοι οι μαθητές που ερωτήθηκαν έχουν φτάσει σε ένα πολύ σημαντικό επίπεδο στο όργανο το οποίο παίζουν. Από το γεγονός αυτό μπορούμε να συμπεράνουμε ότι οι μεγαλύτερες επιτυχίες είναι συνήθως αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς, υπομονής αλλά και επιμονής.

Εβελίνα Μετεβελή, γ5

Ημέρα Αλληλεγγύης

Το πνεύμα της αλληλεγγύης και η ευαισθητοποίηση για τα προβλήματα των συνανθρώπων μας είναι υπόθεση όλων μας! Γι' αυτό και το Σχολείο μας οργανώνει κάθε χρόνο την Ημέρα Αλληλεγγύης, ημέρα που όλα τα τμήματα του Γυμνασίου του Κολλεγίου Αθηνών συνεισφέρουν στην ανακούφιση αναξιοπαθούντων συνανθρώπων μας, όλων των ηλικιών.

Κατά τη φετινή Ημέρα Αλληλεγγύης το τμήμα μου συμμετείχε στη διανομή του συσσιτίου που οργανώνεται στον **Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Νέας Ιωνίας**. Η εγκάρδια υποδοχή και η ευγένεια του ιερέα του ναού αλλά και των εθελοντών μάς εντυπωσίασαν! Ύστερα από μία σύντομη ενημέρωση που μας έκαναν, βοηθήσαμε στην προετοιμασία και στη διανομή του συσσιτίου.

Μέσα από αυτή τη δράση ένωσα μια ηθική ικανοποίηση και αισθάνθηκα βαθύτερα το πνεύμα της αλληλεγγύης και της ανθρωπιάς. Παράλληλα είχα την ευκαιρία να συνδράμω το έργο της εκκλησίας που οργανώνει το συσσίτιο. Αφουγκράστηκα την κατάσταση των ανθρώπων οι οποίοι ζουν κάτω από συνθήκες φτώχειας και ζουν από την προσφορά των συνανθρώπων τους. Τα συναισθήματά μου, όσο και αυτά που αποκόμισα από αυτή τη δράση είναι απεριόριστα. Μόνο από αυτά που μας περιέγραψαν οι κυρίες που ήταν υπεύθυνες για το συσσίτιο κατάλαβα πόσο δύσκολο είναι για αυτές να συλλέξουν χρήματα και να μαγειρέψουν, ώστε να μη μείνει κανένας πεινασμένος. Η εμπειρία που μοιράστηκαν μαζί μας λειτούργησε σαν ένα πρότυπο συμπεριφοράς για μένα και μου δίδαξε να μη σταματήσω να στηρίζω τους συνανθρώπους μου, όσο δύσκολο και αν είναι αυτό.

Με αφορμή την Ημέρα Αλληλεγγύης, σκέφτηκα να ρωτήσω μερικούς συμμαθητές μου αναφορικά με τη δική τους εμπειρία και έλαβα τις ακόλουθες απαντήσεις:

- «Η συμμετοχή μου στο συσσίτιο του ιερού ναού Αγίου Γεωργίου ήταν πραγματικά μία σπουδαία εμπειρία. Με εντυπωσίασε το πόσο φιλόξενοι ήταν ο ιερέας του ναού και οι εθελόντριες. Μας δέχτηκαν με πολλή χαρά και εγκάρδιότητα. Μας καθοδήγησαν να τοποθετήσουμε τον χαλβά και τη σαλάτα σε συσκευασίες και να μοιράσουμε τα γεύματα στους ανθρώπους. Αφού τελειώσαμε τη δράση, ένιωθα πολύ χαρούμενη, καθώς ήξερα πως είχα βοηθήσει ανθρώπους που το χρειάζονταν».
- «Με αφορμή την Ημέρα Αλληλεγγύης εγώ και οι συμμαθητές μου πήραμε πολλές πρωτοβουλίες όπως το να φτιάξουμε χριστουγεννιάτικες κάρτες και να φέρουμε γλυκά για να κεράσου-

με τους αστέγους. Επίσης, κατά τη διάρκεια του συσσιτίου χωριστήκαμε σε ομάδες και ήμασταν όλοι πολύ πρόθυμοι να βοηθήσουμε. Έτσι καταφέραμε να εκτελέσουμε με επιτυχία το καθήκον μας! Είμαι ευγνώμων που συμμετείχα στο

συσσίτιο. Μετά από αυτήν την εμπειρία συνειδητοποίησα περισσότερο πως πρέπει να εκτιμώ ό,τι έχω και τις δυνατότητες που μου παρέχονται, γιατί άλλοι άνθρωποι δεν έχουν πρόσβαση ούτε στα αναγκαία».

- «Πιστεύω πως αυτή ήταν μια πάρα πολύ σημαντική δράση που μας δίδαξε τη σημασία της αλληλεγγύης και της συμπόνιας, ειδικά τις γιορτινές μέρες. Το τμήμα μου επισκέφθηκε την Παιδική Στέγη που φιλοξενεί μικρά παιδιά. Βοηθήσαμε δίνοντας τους λάδι και «ελαφρώσαμε» κάπως τις ανάγκες τους. Το καλύτερο, όμως, ήταν το χαμόγελο που προσφέραμε στα παιδιά. Στο μικρό διάλειμμα της δύσκολής τους πραγματικότητας δεθήκαμε, παίξαμε και συνειδητοποίησα πόσο ευτυχισμένα τα κάναμε. Αυτή η δράση δεν ήταν μονόπλευρη, αλλά είχε θετική επίδραση και σε εμάς. «Γεμάτοι» από την εμπειρία αυτή, μάθαμε να προσφέρουμε και, φυσικά, κάναμε καινούριες φίλιες».

Νικολέττα Ανδρέου, α1

Αγωνιστικά αθλήματα

Σ

τις μέρες μας τα αθλήματα καλύπτουν ένα μεγάλο μέρος της ζωής των παιδιών, καθώς ωφελούν την υγεία μας, βελτιώνουν τη διάθεση και βοηθούν στη διασκέδασή μας. Κάποιες συμμαθήτριάς μας αθλούνται συστηματικά σε καθημερινή βάση και σε αγωνιστικό επίπεδο. Μερικές από αυτές είναι η **Υρώ Μιχελινάκη**, η **Αμέλια Ενεπεκίδη** που κάνουν στίβο, καθώς και η **Όλγα Λαμπράκου** και η **Ζαΐρα Μαυρίδη** που κάνουν τένις. Εντυπωσιασμένη από την προσπάθεια που καταβάλλουν καθημερινά σκέφτηκα να τους κάνω κάποιες ερωτήσεις, Δείτε τις απαντήσεις τους.

Πώς νιώθετε πριν από έναν αγώνα;

Συνήθως, πριν από έναν αγώνα νιώθω πολύ άγχος.

Ζαΐρα Μαυρίδη

Άγχος. Πάρα πολύ άγχος!

Όλγα Λαμπράκου

Πριν από έναν αγώνα νιώθω πολύ άγχος και πιστεύω ότι θα αποτύχω.

Αμέλια Ενεπεκίδη

Πριν από έναν αγώνα είμαι πολύ αγχωμένη. Φοβάμαι επίσης μην πέσω όσο τρέχω ή γενικότερα πάει κάτι στραβά και εκτεθώ μπροστά στο κοινό που παρακολουθεί τον αγώνα.

Υρώ Μιχελινάκη

Πώς παίζει η αντίπαλη παίκτρια και συγκεντρώνομαι στο παιχνίδι και σε αυτά που ξέρω να κάνω.

Όλγα Λαμπράκου

Δυστυχώς δε διαχειρίζομαι εύκολα το άγχος μου. Κάποιες φορές μάλιστα φωνάζουν το όνομά μου, γιατί έχω ήδη αργήσει να ξεκινήσω.

Αμέλια Ενεπεκίδη

Όταν αγχώνομαι, με βοηθάει να μιλάω με τις φίλες μου, να ακούω τα αγαπημένα μου τραγούδια και να σκέφτομαι θετικά. Να σκέφτομαι δηλαδή ότι όλα θα πάνε καλά, επειδή έχω προπονηθεί πολύ.

Υρώ Μιχελινάκη

Τι σας έχει προσφέρει ο αθλητισμός;

Ο αθλητισμός με έχει βοηθήσει να πιστέψω στον εαυτό μου, αφού ασκούμε σε ένα άθλημα στο οποίο είμαι καλή και με το οποίο θα μπορώ να ασχολούμαι πάντα. Μου έχει χαρίσει επίσης πολλές καινούριες φίλιες.

Ζαΐρα Μαυρίδη

Μου έχει προσφέρει συνεργασία με άλλους ανθρώπους και καινούριες φίλιες.

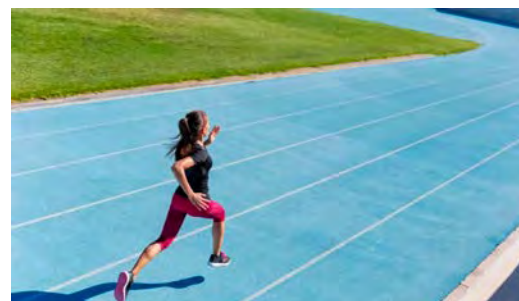
Όλγα Λαμπράκου

Φιλίες!

Αμέλια Ενεπεκίδη

Μου έχει προσφέρει σωματική και πνευματική ευεξία αλλά και περισσότερες φίλιες.

Υρώ Μιχελινάκη

Γιατί άρχισες να κάνεις στίβο/τένις αγωνιστικά;

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου έπαιζα τένις. Θυμάμαι, στην ηλικία των 9 χρονών, είπα στη μητέρα μου ότι θέλω να αρχίσω να παίζω πιο αγωνιστικά. Άρχισα να κάνω περισσότερες προπονήσεις την εβδομάδα, να είμαι πιο ανταγωνιστική και να παίρνω πόντους.

Ζαΐρα Μαυρίδη

Ο μπαμπάς μου έπαιζε τένις, όταν ήταν μικρός, έτσι έπαιζα και εγώ τένις από πολύ μικρή. Μου άρεσε πολύ και πριν από λίγα χρόνια αποφάσισα ότι θέλω να κάνω περισσότερες προπονήσεις και να συμμετέχω σε αγώνες.

Όλγα Λαμπράκου

Άρχισα να κάνω αγωνιστικό στίβο φέτος, επειδή πάντα μου άρεσε ο στίβος και πιστεύω πως είμαι καλή αθλήτρια.

Αμέλια Ενεπεκίδη

Πάντα μου άρεσε ο στίβος και ήμουν καλή στο τρέξιμο. Δεν θυμάμαι ακριβώς πότε άρχισα να αθλούμαι σε αγωνιστικό επίπεδο.

Υρώ Μιχελινάκη

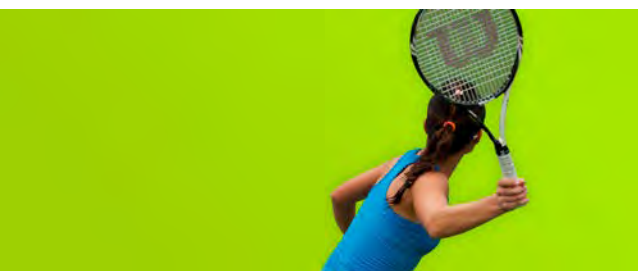
Νεφέλη Μεσσάρη, α6

Πώς διαχειρίζεστε το άγχος σας;

Όταν αγχώνομαι, προσπαθώ να συγκεντρωθώ στο παιχνίδι και να κάνω αυτά που μου έχουν πει οι προπονητές μου. Με βοηθάει επίσης να μη σκέφτομαι το άγχος μου, αλλά να σκέφτομαι το πώς θα παίξω.

Ζαΐρα Μαυρίδη

Μπαίνω μέσα στο γήπεδο, βλέπω

Γκράφιτι:

ΤΑ ΠΕΑΤΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τέχνη ή Βανδαλισμός;

➤ Ένα ερώτημα που απασχολεί αρκετά τους ανθρώπους είναι το αν το γκράφιτι είναι τέχνη ή βανδαλισμός. Μερικοί πιστεύουν πως είναι μια μορφή τέχνης αρκετά σημαντική. Άλλοι, όμως, θεωρούν πως είναι μια παράνομη πράξη και πως αυτοί που το κάνουν πρέπει να τιμωρούνται.

Η ιστορία του γκράφιτι ξεκινάει από τα αρχαία χρόνια, όταν οι Αρχαίοι Ρωμαίοι και Έλληνες έγραφαν τα ονόματά τους και συνθήματα διαμαρτυρίας στους τοίχους. Το μοντέρνο γκράφιτι εξαπλώθηκε ευρέως στην Αμερική στις αρχές του 1970, ενώ στην Ελλάδα εμφανίστηκε περίπου το 1990 και χρησιμοποιήθηκε ως ένα από τα βασικότερα εργαλεία για να εκφραστεί η δυσαρέσκεια των πολιτών για την οικονομική κρίση.

Από τη μία πλευρά, τα εντυπωσιακά γκράφιτι, τα οποία μπορούν να περιέχουν ωραία χρώματα, σχέδια αλλά και μηνύματα, ομορφαίνουν και αποτρέπουν τη μονοτονία σε μία

πόλη. Είναι μια μορφή τέχνης που δε φοβάται το χρώμα και το ελεύθερο σχέδιο. Αυτό είναι που την κάνει ιδιαίτερη. Επίσης, αντιπροσωπεύει τον πολιτισμικό πλούτο και την έκφραση της ατομικής ταυτότητας. Ακόμα, αρκετοί καλλιτέχνες χρησιμο-

ποιούν το γκράφιτι για να προκαλέσουν σκέψεις και προβληματισμούς και να αφυπνίσουν τον άνθρωπο για θέματα που απασχολούν όλους μας. Ένα πα-

ράδειγμα είναι ο παγκοσμίως φήμης Βρετανός καλλιτέχνης **Banksy**, που με τα έργα του προσπαθεί να περάσει μηνύματα που απασχολούν τη σημερινή κοινωνία.

Από την άλλη πλευρά, το γκράφιτι θεωρείται και ως μία πράξη βανδαλισμού. Οι αρχές κάθε χώρας πιστεύουν πως το γκράφιτι γίνεται πράξη βανδαλισμού, όταν πραγματοποιείται στην ιδιοκτησία κάποιου χωρίς την άδειά του και αυτό θεωρείται παράνομη πράξη. Ο ανεξέλεγκτος και πολλές φορές υβριστικός λόγος που χρησιμο-

ποιείται στην έκφραση ενός μηνύματος μέσω του γκράφιτι, οδηγεί ένα μεγάλο αριθμό πολιτών στην εναντίωσή τους σε αυτού του είδους την τέχνη.

Συνοψίζοντας, η συζήτηση για το αν το γκράφιτι είναι τέχνη ή βανδαλισμός εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την οπτική γωνία του καθενός. Είναι σημαντικό όχι μόνο να αναγνωρίζουμε την ελεύθερη έκφραση, αλλά και να αντιμετωπίζουμε τον δημόσιο χώρο με σεβασμό.

Ηλίας Διαμάντης, α3

Ξενάγηση στην **τρίτη** μεγαλύτερη βιβλιοθήκη της Ελλάδας

➤ Όλοι γνωρίζετε την Εθνική Βιβλιοθήκη, τη μεγαλύτερη στην Ελλάδα, που ίδρυσε το 1829 ο Ιωάννης Καποδίστριας και πλέον στεγάζεται στο ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον όμως έχει και η τρίτη μεγαλύτερη βιβλιοθήκη, για την περιγραφή της οποίας θα ξεκινήσουμε από τον ιδρυτή της, τον Αδαμάντιο Κοραή. Μεγάλος δάσκαλος από τη Χίο, γεννημένος στη Σμύρνη, και σπουδαστής ιατρικής, αγαπούσε τη Χίο και πάσχιζε για την πνευματική της ανύψωση. Πίστευε ότι η παιδεία είναι το κλειδί για την απελευθέρωση της πατρίδας από τους Τούρκους. Έτσι, ήταν ο εμπνευστής, πατέρας και πρωτεργάτης της τρίτης μεγαλύτερης ελλαδικής βιβλιοθήκης, της **Δημόσιας Κεντρικής Ιστορικής Βιβλιοθήκης Χίου «Κοραής»**. Ιδρύθηκε το 1792 και αποτελεί παράρτημα της Μεγάλης Σχολής της Χίου. Εκεί στεγάζονται περίπου 250.000 τόμοι, μερικοί από τους οποίους αποτελούν βιβλία του Κοραή και λόγιων φίλων του, Ελλήνων και ξένων. Το κτήριο ανοικοδομήθηκε το 1817 λόγω αυξημένων αναγκών στέγασης και ήταν η σημαντικότερη βιβλιοθήκη της Ανατολής, που δυστυχώς καταστράφηκε το 1822 από τους Τούρκους. Ο Κοραής δώρισε με τη διαθήκη του την προσωπική του συλλογή βιβλίων στο Γυμνάσιο της Χίου. Βιβλία και χειρόγρατά του, μαζί με δωρεές ευπατριδών του νησιού διατηρήθηκαν το 1870 στο νέο κτήριο, που όμως κατέρρευσε από σεισμό. Το 1885 ανοικοδομήθηκε και εμπλουτίστηκε με νεότερα συγγράμματα.

Είσοδος. Η πρόσοψη του κτηρίου (1870) ήταν κοσμημένη με ανάγλυφη την κτητορική επιγραφή και τη Σφίγγα, που υπήρξε σύμβολο της Χίου, και σύμβολο σοφίας, και κοσμούσε τα νομίσματά της στην αρχαιότητα. Δύο αγάλματα Σφίγγας καλοσωρίζουν στο αναγνωστήριο και στα σκαλιά προς τον πρώτο όροφο. Εκεί στεγάζονται σπάνιοι πίνακες, κυρίως χαλκογραφίες και υδατογραφίες του 14^{ου}-18^{ου} αιώνα, που απεικονίζουν στιγμές από την ιστορία του νησιού και μαρτυρίες για την παλιά του εικόνα. Στην είσοδο επίσης φυλάσσεται η συλλογή κοχυλιών της Μεσογείου που τακτοποίησε το 1902 ο Ιωάννης Κουϊντάνας, διευθυντής του αγγλικού τηλεγραφείου της Χίου. Τέλος, το πωλητήριο περιλαμβάνει βιβλία Χιακών εκδόσε-

Ιδρύθηκε το 1792 και αποτελεί παράρτημα της Μεγάλης Σχολής της Χίου. Εκεί στεγάζονται περίπου 250.000 τόμοι, μερικοί από τους οποίους αποτελούν βιβλία του Κοραή και λόγιων φίλων του, Ελλήνων και ξένων.

ων ή Χίων συγγραφέων και διάφορες εκδόσεις της βιβλιοθήκης και του συλλόγου «Φίλοι της Βιβλιοθήκης», κάρτες, αφίσες και άλλα.

Συλλογή Φιλίππου Αργέντη (πρώτη αίθουσα δεξιά). Η προσωπική χιακή συλλογή 2000 τόμων του Φιλίππου Αργέντη περιέχει όλα τα γραμμένα κείμενα για τη Χίο μεταξύ 1500 - 1950. Στην συλλογή συμπεριλαμβάνονται σπάνιες εκδόσεις, κάρτες, γκραβούρες, πίνακες, τιμητικά μετάλλια, η προσωπογραφία του και ασήμενα αντικείμενα γραφείου της συζύγου του Αλεξάνδρας-Ελένης Σκυλίτση. Εκτός από τα αντικείμενα του Αργέντη υπάρχουν και προσωπικά αντικείμενα του ακαδημαϊκού καθηγητή βυζαντινολογίας Κωνσταντίνου Αμάντου και παράσημα και τιμητικά μετάλλια του Λεωνή Καλβοκορέση, πρώην δημάρχου της Χίου.

Αίθουσα Κοραή (δεύτερη αίθουσα δεξιά). Εδώ υπάρχουν βιβλία της συλλογής Κοραή και συλλογές δωρητών. Οι εκδόσεις αυτές είναι σπάνιες, μιας και ανήκουν στη λαμπρότερη πνευματική μορφή της νεότερης Ελλάδος και περιέχουν αυτόγραφες σημειώσεις του Κοραή.

Αναγνωστήριο. Στην πόρτα πριν από το Αναγνωστήριο υπάρχουν οι προτομές του ιδρυτή της Βιβλιοθήκης Αδαμαντίου Κοραή, έργο του Ιωάννη Κάσσου (1855), και του ιδρυτή της λαογραφικής Συλλογής - Πινακοθήκης Φιλίππου Π. Αργέντη, έργο του γλύπτη Βάσσου Καπάντα (1977). Στο εσωτερικό της αίθουσας Θεοτοκά, στην κορυφή της πόρτας υπάρχει η σημαία που υψώθηκε το 1912, όταν απελευθερώθηκε το νησί. Τη σημαία κατασκεύασε η Ευγενία Μαδά συνθέτοντας διάφορα πρόχειρα υφάσματα με σκοπό να υποδεχτεί τον ελληνικό στόλο στο λιμάνι της Χίου. Στους τοίχους του Αναγνωστηρίου υπάρχουν οι προσωπογραφίες πνευματικών μορφών της Χίου, δωρητών

και ευεργετών όπως των Αδαμάντιου Κοραή, Ανδρέα Συγγρού, Ιωάννη Χωρέμη. Κάτω από το πορταίτο του Κοραή υπάρχει ένα απόσπασμα ενός σημαντικού έργου, που συντάχθηκε από τον Μεγάλο Ναπολέοντα το 1809 – 1822. Η ολοκληρωμένη έκδοση, δώρο του Ναπολέοντα στον Κοραή, αποτελείται από 14 βιβλία με χαλκογραφίες και λιθογραφίες και 20 επεξηγηματικά τεύχη.

Δίπλα σε αυτό βρίσκεται το γραφείο του Χιώτη συγγραφέα και δημοτικιστή, πολυταξιδεμένου Γιάννη Ψυχάρη, με τον κονδυλοφόρο του και ένα ρολόι. Στην αίθουσα στεγάζονται επίσης συλλογές μετάλλων και μεταλλευμάτων από τη Βόρεια Χίο, το πορταίτο του Κ. Αμάντου και ο Αστρολάβος που αποτελεί αντίγραφο του πρωτότυπου του Στρασβούργου και δωρεά του Παντελή - Λορέντζο Αργέντη.

Βιβλιοθήκη-αίθουσα Γεωργίου Θεστοκά.

Εδώ 4000 τόμοι ταξινομήθηκαν σύμφωνα με τον ίδιο τον Θεστοκά, από την προσωπική του βιβλιοθήκη. Μερικοί εμπεριέχουν και προσωπικές αφιερώσεις. Επίσης υπάρχει και ένα δίπλωμα γυμνασίου από την πρώτη γυναίκα που αποφοίτησε από το Γυμνάσιο της Χίου και προσωπογραφίες, τοπία της Χίου και άλλα πολύτιμα κειμήλια. Στην αίθουσα αυτή βρίσκεται το γραφείο με την καρέκλα του Θεστοκά καθώς και μερικό οπτικό υλικό από εκείνον και τη γυναίκα του, Κοραλία. Τέλος, ακριβώς πάνω από την πόρτα, υπάρχει ένα σπάνιο αντίτυπο της Νέας Χάρτας της Βλαχίας του Ρήγα Βελεστινλή (1797).

1ος όροφος. Στον προθάλαμο υπάρχουν ιστορικοί πίνακες αντίγραφα του Ντελακρουά (και μία προσωπική λιθογραφία) με θέμα τις Σφαγές της Χίου το 1822, τα Ορλωφικά (1770) αλλά και άλλα ιστορικά γεγονότα και μία λιθογραφία του.

Πινακοθήκη. Εκεί βρίσκονται πορταίτα μελών μεγάλων Χιώτικων οικογενειών του Paul Dubois (Γάλλος ζωγράφος και γλύπτης) και άλλα εκθέματα, όπως μινιατούρες και προτομές μελών της οικογένειας Αργέντη από ελεφαντόδοντο. Επιπλέον, στον χώρο αυτό υπάρχει μία προθήκη στην οποία φυλάσσονται προσωπικά αντικείμενα της ίδιας οικογένειας.

Fun fact:

Οι Χιώτες παλιά αποκαλούσαν τη βιβλιοθήκη αυτή «δημόσιον ψυχής ιατρείον», «το ενδιαίτημα των Μουσών» και το «περικαλλές μέλαθρον της χιακής παιδείας».

Αίθουσα Γ. Εδώ υπάρχουν πίνακες που χρονολογούνται από τον 16ο αιώνα και απεικονίζουν Χιώτες και Χιώτισσες με παραδοσιακές φορεσιές. Υπάρχουν και τρεις προθήκες με πορσελάνινα ομοιώματα ενδυμασιών που βασίζονται σε πίνακες. Τέλος, υπάρχει και ένα κέντημα κρεβατιού από τη Ρόδο.

Λαογραφική Συλλογή. Τα αντικείμενα της συλλογής περιέχουν κεντήματα, υφαντά, φορεσιές και ξυλόγλυπτα του 19ου-20ου αιώνα. Εδώ θα βρει κανείς ανδρικές και γυναικείες φορεσιές από διάφορα μέρη του νησιού κοσμημένες με διαφορετικά περίτεχνα κομμάτια. Επίσης, δείγματα υφαντών από χωριά της Χίου, κεντήματα και τσεβρέδες (χρυσοκεντήτο, μεταξωτό, υφασμάτινο εργόχειρο), άσπρα κεντήματα και άμφια (ενδύματα κληρικών).

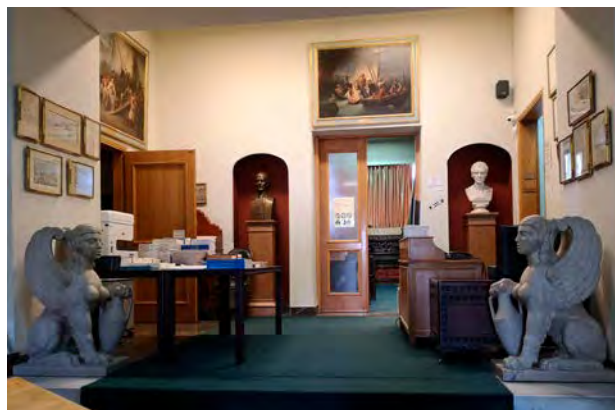
Ξυλόγλυπτα. Εδώ βρίσκονται διάφορα σκεύη και εργαλεία από τη χιώτικη αγροτική ζωή, ραβδιά, φλογέρες, γεωργικά εργαλεία, εργαλεία για την επεξεργασία του μαλλιού, σκεύη για το ζύμωμα και το ψήσιμο του ψωμιού και άλλα οικιακά αντικείμενα. Επίσης, υπάρχουν ένα σκαμνί της γέννας, ξυλόγλυπτες κασέλες, ένα ακρόπρωρο με τη μορφή ολόσωμης γυναίκας και εικόνες του Αγίου Ιωάννου (1679) και της Αγίας Ματρώνας (τέλους 18ου αι.).

Βιβλιοστάσια. Υπάρχουν πέντε βιβλιοστάσια με βιβλία, εγκυκλοπαίδειες, περιοδικά, λεξικά και εφημερίδες, που μπορεί κανείς να προμηθευτεί για ανάγνωση. Άλλοι χώροι διαθέτουν και συλλογές, λευκώματα, φωτογραφικά αρχεία και πολυάριθμα πολύτιμα χειρόγραφα από σημαντικά πρόσωπα της εποχής.

Κάπου εδώ τελειώνει η ξενάγησή μας. Ελπίζω να τη βρήκατε ενδιαφέρουσα και να σας προτρέψει να επισκεφτείτε τη βιβλιοθήκη,

όταν βρεθείτε στη Χίο. Κλείνοντας θέλω να ευχαριστήσω τη βιβλιοθήκη για το πλούσιο υλικό στο οποίο βασίστηκε το κείμενο και να τονίσω ότι αυτή η βιβλιοθήκη όχι μόνο βοήθησε στην πνευματική απελευθέρωση των Χιωτών, αλλά κατάφερε επιπλέον να διατηρήσει τον χαρακτήρα της αμετάβλητο μέσα στα χρόνια.

Αναστασία Γαλάνη, γ2

➤ ...Ξύπνησα, αλλά δεν μπορούσα να καταλάβω αν αυτό που άκουγα ήταν στον ύπνο μου ή στον ξύπνιο μου. Έξω ακούγονταν φωνές, ουρλιαχτά, στριγκλιές, πυροβολισμοί. Πετάχτηκα από το κρεβάτι και έτρεξα στο σαλόνι, όπου αντίκρισα τον φόβο προσωποποιημένο. Ο πατέρας μου σε απόγνωση, η μητέρα μου φοβισμένη με τα μάτια της να τρέχουν δάκρυα ασταμάτητα και η φωνή της να μη βγαίνει με τίποτα από την προσπάθειά της να καταπιεί το κλάμα για να μην ακουστεί. Και μέσα σε όλα αυτά η αδερφή μου μπουσουλούσε ανέμελη στο πάτωμα, ανακαλύπτοντας νέα πράγματα. Κάθε φορά που κάτι της έκανε εντύπωση χτυπούσε παλαμάκια και οι γονείς μου έχαναν χρόνια από τη ζωή τους μη τυχόν και μας ακούσουν απ' έξω.

Ξαφνικά κάποιος άρχισε να χτυπάει την πόρτα μας με μανία. Τότε οι γονείς μου μας άρπαξαν και κλειστήκαμε όλοι μαζί στο μπάνιο για αρκετή ώρα. Η μητέρα μου προσευχόταν μην κλάψει το μωρό και μας ανακαλύψουν. Μείναμε έτσι για αρκετές ώρες. Όταν πια οι γονείς μου ήταν σίγουροι ότι είχαν ησυχάσει λίγο τα πράγματα, πήγαμε πάλι στο σαλόνι και μας έφτιαξαν κάτι να φάμε κυρίως για να μην κλάψει η μικρή. Εκείνοι δεν έβαλαν μπουκιά στο στόμα τους και ήταν πολύ ανήσυχοι. Μας έβαλαν για ύπνο. Ήμουν ξαπλωμένος και προσπαθούσα να καταλάβω τι συμβαίνει, τι σημαίνει πόλεμος, τι μπορεί να μας συμβεί, γιατί οι γονείς μου ήταν τόσο αναστατωμένοι. Ενώ ήμουν βυθισμένος στις σκέψεις μου, με πήρε ο ύπνος. Όταν ξύπνησα, τίποτα δεν ήταν ίδιο με την τελευταία εικόνα που είχα. Το σαλόνι ήταν γεμάτο αίματα, ένα παπούτσι της μητέρας μου παρατημένο κοντά στην πόρτα, ένα φλιτζάνι γεμάτο καφέ στο τραπέζι και η αδερφή μου στην κούνια της να παίζει με το σεντόνι της.

Ήμουν μόλις 8 χρονών. Δεν μπορούσα να καταλάβω τίποτα. Ήμουν μόνος με ένα βρέφος. Πού ήταν οι γονείς μου άραγε; Θα ξαναγύριζαν; Μας εγκατέλειψαν; Τι ήταν όλα αυτά τα αίματα στο σαλόνι; Η μαμά αποκλείεται να μας άφηγε, πάντα έλεγε ότι ήμασταν ο θησαυρός της. Θυμάμαι να έχω την αδερφή μου στην αγκαλιά

Κύπρος 1974

Ήμουν μόλις 8 χρονών. Δεν μπορούσα να καταλάβω τίποτα. Ήμουν μόνος με ένα βρέφος. Πού ήταν οι γονείς μου άραγε; Θα ξαναγύριζαν;

μου. Να πεινάμε και να κλαίμε, να κλαίμε, να κλαίμε...

Μετά θυμάμαι να είμαι κάπου με πολλά άλλα παιδιά, κάποια τα γνώριζα για να είμαι ειλικρινής και αυτό ήταν κάπως παρήγορο. Η αδερφή μου δεν ήξερα πού είναι και δε ρώτησα κιόλας. Δεν υπήρχε αυτό σαν σκέψη στο μυαλό μου. Κάποιοι στρατιώτες μάς έφερναν νερό και λίγο φαγητό. Δεν είμαι σίγουρος για το τι αισθανόμουν περισσότερο: φόβο; θλίψη; πόνο; πείνα; δίψα; Όλα ήταν τόσο έντονα και πρωτόγνωρα για μένα. Πέρασαν μέρες έτσι, παίζαμε και λίγο πού και πού και ξεχνιόμασταν! Μια μέρα ήρθε ένα τεράστιο φορτηγό, μας έβαλαν όλους μέσα και μας πήγαν σε κάποιο άλλο μέρος. Έλεγαν ότι εκεί θα είμαστε ασφαλείς. Στον δρόμο μάς σταμάτησαν πολλές φορές, πού και πού έπαιρναν και κάποιον και τον σκότωναν μπροστά μας, ευτυχώς όχι παιδί.

Σκεφτόμουν ... είμαι τυχερός τελικά ή μήπως όχι! Ίσως και να ήμουν! Εκεί που μας πήγαν, βρήκα τη μάνα μου, είχε στην αγκαλιά της την αδερφή μου, έτρεξα με όλη τη δύναμη της ψυχής μου να χωθώ κι εγώ εκεί μέσα και να μην ξαναβγώ ποτέ. Φώτισε ολόκληρη, ήταν τόσο ταιπωρημένη και κακοποιημένη. Τα μάτια της υγρά και πρησμένα. Όταν μας είχε στην αγκαλιά της, όμως, κέρδιζε χρόνια. Μείναμε στο μέρος αυτό μέχρι που τελείωσε ο πόλεμος. Μετά γυρίσαμε στο σπίτι μας, αν μπορεί κάποιος να το πει σπίτι αυτό που αντικρίσαμε. Σιγά σιγά το σπίτι φτιάχτηκε, η ψυχή μας όμως ποτέ!

Ο πατέρας δε γύρισε ποτέ, η μητέρα τον περίμενε μέχρι που έκλεισε τα μάτια της για πάντα. Πέθανε νέα, από τη στενοχώρια της νομίζω. Μας μεγάλωσε με αξιοπρέπεια, σπουδάσαμε και οι δυο και σήμερα ζούμε πολύ καλά. Η αδερφή μου δε θυμάται τίποτα και έμαθε να ζει χωρίς την πατρική φιγούρα παρά μόνο με τις ιστορίες της μαμάς. Εγώ πάλι δε θα ξεχάσω ποτέ ...

Μελίτα Μπρίλη, 85

ένας ιστορικός πίνακας

➔ Στις 26 Απριλίου 1937, κατά τη διάρκεια του ισπανικού εμφυλίου η βασκική πόλη Γκερνίκα (Guernica στα ισπανικά ή Γκουέρνικα, με λατινική απόδοση στα ελληνικά), βομβαρδίστηκε από τα γερμανικά και ιταλικά στρατεύματα. Το γεγονός αυτό έδωσε στον Πάμπλο Πικάσο την αφορμή για την έμπνευση να ζωγραφίσει τον περίφημο πίνακα. Ένας πίνακας σύμβολο κατά της πολεμικής βίας.

Τα νέα του τραγικού βομβαρδισμού της πόλης και οι δραματικές φωτογραφίες που δημοσιεύτηκαν στα μέσα της εποχής ευαισθητοποίησαν τον Ισπανό ζωγράφο, ο οποίος έφτιαξε έναν πίνακα με ύψος 3,49 μέτρα και μήκος 7,76 μέτρα που έμεινε στην ιστορία ως ένα αξεπέραστο πολιτικό σύμβολο. Αυτός ο βομβαρδισμός ήταν ένα από τα πρώτα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, που τράβηξε όμως τη διεθνή προσοχή και εξαιτίας του έργου του Πικάσο.

Μέσα σε μόλις 33 μέρες έφτιαξε ένα απίστευτο έργο που συνδυάζει στοιχεία κυβισμού, εξπρεσιονισμού, σουρεαλισμού και εκφράζει τη φρίκη που ουρλιάζει ενάντια στον πόλεμο και τη στοχοποίηση αθώων πολιτών. Ένας πίνακας που δείχνει την αλήθεια με μορφές σπασμένες και κακοποιημένες.

Στον πίνακα έχει χρησιμοποιηθεί μόνο μαύρο και άσπρο χρώμα καθώς και ενδιαμέσες αποχρώσεις του γκρι για να τονισθεί η απογοήτευση, ο πόνος και η δυστυχία. Όσον αφορά τις φιγούρες οι οποίες προβάλλονται στο έργο παρατηρούμε ότι οι κύριες μορφές είναι άνθρωποι και ζώα τα οποία βρίσκονται σε πλή-

ρη αναστάτωση. Αυτό φαίνεται από τα μάτια τους, τα οποία δείχνουν φόβο, πόνο και απελπισία. Τα στόματά τους έχουν ζωγραφιστεί ορθάνοιχτα για να δείξει ο ζωγράφος ότι ουρλιάζουν από τον πόνο και τη δυστυχία. Στα σώματα έχει χαθεί η δομή. Αλλού τα μάτια, αλλού τα χέρια, αλλού το σώμα. Με τον τρόπο αυτό φαίνονται τα αποτελέσματα του βομβαρδισμού αλλά και η ψυχολογική τους κατάσταση. Η πιο τραγική φιγούρα είναι ίσως μια μάνα που κρατάει το μικρό παιδί της το οποίο έχει υποστεί τα αποτελέσματα του βομβαρδισμού. Το φως στον πίνακα διέρχεται από μια σκέτη ηλεκτρική λάμπα προσδίδοντας στο κοινό μια αγριότητα και σκληρότητα. Τέλος, ο ζωγράφος θέλοντας να αφήσει μια νότα αισιοδοξίας έχει ζωγραφίσει και ένα παράθυρο στο πάνω δεξί μέρος του πίνακα με σκοπό να μεταφέρει στις μορφές την ελπίδα ότι μπορεί να ξεφύγουν από τις βόμβες.

Από το 1992 μέχρι σήμερα ο πίνακας βρίσκεται στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης (Βασίλισσα Σοφία) της Μαδρίτης για να μας θυμίζει ότι ο άνθρωπος μπορεί να μετατραπεί στο πιο αιμοσταγές θηρίο.

Αγγελική Αγάπη Γαλάνη, β2

Η πόλη Γκερνίκα ισοπεδώνεται. Ήταν η πρώτη φορά στην ιστορία που ένας μαζικός βομβαρδισμός στράφηκε σκόπιμα εναντίον αμάχων.

Στις 26 Απριλίου 1937, γερμανικές μοίρες της Λεγεώνας του Κόνδορα βομβάρδισαν την Γκουέρνικα, την ιερή πόλη των Βάσκων, για να υποστηρίξουν τα ισπανικά στρατεύματα του στρατηγού Φράνκο.

Καμία Γυναίκα Ξανά

7 Ζωή, Κική, Παναγιώτα, Ανθή, Ελένη, Κάρολαιν, Γαρυφαλλιά, Σταυρούλα, Μόνικα, Νεκταρία, Γεωργία... Κάθε όνομα και μία ανατριχιαστική ιστορία. Κάθε όνομα και μία απάνθρωπη γυναικοκτονία. Γυναίκες, μόνο μερικές από αυτές, που έχουν δολοφονηθεί εν ψυχρώ από συντρόφους, γιους, θείους, πατέρες, επειδή τις «ζήλευαν», τις «αγαπούσαν πολύ» ή απλά τους «εκνεύρισαν». Γυναίκες που άφησαν πίσω τους δυστυχισμένους γονείς και ορφανά παιδιά. Πότε θα σταματήσει πλέον αυτό; Πότε θα μπορούν οι γυναίκες να ζουν επιτέλους δίχως φόβο, ακόμη και μέσα στην ίδια τους την οικογένεια;

Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, η Ελλάδα έγινε «Πρωταθλήτρια Ευρώπης» στις γυναικοκτονίες, με αύξηση 187,5% από το 2020 στο 2021. Το στατιστικό αυτό δε θα εξέπληττε ιδιαίτερα κανέναν Έλληνα, αφού οι ειδήσεις για περιστατικά βίας κατά των γυναικών στη χώρα μας εμφανίζονται πολύ συχνά στα τηλεοπτικά πάνελ και στα άρθρα των εφημερίδων. Μα γιατί; «Γιατί;» είναι το ερώτημα. Γιατί η κύρια αιτία θανάτου γυναικών ηλικίας από 16 έως 44 ετών να είναι η δολοφονία από κάποιο οικείο πρόσωπο; Γιατί οι άντρες καταφεύγουν στη βία όταν νιώθουν πληγωμένοι από μία γυναίκα του περιβάλλοντός τους;

Η απάντηση βρίσκεται θαμμένη κάτω από τις προκαταλήψεις και τα στερεότυπα εις βάρος των γυναικών, που υπονομεύουν την κοινωνία μας. Λέγεται συνεχώς πως οι γυναίκες είναι πιο αδύναμες, πιο συναισθηματικές, πιο ευάλωτες... «Οι γυναίκες δεν οδηγούν σωστά, πρέπει να πληρώνονται λιγότερο, πρέπει να κάνουν τις δουλειές του σπιτιού». Σημαντικό ρόλο επίσης στις προκαταλήψεις αυτές παίζουν τα ριάλιτι σόου και τα κοινωνι-

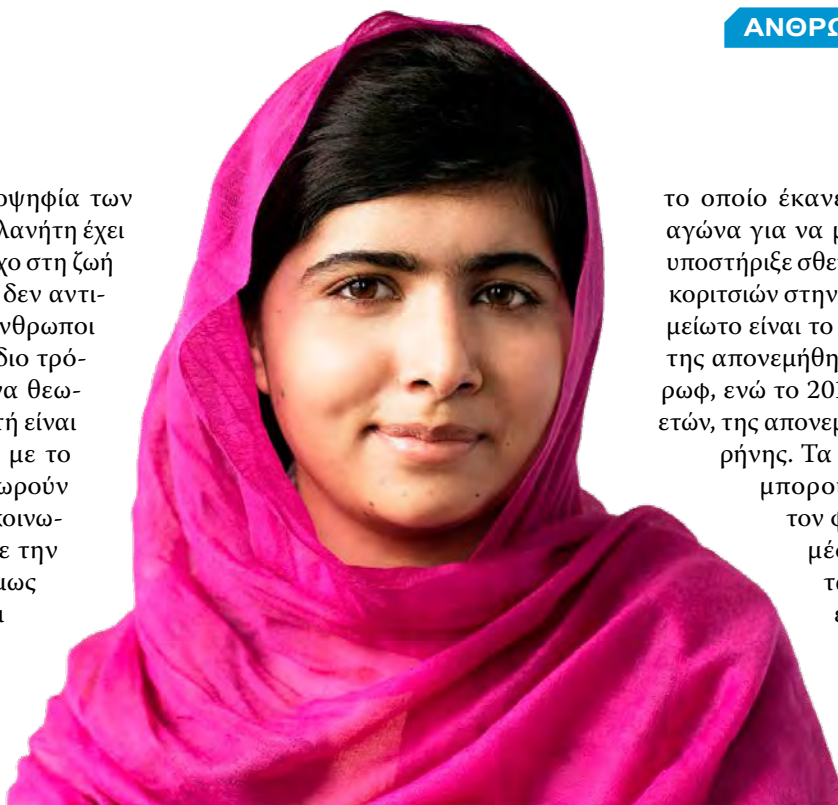
Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, η Ελλάδα έγινε «Πρωταθλήτρια Ευρώπης» στις γυναικοκτονίες, με αύξηση 187,5% από το 2020 στο 2021.

κά δίκτυα, τα οποία προβάλλουν συνεχώς ρηχές γυναίκες χωρίς όνειρα και φιλοδοξίες και τις παρουσιάζουν ως υποχείρια των αντρών. Ο πατριαρχικός κόσμος στον οποίο ζούμε ανατρέφει βίαια αγόρια, τα οποία δε σέβονται αρχικά τη μητέρα τους, έπειτα τις συμμαθήτρίες τους και αργότερα τη σύζυγό τους. Αποκτούν την ιδέα πως έχουν δύναμη πάνω στις γυναίκες που στέκονται δίπλα τους και μπορούν να τους φερθούν όπως επιθυμούν, εάν εκείνες είναι «ανυπάκουες». Τα αποτελέσματα; Κάθε μέρα, σε όλο τον κόσμο: δολοφονούνται κατά μέσο όρο 137 γυναίκες, από συζύγους, συντρόφους ή από κάποιο μέλος της οικογένειάς τους. Ποιος έδωσε το δικαίωμα σε αυτούς τους θύτες να αφαιρέσουν τη ζωή κάποιου συνανθρώπου τους;

Κλείνοντας αυτό το άρθρο, είναι σημαντικό να αναλογιστούμε πώς θα μπορούσαμε να διασφαλίσουμε μία καλύτερη θέση για τις γυναίκες σε αυτόν τον κόσμο. Ήδη σήμερα γίνονται προσπάθειες για τη σωστή εκπαίδευση των αγοριών και την προβολή γυναικών στα μίντια που μπορούν να αποτελέσουν σωστά πρότυπα για τα νεαρά κορίτσια. Εύχομαι η σημερινή γενιά αγοριών να έχει, μεγαλώνοντας, μια καλύτερη αντίληψη για τα δικαιώματα των γυναικών που βρίσκονται δίπλα τους. Εύχομαι τα κορίτσια της γενιάς μου να ζήσουν ένα καλύτερο μέλλον, χωρίς φόβο, αίμα και βία. Εύχομαι να καταφέρουμε όλες να εκπληρώσουμε τα όνειρά μας χωρίς να μπει κανένα όπλο, μαχαίρι ή αντρικό χέρι στο δρόμο μας για να μας σταματήσει.

Χαρά Καμαρινοπούλου γ3

➤ Η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων του πλανήτη έχει θέσει ως απώτερο στόχο στη ζωή την επιτυχία. Βέβαια, δεν αντιμετωπίζουν όλοι οι άνθρωποι την επιτυχία με τον ίδιο τρόπο. Κάποιοι μπορεί να θεωρούν πως η έννοια αυτή είναι άμεσα συνυφασμένη με το επάγγελμα, άλλοι θεωρούν ότι σχετίζεται με την κοινωνικότητα και άλλοι με την πνευματική υγεία. Όμως η επιτυχία δεν είναι σε καμία περίπτωση ένα πλήκτρο, που το πατάς και ενεργοποιείται. Δυστυχώς ή ευτυχώς, ο δρόμος προς την επιτυχία είναι μακρύς! Πόσω μάλλον για

το οποίο έκανε έναν μακροχρόνιο αγώνα για να μορφωθεί και επίσης υποστήριξε σθεναρά το δικαίωμα των κοριτσιών στην εκπαίδευση. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως το 2013 της απονεμήθηκε το βραβείο Ζαχάρωφ, ενώ το 2014 σε ηλικία μόλις 17 ετών, της απονεμήθηκε το Νόμπελ Ειρήνης. Τα παρακάτω λόγια της μπορούν να αποτελέσουν τον φάρο για όλους, αφού μέσα από αυτά φαίνεται ότι η επίτευξη της επιτυχίας είναι συχνά δύσκολη αλλά σε καμία περίπτωση αδύνατη!

*Παναγιώτης
Κραμποβίτης, β4*

Ο δρόμος προς την επιτυχία είναι μακρύς

τους ανθρώπους που κατάγονται από φτωχές ή υπό ανάπτυξη χώρες.

Συγκεκριμένα, οι άνθρωποι των χωρών αυτών θα πρέπει να υπερβούν πολλά εμπόδια για να πετύχουν κάποιον στόχο, όπως για παράδειγμα το να μορφωθούν.

Ο λόγος είναι ότι συνήθως διαθέτουν λιγότερα χρήματα και ταυτόχρονα ο κοινωνικός τους περίγυρος δεν υποστηρίζει τη μόρφωση. Η ύπαρξη κινήτρου, βέβαια, είναι πολύ σημαντικό στοιχείο για να πορευτούν προς την επιτυχία, αφού χωρίς θέληση και υψηλούς στόχους δεν οδηγούνται πουθενά. Επιπλέον, η υπομονή είναι, κατά την άποψή μου, πολύ σημαντικό εφόδιο για άτομα που θέλουν να φτάσουν στο επίπεδο της επιτυχίας, αφού σίγουρα θα περάσουν από δύσκολες καταστάσεις, δίχως στέγη, νερό και τρόφιμα. Τέλος, η επιμονή είναι το όπλο το οποίο θα πρέπει να διαθέτουν απαραίτητως όλοι και κυρίως τα παιδιά κάποιων φτωχών χωρών, αφού δεν πρέπει ποτέ να σταματούν την προσπάθεια για εκπαίδευση και την πορεία προς τη μόρφωση. Όλα τα παραπάνω στοιχεία, τα διαθέτει η **Μαλάλα Γιουσαφζάι**, ένα κορίτσι από το Πακιστάν,

Ένα παιδί,
ένας δάσκαλος,
ένα βιβλίο κι ένα μολύβι
μπορούν να αλλάξουν
τον κόσμο!

Μαλάλα Γιουσαφζάι

Πρωινό Άστρο

Στην κόρη μου ΕΡΗ

Κοριτσάκι μου, θέλω να σου φέρω
τα φαναράκια των κρίνων
να σου φέγγουν τον ύπνο σου.

Θέλω να σου φέρω
ένα περιβολάκι
ζωγραφισμένο με λουλουδόσκινη
πάνω στο φτερό μιας πεταλούδας
για να σεργιανάει το γαλανό όνειρό σου.

Θέλω να σου φέρω
ένα σταυρουλάκι αυγινό φως
δυο ακτίνες σταυρωτές απ' τους στίχους μου
να σου ξεορκίζουν το κακό
να σου φωτάνε
μη μου σκοντάψεις, κοριτσάκι,
έτσι γυμνόποδο και τρυφερό
στ' αγκάθι κ' ενός ίσκιου.

Κοιμήσου.
Να μεγαλώσεις γρήγορα.
Έχεις να κάνεις πολύ δρόμο, κοριτσάκι,
κ' έχεις δυο πεδιλάκια μόνο από ουρανό.
Κοιμήσου.

Το πρόσωπο της μητερούλας φέγγει
πάνω απ' τους ρόδινους λοφίσκους του ύπνου σου
εαρινό φεγγάρι
ανάμεσα από τα στάχια της έγνοιας της
και τα τριαντάφυλλα των τραγουδιών μου.

Κοιμήσου, κοριτσάκι.
Είναι μακρύς ο δρόμος.
Πρέπει να μεγαλώσεις.
Είναι μακρύς
μακρύς
μακρύς ο δρόμος.

Γιάννης Ρίτσος

Γιάννης Ρίτσος

➤ Αν αναζητήσει κανείς πληροφορίες για τον Γιάννη Ρίτσο, θα μάθει ότι ήταν ένας ποιητής διεθνούς φήμης με πηγαία αισθήματα. Επαναστάτης, ρομαντικός και ταυτόχρονα τρυφερός. Ένας άνθρωπος παθιασμένος.

Στο ποίημά του «Πρωινό Άστρο» αποτυπώνονται όλες οι ευαισθησίες του σπουδαίου αυτού Έλληνα. Ως πατέρας πια, γράφει στην κόρη του ένα νανούρισμα που ξεχειλίζει από αγάπη και στοργή, δημιουργώντας ονειρικές εικόνες. Ένα νανούρισμα που θα μπορούσε να είναι ύμνος της πατρικής τρυφερότητας και που μας παρασύρει σ' ένα ταξίδι ψυχής.

Ονειρεύεται έναν κόσμο πιο δίκαιο και γεμάτο ειρήνη, έναν κόσμο που θα επικρατεί το φως και όχι το σκοτάδι, έναν κόσμο που θα κυριαρχεί το καλό και όχι το κακό. Θέλει να δώσει στην κόρη του ένα σταυρουδάκι από το φως της αυγής, για να το έχει ως φυλακτό και να ξεορκίζει το κακό. Μια μαγική δύναμη που θα διώχνει μακριά οτιδήποτε μπορεί να την βλάψει. Νιώθει ότι αυτός είναι ο σκοπός κάθε πατέρα. Να κάνει τα πάντα για να προστατεύσει τα παιδιά του. Ακόμα και αυτά που φαίνονται ακατόρθωτα.

Με γλυκύτητα παροτρύνει την κόρη του να μεγαλώσει για να περπατήσει τον μακρύ δρόμο της ζωής. Τόσο εκείνος όσο και η μητέρα της θα είναι δίπλα της, όποτε χρειαστεί. Η μητέρα της, όπως το εαρινό φεγγάρι πάνω από τους ρόδινους λοφίσκους, και αυτός μέσα από τα τριαντάφυλλα των τραγουδιών του θα τη βοηθούν να βρει τον δρόμο της.

Το ποίημα μάς δημιουργεί έντονα συναισθήματα και μας διδάσκει ότι το μεγαλύτερο δώρο που μπορεί να κάνει ένας γονιός στο παιδί του είναι η αγάπη!

Αλίκη Κανδυλίδη α3
Βικτωρία Κωνσταντινίδη α5

Γεώργιος Δροσίνης

➔ Στο ποίημα αυτό του Γεωργίου Δροσίνη κάθε στροφή παρουσιάζει τη δική της θαλασσινή εικόνα που συμπληρώνεται και με αλλά θαλασσινά στοιχεία: ο μπάτης που δροσίζει την καταγάλανη θάλασσα, τα ερωτευμένα ψαράκια που παίζουν στα κύματα κάτω από τον λαμπερό ήλιο, το τρελό δελφίνι που παίζει στου καραβιού το πλάι, οι γλάροι που πετούν ακούραστοι τριγυρίζοντας τα ξάρτια τον καραβιών, τα άσπρα καραβάκια που αρμενίζουν στη θάλασσα.

Στο ποίημα κυριαρχούν τα επίθετα (γαλανά, χρυσοφτέρωτα, γοργόφτερο, χιονοπλασμένοι, ατίμητα, ακοίμητα, χαρωπά), τα υποκοριστικά (ψαράκια, καραβάκια, προβατάκια), οι μεταφορές (γλυκά φυσά, με τους αφρούς που ζώνεται, κι έχουν βοσκή τα κύματα) οι παρομοιώσεις (και λες πως παίζουν με έρωτα, της θάλασσας το άτι, σαν άσπρα προβατάκια).

Διαβάζοντας το ποίημα όλες αυτές οι θαλασσινές εικόνες πλημμυρίζουν την ψυχή μου και με κάνουν να νιώθω χαρούμενη και ευτυχισμένη. Καταλαβαίνω ότι η ομορφιά και η ευτυχία στη ζωή μας βρίσκονται σε απλά πράγματα. Σκέφτομαι πόσο

όμορφη είναι η φύση και τα πλάσματά της και πόσο αρμονικά και γαλήνια συνυπάρχουν. Αν μπορούσα να άλλαξα τον τίτλο του ποιήματος, θα έδινα τον τίτλο: «**Θαλασσινή γαλήνη**»

Το ποίημα μού άρεσε τόσο πολύ και μου έδωσε έμπνευση να γράψω και εγώ μία στροφή συνεχίζοντας τη σκέψη του ποιητή:

*Κι οι ναυτικοί περήφανοι
στου καραβιού την πλώρη
θαυμάζουνε αμήχανοι
το επιβατηγό βαπόρι,
που προσπερνά αφήνοντας
τα χέρια υψωμένα
να χαιρετούν χαρίζοντας
βλέμματα μαγεμένα.*

Όλος ο πνευματικός θησαυρός του Γ. Δροσίνη φιλοξενείται στο Μουσείο Δροσίνη, το οποίο βρίσκεται στο κέντρο της Κηφισιάς και στεγάζεται στη βίλλα «Αμαρυλλίς», στο σπίτι όπου έζησε ο ποιητής τα τελευταία χρόνια της ζωής του.

Αξίζει να το επισκεφθείτε!

**Αρτεμης
Κωνσταντίνου, α5**

Θαλασσινά τραγούδια

Γλυκά φυσά ο μπάτης,
η θάλασσα δροσίζεται,
στα γαλανά νερά της
ο ήλιος καθρεφτίζεται·
και λες πως παίζουν μ' έρωτα
πετώντας δίχως έννοια
ψαράκια χρυσοφτέρωτα
σε κύματ' ασημένια.

Στου καραβιού το πλάι
ένα τρελό δελφίνι
γοργόφτερο πετάει
και πίσω μάς αφήνει.
Και σαν να καμαρώνεται
της θάλασσας το άτι
με τους αφρούς του ζώνεται
και μας γυρνά την πλάτη.

Χιονοπλασμένοι γλάροι,
πόχουν φτερούγια ατίμητα
και για κανένα ψάρι
τα μάτια τους ακοίμητα,
στα ξάρτια τριγυρίζοντας
ακούραστοι πετούνε
ή με χαρά σφυρίζοντας
στο πέλαγος βουτούνε.

Και γύρω καραβάκια
στη θάλασσ' αρμενίζουν
σαν άσπρα προβατάκια
που βόσκοντας γυρίζουν
με χαρωπά πηδήματα
στους κάμπους όλη μέρα,
κι έχουν βοσκή τα κύματα,
βοσκό τους τον αέρα.

Γεώργιος Δροσίνης

ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Πρόσφατα όλοι οι μαθητές και οι μαθήτριες του Γυμνασίου απαντήσαμε σε ένα ερωτηματολόγιο το οποίο ήταν αποτέλεσμα συνεργασίας κάποιων καθηγητών, του Ψυχοπαιδαγωγικού τμήματος του Γυμνασίου και εκπροσώπων της Μαθητικής Κοινότητας. Το θέμα του ήταν: **Οι σχέσεις μαθητών - μαθητριών στο Σχολείο.**

Οι ερωτήσεις στις οποίες κληθήκαμε να απαντήσουμε είχαν ενδιαφέρον, γιατί άγγιζαν την καθημερινότητα των παιδιών, τις ευχάριστες αλλά και τις δυσάρεστες στιγμές που βιώνουμε στον σχολικό χώρο.

Το συγκεκριμένο ερωτηματολόγιο θα αποτελέσει σίγουρα την αρχή για τη βελτίωση των σχέσεων με τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριές μας.

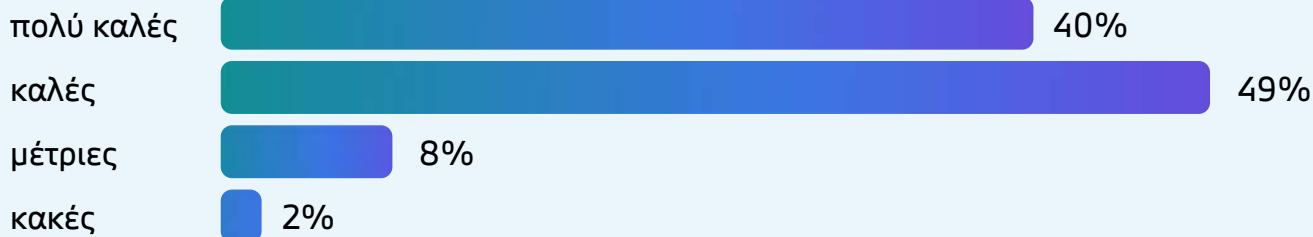
Δείτε τα αποτελέσματα.

Μαίρη Συνολάκη, γ8

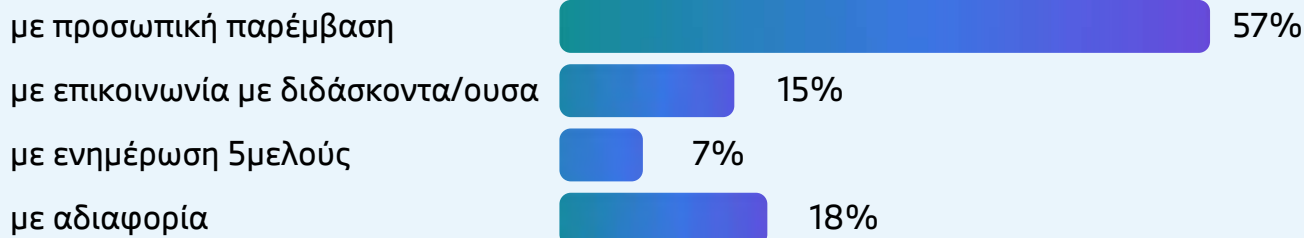
1. Πώς θα χαρακτήριζες τις σχέσεις σου με τους συμμαθητές σου;

Υποβλήθηκαν 520 απαντήσεις

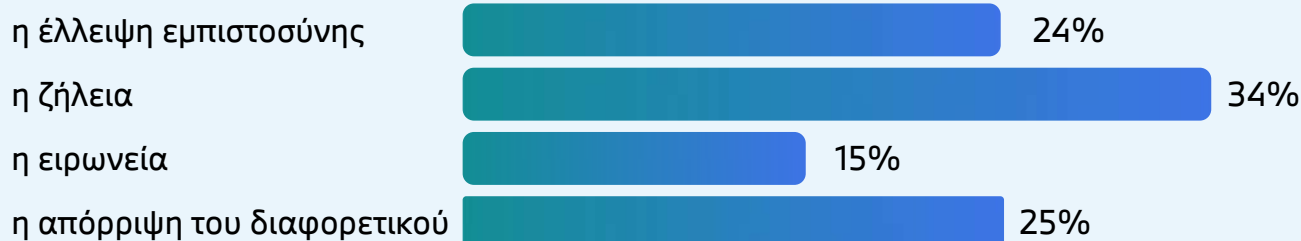
2. Πώς θα αντιδράσεις σε περίπτωση που αντιληφθείς ότι διαταράσσεται η σχέση μεταξύ των συμμαθητών σου;

Υποβλήθηκαν 520 απαντήσεις

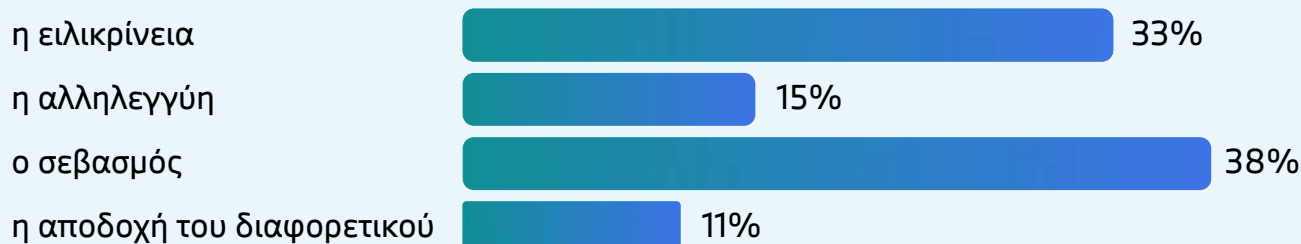
3. Ποιο είναι κατά τη γνώμη σου το μεγαλύτερο ελάττωμα, που βλάπτει τις σχέσεις μεταξύ των μαθητών;

Υποβλήθηκαν 520 απαντήσεις

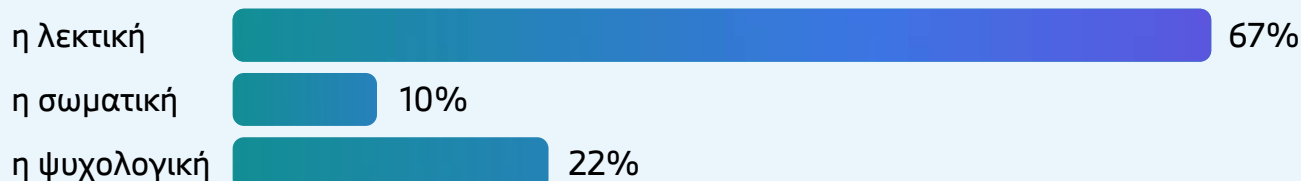
4. Ποιο είναι κατά τη γνώμη σου το μεγαλύτερο προτέρημα, που ωφελεί τις σχέσεις μεταξύ των μαθητών;

Υποβλήθηκαν 520 απαντήσεις

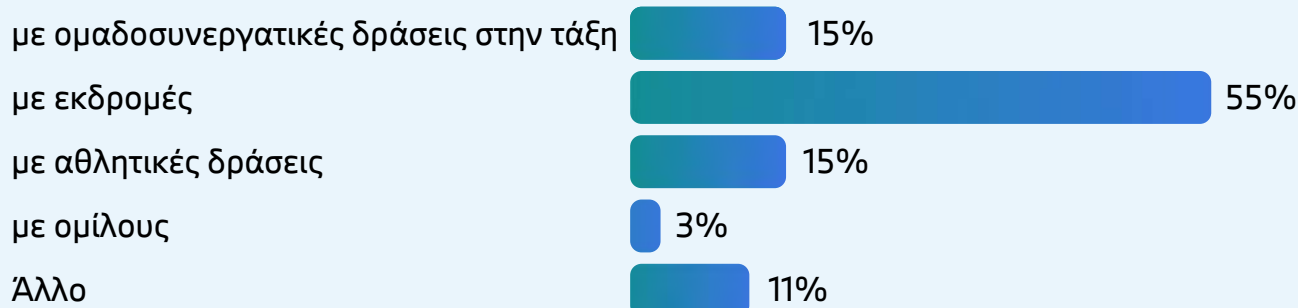
5. Ποια μορφή βίαιης συμπεριφοράς παρατηρείται περισσότερο σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ των μαθητών;

Υποβλήθηκαν 520 απαντήσεις

6. Με ποιους τρόπους κατά τη γνώμη σου μπορούν να βελτιωθούν οι σχέσεις μεταξύ των μαθητών του Γυμνασίου;

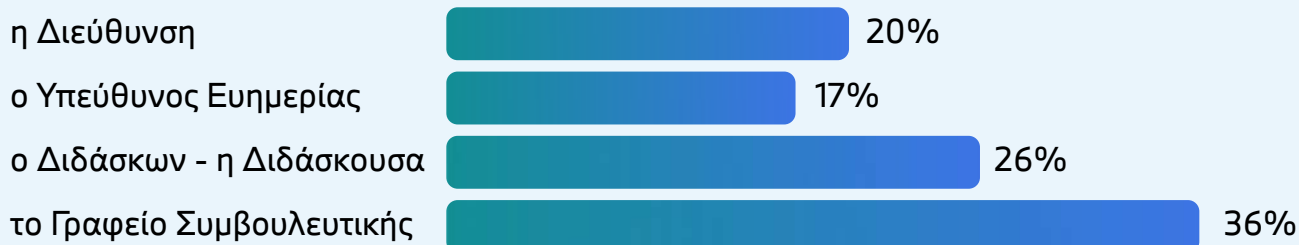
Υποβλήθηκαν 520 απαντήσεις

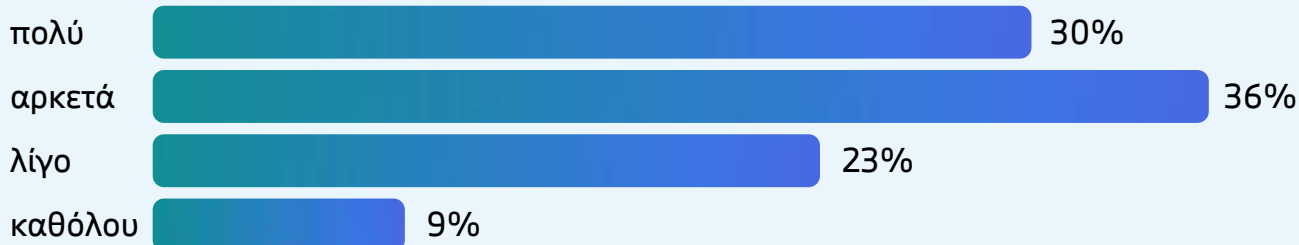
7. Ποιος θεωρεί ότι μπορεί να βοηθήσει στη διευθέτηση των προβλημάτων που δημιουργούνται συχνά μεταξύ των μαθητών;

Υποβλήθηκαν 520 απαντήσεις

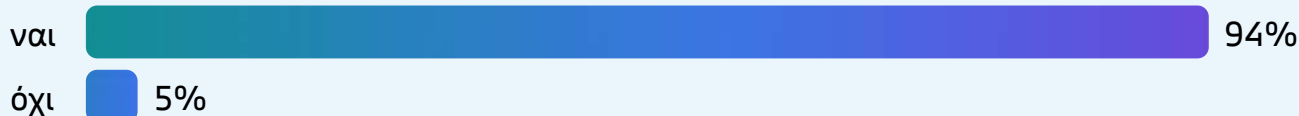
8. Σε ποιον βαθμό πιστεύεις ότι οι ομιλίες ειδικών στο Θέατρο του Σχολείου μπορούν να βοηθήσουν στη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των μαθητών;

Υποβλήθηκαν 520 απαντήσεις

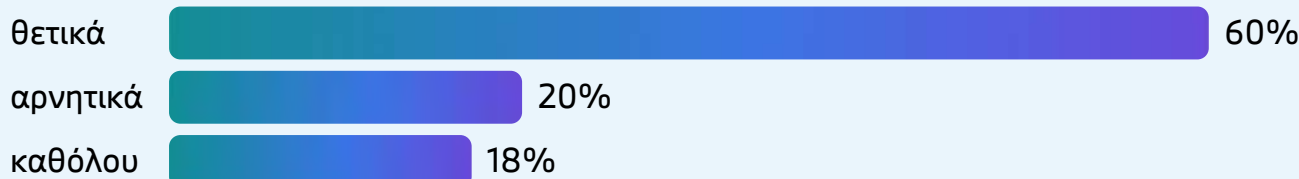
9. Πιστεύεις ότι οι συναντήσεις των μαθητών εκτός σχολικού περιβάλλοντος βοηθούν στη σύσφιξη των σχέσεών τους;

Υποβλήθηκαν 520 απαντήσεις

10. Πώς πιστεύεις ότι επιδρούν τα ΜΚΔ (Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης) στις σχέσεις μεταξύ των μαθητών;

Υποβλήθηκαν 520 απαντήσεις

Η μαγεία των λέξεων και των αριθμών

➤ Τα Μαθηματικά και η Γλώσσα είναι, αδιαμφισβήτητα, δύο κλειδιά – δύο κλειδιά που, όμως, κρύβουν πολλά παραπάνω από λίγο μελάνι σε ένα χαρτί. Δεν αποτελούν μόνο τα θεμέλια της επιστήμης – είναι τρόποι σκέψης, τρόποι ζωής, που έχουν βοηθήσει τον άνθρωπο όχι μόνο να προοδεύσει πνευματικά και πολιτισμικά, αλλά και να ξεκλειδώσει αναρίθμητα από τα μυστικά του κόσμου μας.

Οι λέξεις είναι απαραίτητες για την επικοινωνία. Είναι οι βάσεις της. Δίνοντας όνομα σε ένα πράγμα συνυποδηλώνεις ταυτόχρονα και την ίδια του την ύπαρξη, κάτι που καθιστά δυνατή την περιγραφή του περιβάλλοντος τριγύρω μας. Δηλαδή, η γλώσσα αποτελεί ένα βασικό όργανο δημιουργίας και, αφού η δημιουργία προηγείται της γνώσης, συμπεραίνουμε πως τα ανθρώπινα επιτεύγματα δεν θα είχαν ποτέ πραγματοποιηθεί χωρίς εκείνη. Με αυτόν τον τρόπο μάλιστα τίθενται και οι βασικές αρχές της κοινωνικής συνύπαρξης, αφού με αυτή έχουμε έναν κοινό κώδικα, με τον οποίον οι άνθρωποι μπορούν να συνεννοούνται και να κοινωνικοποιούνται. Η διαδικασία αυτή είναι απαραίτητη για το είδος μας, όπως άλλωστε επιβεβαιώνει και ο Αριστοτέλης, ο οποίος υποστήριζε ότι ο άνθρωπος είναι ένα πολιτικό ον, δηλαδή είναι στη φύση του να δημιουργεί κοινωνίες για να επιβιώνει. Με άλλα λόγια, η όλη ύπαρξη του ανθρώπινου είδους πιθανώς να οφείλεται στη δημιουργία κάποιων φθόγγων!

Εκτός από την ικανοποίηση τέτοιων βασικών αναγκών, τα γράμματα επιτελούν σημαντικό ρόλο και για την πνευματική άνθιση. Τα λογοτεχνικά βιβλία είναι μια πύλη για νέους κόσμους. Οι φθόγγοι τους μεταφέρουν τον αναγνώστη σε άλλες εποχές, σε άλλους τόπους, του προσφέρουν φανταστικά ταξίδια, πριν προσγειωθεί ξανά στην πραγματικότητα. Του αγγίζουν τα αισθήματα και του μεταλαμπαδεύουν ιδέες και γενικότερες αλήθειες. Λακωνικά θα μπορούσε να περιγραφεί ως σμίκρυνση της

✓
Όσο παράδοξο κι αν φαίνεται, ο αένας συνδυασμός μεμονωμένων συμβόλων που επινόησε ο άνθρωπος δίνει λύση στα μεγαλύτερα του προβλήματα. Κι αυτή είναι η ομορφιά των γραμμάτων και των λέξεων.

ζωής, δείχνοντας τις χαρές και τις λύπες, τα σπουδαία κατορθώματα και τις μεγάλες ήττες. Τα ίδια οφέλη διαθέτει και η ποίηση.

Το ίδιο μεγάλη επίδραση στους ανθρώπους έχουν και τα Μαθηματικά. Στους περισσότερους δεν είναι καθόλου προσिता. Τα αντιλαμβάνονται ως περίπλοκες εξισώσεις που δεν επηρεάζουν καθόλου τη ζωή τους. Ωστόσο είναι αναγκαία, και μάλιστα η χρήση τους χρονολογείται στους πρώτους πολιτισμούς που δημιουργήθηκαν. Από τους πιο πρωτόγονους, μέχρι τους πιο αναπτυγμένους υπήρχε ευρεία χρήση τους. Άλλοι τα χρειάζονταν για την καταμέτρηση των ζώων τους και άλλοι για να γνωρίζουν τις διαστάσεις των χωραφιών τους.

Στα πρόσφατα χρόνια, η χρήση τους δεν περιορίζεται στον τομέα της αριθμητικής και για την κάλυψη μόνο των βασικών αναγκών. Στην καθημερινότητά μας όλο και πιο πολύ εφαρμόζεται η μαθηματική λογική, ένας τομέας που βασίζεται σε λογικές αλληλουχίες και στην έννοια της απόδειξης ή πιο απλά στις αιτίες ενός συμβάντος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η θεωρία παιγνίων, που έχει χρησιμοποιηθεί επιτυχώς για την επίλυση προβλημάτων στην οικονομία. Ωστόσο, όλα αυτά δεν είναι αρκετά για να εξηγηθεί με ακρίβεια η πολυπλοκότητα του κόσμου μας, μιας και δεν είναι διαχειρίσιμη η έννοια του απείρου, που πρέπει να συμπεριληφθεί στην περιγραφή ενός αχανούς σύμπαντος.

Όσο παράδοξο κι αν φαίνεται, ο αένας συνδυασμός μεμονωμένων συμβόλων που επινόησε ο άνθρωπος δίνει λύση στα μεγαλύτερα του προβλήματα. Κι αυτή είναι η ομορφιά των γραμμάτων και των λέξεων.

Αλέξανδρος Μισθός, αβ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

➤ Η τεχνολογική ανάπτυξη έχει αναμφισβήτητα βοηθήσει την ανθρωπότητα με τα θαυμαστά επιτεύγματά της σε πολλούς τομείς και έχει συμβάλει στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής των ανθρώπων. Από την εποχή που οι άνθρωποι κατέβαλλαν μεγάλο σωματικό κόπο για την πραγματοποίηση ενός έργου, έχουμε περάσει πλέον στην εποχή που, με τη βοήθεια της τεχνολογίας, η εκτέλεση αυτή γίνεται σε συντομότερο χρόνο και με λιγότερο κόπο. Ωστόσο, ενώ από τη μία η τεχνολογία ανοίγει θεωρητικά την πόρτα σε ένα καλύτερο αύριο, από την άλλη κλείνει και πολλές πόρτες σε ανθρώπους που εξαιτίας της θα χάσουν τις θέσεις εργασίας τους ή σε νέους που έχουν επιλέξει καριέρες σε επαγγέλματα που στο μέλλον θα αυτοματοποιηθούν και λόγω των καινοτομιών της τεχνολογίας θα σταματήσουν να υπάρχουν.

Πολλά από τα παραδοσιακά επαγγέλματα δεν ανταποκρίνονται στα σύγχρονα δεδομένα και σταδιακά εξαφανίζονται. Σε αρκετές περιπτώσεις οι μηχανές μπορούν να αντικαταστήσουν τους ανθρώπους και να παραγάγουν την απαιτούμενη εργασία χωρίς να χρειάζονται ξεκούραση, διάλειμμα για φαγητό, μισθό ή έξτρα επιδόματα και εκτέλεση υπερωριών. Για παράδειγμα σε μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ, ένα μέρος των ταμιών έχουν ήδη αντικατασταθεί από συσκευές self-checkout, ενώ στο μέλλον γίνεται συζήτηση για το σύστημα Radio Frequency Identification (RFID), το οποίο λειτουργεί πειραματικά αλλά με επιτυχία σε κάποια καταστήματα Amazon Go. Σύμφωνα με αυτό, όταν ο αγοραστής παίρνει τα προϊόντα που θέλει από το ράφι, αυτά μπαίνουν αυτόματα στο ψηφιακό του καλάθι και τελικά χρεώνονται στην πιστωτική του κάρτα, μόλις περάσει την πόρτα του καταστήματος προς την έξοδο. Μην ξεχνάμε επίσης τα συστήματα self check-in που ήδη λειτουργούν τα τελευταία χρόνια στα περισσότερα αεροδρόμια του κόσμου. Με την ίδια λογική, σε λίγο καιρό, οι τραπεζικοί υπάλληλοι και οι ταξιδιωτικοί πράκτορες δε θα είναι απαραίτητοι, καθώς το κοινό έχει πια τη δυνατότητα να εκτελεί τραπεζικές συναλλαγές ή επενδυτικές κινήσεις μέσω πληθώρας ασφαλών τραπεζικών εφαρμογών, ενώ όσον αφορά στην οργάνωση ταξιδιών, η πληθώρα των σχε-

✓
Οι θέσεις εργασίας, αντί να εξαφανιστούν, πρέπει να επαναπροσδιοριστούν και να προσαρμοστούν στη νέα πραγματικότητα.

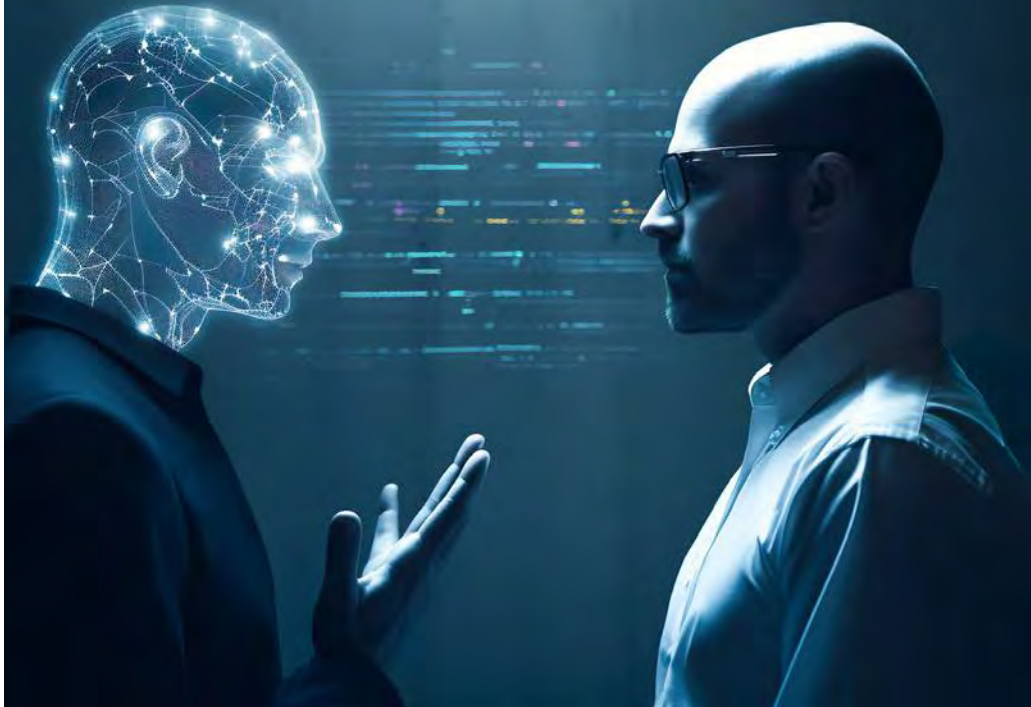

OpenAI

τικών site κάνουν τη σύγκριση και την επιλογή εισιτηρίων ή καταλυμάτων εύκολη και διασκεδαστική. Ήδη στις τράπεζες η επισκεψιμότητα του κοινού έχει μειωθεί στο ελάχιστο και ο αριθμός των υπαλλήλων στα υποκαταστήματα των τραπεζών υπολείπεται των αυτοματοποιημένων μηχανημάτων. Ακόμη, καθώς οι περισσότεροι λογαριασμοί γνωστοποιούνται στους πολίτες μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail) και έχουν παράλληλα ξεκινήσει οι δοκιμές πραγματοποίησης μεταφορών δεμάτων με drone, είναι σχεδόν βέβαιο ότι οι ταχυδρόμοι και κούριερ δε θα έχουν ζήτηση. Μεγάλο πλήγμα φαίνεται πως θα δεχθεί και ο κλάδος των διοικητικών υπαλλήλων, όπως για παράδειγμα γραμματέων και δακτυλογράφων, αφού τα νέα τεχνολογικά εργαλεία, όπως εξειδικευμένα προγράμματα φωνητικής πληκτρολόγησης, «βοηθούν» τα διοικητικά στελέχη να διεκπεραιώσουν μόνα τους πολλές τέτοιου τύπου εργασίες. Ακόμη και οι οδηγοί και ταξιτζήδες κινδυνεύουν από την εξέλιξη της τεχνολογίας, καθώς είναι γεγονός η ραγδαία ανάπτυξη των οχημάτων με αυτόνομη οδήγηση. Ήδη στα Τρίκαλα κυκλοφορούν δύο πιλοτικά λεωφορεία χωρίς οδηγό σε δύο αστικές γραμμές, ενώ στη Σουηδία, στο λιμάνι του Γκέτεμποργκ κυκλοφορούν φορτηγά επίσης χωρίς οδηγό. Ένας ακόμη τομέας που ήδη περνάει μεγάλη κρίση λόγω κυρίως του διαδικτύου είναι η τυπογραφία. Καθώς η κυκλοφορία των έντυπων εφημερίδων έχει σχεδόν εκμηδενιστεί με την online ενημέρωση και τα e-books να κερδίζουν όλο και μεγαλύτερο έδαφος, αναπόφευκτα τα επαγγέλματα των τυπογράφων, γραφιστών, εκδοτών αλλά και βιβλιοθη-

ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

κάρων τείνουν προς εξαφάνιση, με τη σημερινή τους τουλάχιστον μορφή. Τέλος, η ραγδαία ανάπτυξη της Artificial Intelligence (AI) και πλατφορμών όπως η ChatGPT της OpenAI έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του κινδύνου να υποκατασταθεί το ¼ των θέσεων εργασίας που υπάρχουν γενικότερα αυτή τη στιγμή. Από την κυκλοφορία του, στο τέλος του 2022, το ChatGPT έχει χρησιμοποιηθεί για να γράψει επιστολές, ένα παιδικό βιβλίο, εκπαιδευτικές ασκήσεις, νομικές συμβουλές, αλλά και ολόκληρες εργασίες για φοιτητές πανεπιστημίου. Ωστόσο, οι χρήστες του ChatGPT εντόπισαν προβλήματα παραπληροφόρησης και λανθασμένες απαντήσεις σε βασικά μαθηματικά, με πολλούς να προειδοποιούν πως το ανθρώπινο κριτήριο είναι απαραίτητο για την εύρυθμη λειτουργία αυτού του είδους τεχνολογίας.

Υπάρχουν φυσικά και αρκετά επαγγέλματα στα οποία ο άνθρωπος παράγοντας είναι τόσο σημαντικός που δεν υπάρχει ποτέ η πιθανότητα να απειληθούν από την ανάπτυξη της τεχνολογίας. Αυτά είναι οι γιατροί, ψυχολόγοι, νοσηλευτές, δάσκαλοι, θεραπευτές, επισκευαστές, εργο-θεραπευτές, κοινωνικοί λειτουργοί, διακοσμητές, κομμωτές και αισθητικοί, διατροφολόγοι, σεφ, μηχανικοί και καλλιτέχνες. Καταρχάς μην ξεχνάμε ότι οι μηχανές είναι δημιουργήματα του ανθρώπου και όσο εξελιγμένες και να είναι φθείρονται, χαλάνε, αποσυντονίζονται και κάποια στιγμή απαξιώνονται. Δεν υπάρχει περίπτωση, λοιπόν, να μην είναι απαραίτητοι πάντα οι μηχανικοί ή οι προγραμματιστές ηλεκτρονικών υπολογιστών. Επίσης, όσον αφορά στον τομέα της ιατρικής, πώς είναι δυνατόν να μπορέσει να θεραπεύσει, να χειρουργήσει ή να παράσχει καλύτερη φροντίδα σε έναν άνθρωπο κάτι άλλο εκτός από τον ίδιο τον άνθρωπο; Ακόμη, στον τομέα της εκπαίδευσης, πώς μπορεί να μεταδώσει και να μοιραστεί τη μαγεία της γνώσης και της δημιουργικής διδασκαλίας σε παιδιά μία μηχανή; Τέλος, πώς μπορεί

να δημιουργήσει ένα ρομπότ, που δεν έχει γεύση ή αισθητική και πνευματική καλλιέργεια, ένα νόστιμο φαγητό ή ένα μοναδικό έργο τέχνης;

Μία μηχανή, όσο εξελιγμένη και να είναι, δεν μπορεί να έχει ανησυχίες, ευ-αισθησίες, κριτική σκέψη αλλά και συναισθήματα, αφού δεν έχει ανθρώπινη ψυχή. Συνεπώς ο άνθρωπος έχει τη βούληση και τη δύναμη να χρησιμοποιήσει την τεχνητή νοημοσύνη και την εξέλιξη της τεχνολογίας προς όφελός του, φροντίζοντας ώστε οι υπάρχουσες θέσεις εργασίας, αντί να εξαφανιστούν, να επαναπροσδιοριστούν και να προσαρμοστούν στη νέα πραγματικότητα. Δεν είναι απαραίτητο να γίνει ο αυτοματισμός συνώνυμος με απώλειες θέσεων εργασίας. Άλλωστε, όπως προκύπτει και από όλα τα παραπάνω, ο ανθρώπινος παράγοντας θα είναι πάντα απαραίτητος όχι μόνο για την εύρυθμη λειτουργία και εξέλιξη της τεχνολογίας αλλά και τη δημιουργία περαιτέρω θαυμαστών επιτευγμάτων που ονομάζονται πολιτισμός.

Αμέλια Ενεπεκίδη, α3 – Μάρω Φραγάκη, β9

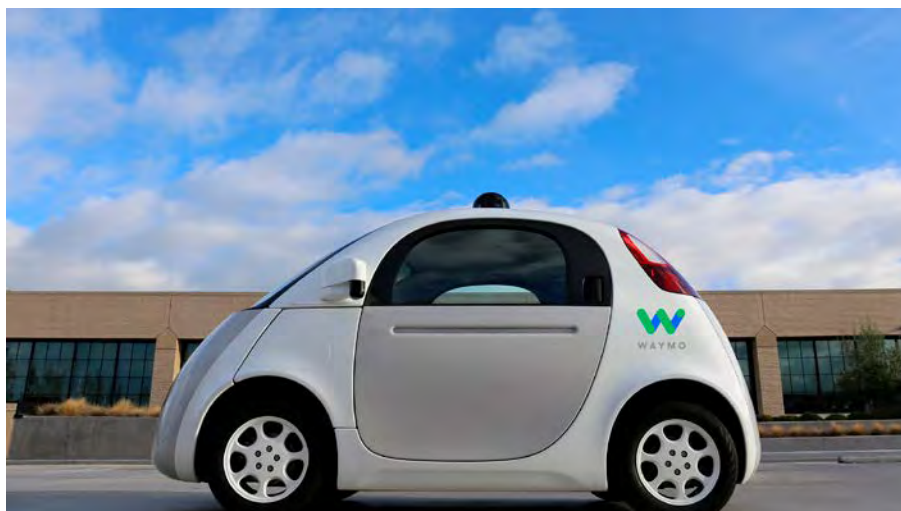
Το μέλλον της μετακίνησης

➔ Καθώς πλέουμε στα βάθη του 21ου αιώνα η μετακίνηση ως έννοια βρίσκεται σε μια δυναμική διαδικασία αλλαγής. Η τεχνολογική εξέλιξη και οι καινοτομίες στον τομέα των μεταφορών οδηγούν σε μια νέα εποχή, όπου η προσβασιμότητα, η ασφάλεια και η βιωσιμότητα διαμορφώνουν το τοπίο της κίνησης. Από τα ηλεκτρικά και αυτόνομα οχήματα μέχρι τις μορφές μαζικής μεταφοράς της επόμενης γενιάς, όλα δείχνουν προς ένα μέλλον όπου η κίνηση θα είναι πιο έξυπνη, πιο αποδοτική και πιο βιώσιμη από ποτέ. Οι πόλεις μας θα μεταμορφωθούν σε περιοχές που σχεδιάζονται για την ευκολία της μετακίνησης, ενώ τεχνολογίες όπως η τεχνητή νοημοσύνη και οι αισθητήρες θα διευκολύνουν την ομαλή και ασφαλή κίνηση των ανθρώπων. Ποιο είναι άραγε το μέλλον της μετακίνησης; Πού μας οδηγούν οι καινοτομίες και πώς μπορούμε να προετοιμαστούμε γι' αυτό το μοναδικό ταξίδι προόδου και αλλαγής;

Οι προβληματισμοί αυτοί αποτέλεσαν αντικείμενο συζήτησης στο Παγκόσμιο Συνέδριο για το

▼
Από το 2009, η Google οραματίστηκε έναν ασφαλέστερο, πιο προσβάσιμο και βολικότερο τρόπο μεταφοράς. Η Waymo γεννήθηκε για να εκπληρώσει αυτό το όραμα.

Μέλλον των Μεταφορών, όπου θέματα όπως η προώθηση της βιώσιμης μεταφοράς, η εφαρμογή τεχνολογιών αυτόνομης οδήγησης, η ενσωμάτωση της ηλεκτροκίνησης στον τομέα των μεταφορών, η ανάπτυξη ασφαλών συστημάτων μεταφορών καθώς και η ανάγκη για διεθνή συνεργασία και συντονισμό απασχόλησαν έντονα την επιστημονική κοινότητα. Η «Απογείωση των μεταφορών» αναδείχθηκε ως μια αναγκαιότητα για την αντιμετώπιση της συμ-

φόρησης και των περιβαλλοντικών προκλήσεων. Συζητήθηκε ακόμα η ανάγκη δημιουργίας εναλλακτικών μέσων μεταφοράς που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την ηλεκτροκίνηση και την αυτόματη οδήγηση. Επιπλέον, η αρχή του «Vision Zero» επισημάνθηκε ως ζωτικός στόχος για τη μείωση των θανατηφόρων ατυχημάτων στους δρόμους. Τέλος, οι συζητήσεις επεκτάθηκαν στην αλλαγή του τοπίου για τους κατασκευαστές αυτοκινήτων και στην ανάγκη για βελτίωση της υποδομής και της χρηματοδότησης σχεδίων που θα προάγουν την καινοτομία και τη βιωσιμότητα στον τομέα των με-

νομα οχήματα, με ένα εκτεταμένο σύνολο αισθητήρων, όπως LiDAR, ραντάρ και κάμερες, η Waymo διαθέτει τη δυνατότητα να αντιλαμβάνεται το περιβάλλον με ακρίβεια και να προβαίνει σε ασφαλείς αποφάσεις σε κάθε στιγμή μέσω της τεχνολογικής της πρωτοπορίας. Με βαθιές ρίζες στην ασφάλεια, την καινοτομία και την κοινωνική ευθύνη, η Waymo συνεχίζει να προηγείται διαμορφώνοντας ένα μέλλον στο οποίο η οδήγηση από ανθρώπους θα αποτελεί σπάνια εξαίρεση.

Στην Ελλάδα την πόρτα προς αυτήν την κατεύθυνση ανοίγει η εταιρεία FREENOW. Πρόκειται στην ουσία για ένα market place βιώσιμων μορφών μετακίνησης όπου κάθε πάροχος μπορεί να διαθέσει κατόπιν συμφωνίας τις υπηρεσίες του. Σε πρώτη φάση, πέρα από τις υπηρεσίες ταξί προσφέρεται η δυνατότητα κράτησης ηλεκτρικών ποδηλάτων (eBikes) και στη συνέχεια στο πρόγραμμα θα ενσωματωθούν περισσότερες υπηρεσίες μετακίνησης όπως scooters, πατίνια, τρένα.

Στον ορίζοντα του μέλλοντος, καθώς οι τεχνολογικές εξελίξεις συναντούν τις ανάγκες της βιωσιμότητας, μία φουτουριστική πραγματικότητα με ουρανοξύστες περιτριγυρισμένους από ιπτάμενα μέσα μαζικής μετακίνησης μπορεί να απέχει μόνο μερικά χρόνια από την υλοποίησή της. Η αναγκαιότητα για βιώσιμες λύσεις διαμορφώνει ένα ενδιαφέρον πεδίο καινοτομίας και είναι η αφετηρία μιας συναρπαστικής εποχής που υπόσχεται να επαναπροσδιορίσει όχι μόνο τη μετακίνησή μας, αλλά και τον τρόπο που βλέπουμε και ζούμε τον κόσμο γύρω μας!

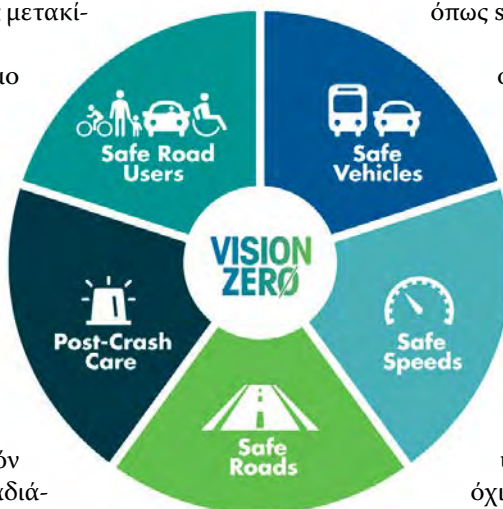
Μαριάννα Γεωργακοπούλου, β2

ταφορών. Θα χαθούν στο χρονοντούλαπο της ιστορίας οι σημερινές αυτοκινητοβιομηχανίες ή θα μετασχηματιστούν και υποταχθούν στους αστραπιαίους ρυθμούς ανάπτυξης της μετακίνησης;

Η Αμερική έχει χαράξει τον δρόμο στον τομέα των καινοτόμων μετακινήσεων και είναι για μια ακόμα φορά πρωτοπόρος σε αντίθεση με την Ευρώπη η οποία βρίσκεται σε νηπιακά στάδια και τώρα κάνει τα πρώτα της βήματα

Ήδη από το 2009, η Google οραματίστηκε έναν ασφαλέστερο, πιο προσβάσιμο και βολικότερο τρόπο μεταφοράς. Η Waymo γεννήθηκε για να εκπληρώσει αυτό το όραμα και να φέρει ριζικές αλλαγές σε αυτόν τον τομέα. Μέσα από τη συνεχή και αδιάκοπη ανάπτυξη της τεχνολογίας, αποτελεί σήμερα την πρωτοπόρο εταιρεία στην αυτόνομη οδήγηση. Με πλήρως εξοπλισμένα αυτό-

Βιοπαλαιστές με ουρά

Τρεις τετράποδες ιστορίες που κάνουν τη διαφορά

➤ Είναι μία ακόμα ηλιόλουστη μέρα στο κέντρο της Κηφισιάς και η **Τζαζ** κάνει τον καθημερινό της περίπατο. Αλλά δεν οδηγείται όπως οι άλλοι σκύλοι. Οδηγεί. Γιατί ο κύριος Γιώργος είναι τυφλός και την έχει απόλυτη ανάγκη. Από μικρή είχα μάθει να μην τους χαιρετάω. Τον κύριο Γιώργο, γιατί δε με βλέπει και την Τζαζ, το πανέμορφο σοκολατί Λαμπραντόρ, για να μην την αποσυντονίσω. Γιατί ποτέ δεν ενοχλείς ένα σκυλί, όταν δουλεύει...

Βέβαια το επάγγελμα της Τζαζ ως σκύλος-οδηγός δεν είναι καινούριο... Γιατί γνωρίζουμε για την παρουσία τέτοιων σκυλιών από τον πρώτο αιώνα μ.Χ. από τοιχογραφία στο Ερκολάνο της Ιταλίας, που δείχνει σκύλο να οδηγεί τυφλό. Μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, η χρήση σκύλων-οδηγών γίνεται πιο διαδεδομένη για τις ανάγκες των βετεράνων που γυρίζουν τυφλοί από τα χαρακώματα, ιδιαίτερα στη Γερμανία και τη Βρετανία. Στη Γερμανία δημιουργείται η πρώτη σχολή εκπαίδευσης σκύλων το 1916, σε

συνεργασία με τον Γερμανικό Ερυθρό Σταυρό. Σήμερα η εκπαίδευσή τους σε σχολές όπως η Σχολή Σκύλων Οδηγών Λάρα μπορεί να διαρκέσει έως και 24 μήνες. Η εντύπωση πολλών, ωστόσο, ότι όλοι οι σκύλοι «αποφοιτούν» είναι λανθασμένη, καθώς διακρίνονται μονάχα αυτοί που χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερη πειθαρχία, ευφυΐα, καλή μνήμη και αντίληψη του χώρου που απαιτείται έτσι ώστε να είναι καλοί οδηγοί. Πράγματι μονάχα οι μισοί σκύλοι-οδηγοί διαθέτουν τα απαραίτητα χαρίσματα για να ολοκληρώσουν την εκπαίδευσή τους. Μετά την αποφοίτησή τους και,

αφού έχουν αποκτήσει μόνιμη εργασία, επιτρέπονται σε όλους τους χώρους, εσωτερικούς και εξωτερικούς, ακόμη και στα μέσα μαζικής μεταφοράς, και βέβαια εκτός από οδηγοί είναι και σύντροφοι για τους ανθρώπους με προβλήματα όρασης τους οποίους συνοδεύουν.

Ενώ η Τζαζ απολαμβάνει τη λιακάδα, η **Άριελ** βρίσκεται στο εμπορικό κέντρο «Golden Hall» μαζί με τον εκ-

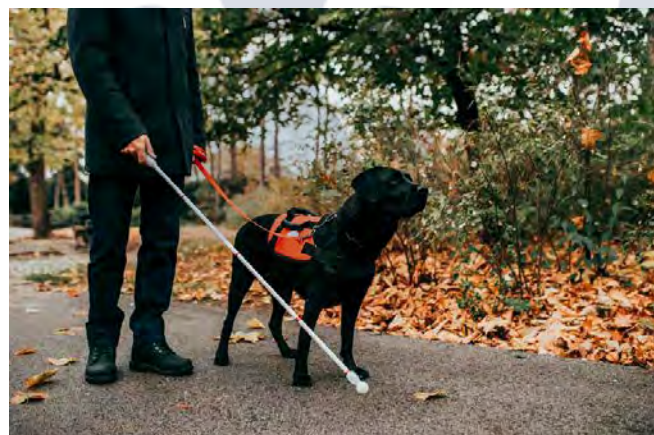

παιδευτή της, Τάκη Πετρόπουλο. Πίσω της ένα παρόν γράφει *Friends for Life Service Dogs*. Η Άριελ, διασταύρωση Αγίου Βερνάρδου και Κανίς, μοιάζει ήρεμη και δεν ενοχλείται από την έντονη βοή του κόσμου ούτε από τα παιδιά που τη χαϊδεύουν, καθώς έχει μάθει να συνοδεύει παιδιά με αυτισμό σε μέρη, όπου επικρατεί πολυκοσμία, όπως το σχολείο. Οδηγεί και αυτή όπως η Τζαζ αλλά με πολύ διαφορετικό τρόπο. Συναισθηματικά. Όπως όλα τα σκυλιά του είδους της, διακατέχεται, πέρα από εξυπνάδα, από υπομονή και ηρεμία. Είναι επίσης προστατευτική και φιλική προς το παιδί που συνοδεύει. Η ιδέα ενός σκύλου για παιδιά με αυτισμό, ο οποίος θα μπορεί να είναι σύντροφος και συνοδοιπόρος τους καθώς και ικανός να αποτρέψει κρίσεις θυμού ή πανικού, ήταν ιδέα του Καναδού Chris Fowler το 1996. Στην Ελλάδα το *Friends for Life Service Dogs* ήρθε πριν από 5 χρόνια. Το όνειρο του Chris Fowler έχει γίνει πραγματικότητα για παιδιά σε πολλές γωνιές του κόσμου και η υιοθέτηση αυτής της πρωτοβουλίας στην Ελλάδα είναι ένα μεγάλο βήμα για τη χώρα μας.

Ωστόσο η αξία ενός σκύλου δε μετριέται μόνο από τη δυνατότητά του να προσεγγίσει τον άνθρωπο, αλλά και από τη δυνατότητά του να λειτουργήσει ως «πράκτορας» για το περιβάλλον. Αυτό είναι το επάγγελμα του Κούκι, σκύ-

Ο Κούκι, ο εκπαιδευμένος σκύλος που εντοπίζει φόδες.

λου-ανιχνευτή της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρίας. Είναι το πιο απαιτητικό από τα τρία επαγγέλματα που είδαμε ως εδώ, για τον σκύλο αλλά και για τον χειριστή του, καθώς κάνουν πολλές περιπολίες κατά τις οποίες ανιχνεύουν φόδες στη φύση σώζοντας χιλιάδες άγριες ζωές: λύκους, αλεπού-

δες, αρκούδες και αρπακτικά όπως γεράκια, αετούς και γύπες. Οι σκύλοι οι οποίοι αναλαμβάνουν αυτό το έργο πρέπει να έχουν εξαιρετική όσφρηση έτσι ώστε να ανιχνεύουν τα δηλητηριασμένα δολώματα από μεγάλη απόσταση, και καλή φυσική κατάσταση, γιατί η δουλειά απαιτεί επαφή με την άγρια φύση και πολλές ώρες στην ύπαιθρο.

Ο Κούκι, διασταύρωση Γερμανικού Ποιμενικού με Μαλινουά, και ο χειριστής του, Δημήτρης Βαβύλης, εκπαιδεύτηκαν στην Ισπανία και ξεκίνησαν να δουλεύουν στην Ελλάδα το 2014. Ο Κούκι έχει εμπλακεί και στην επίλυση ενός πραγματικού μυστηρίου στο οποίο, με την καταπληκτική του όσφρηση που ξεπερνά κατά 1000 φορές την ανθρώπινη, έπιασε τον δράστη ο οποίος είχε τοποθετήσει φόδες στο πανεπιστημιακό δάσος του Περτουλίου, βρίσκοντας τα πεταμένα γάντια τα οποία είχε χρησιμοποιήσει και βοηθώντας έτσι στον εντοπισμό και τη σύλληψή του. Ο Κούκι έγινε πασίγνωστος για τα πολλά του κατορθώματα και στην τελευταία του περιπολία συνοδεύτηκε από παιδιά της περιοχής που τον θαυμάζουν. Έτσι έγινε μασκότ για το περιβάλλον στην ευρύτερη περιοχή και συνταξιοδοτήθηκε με τις πέπουσες τιμές για έναν τέτοιο τετράποδο ήρωα!

Αυτοί οι τρεις τετράποδοι βιοπαλαιστές, αντιπροσωπευτικοί των διαφόρων επαγγελμάτων τους, προσφέρουν ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες τους σε όποιον τις έχει ανάγκη, χωρίς να τον κρίνουν, και μένουν πάντα πιστοί στο καθήκον τους. Κατάφεραν να αποκτήσουν ισάξιο του ανθρώπου σεβασμό τόσο από εκείνους τους οποίους βοηθούν όσο και από όλους εμάς που μαθαίνουμε περισσότερα για την προσφορά αφοσιωμένων σκύλων-οδηγών, σκύλων-βοηθών και σκύλων-ντετέκτιβ στη δική μας πραγματικότητα. Αξίζουν τον σεβασμό και την εκτίμησή μας και αξίζει να υποστηρίξουμε το έργο τους βοηθώντας τις οργανώσεις που δουλεύουν με σκυλιά όπως η Τζαζ, η Άριελ και ο Κούκι, και να κάνουμε πιο εύκολη την καθημερινότητα εκείνων τους οποίους βοηθούν.

Όλγα Δανηλάτου, β2

Μουσική και μελέτη

πάνε
μαζί;

➔ Στις μέρες μας οι μαθητές γοητεύονται από την ιδέα της μουσικής κατά τη διάρκεια της μελέτης και των σχολικών υποχρεώσεών τους. Το φαινόμενο αυτό παρουσιάζεται κυρίως στην εφηβεία, όπου οι μαθητές αποζητούν την απομόνωση και ανεξαρτησία από τους κοντινούς τους ανθρώπους και περισσότερο από τους γονείς τους. Είναι επιβεβαιωμένο, όμως, ότι μόνο ένα μικρό ποσοστό εφήβων ωφελούνται από τον μελωδικό ρυθμό, που τους εμπνέει, ώστε να μπορέσουν να ολοκληρώσουν τις καθημερινές μαθητικές τους υποχρεώσεις. Αντιθέτως, είναι αποδεδειγμένο πως η πλειοψηφία των μαθητών που ακολουθούν αυτή τη μέθοδο μελέτης, αποσυγκεντρώνονται, αποσπάται η προσοχή τους και οι ακαδημαϊκές τους επιδόσεις μειώνονται δραματικά. Υπάρχει άραγε λύση σε αυτό το πολύ συχνό πρόβλημα που ταλανίζει μεγάλο ποσοστό των εφήβων και των γονέων τους;

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Ο καθένας έχει την ελευθερία να ακούει όποιο είδος μουσικής τον ευχαριστεί, τον χαλαρώνει και τον ανακουφίζει. Αυτό, όμως, δυστυχώς μπορεί να επηρεάζει την αποτελεσματικότητα της μελέτης του. Έχει διαπιστωθεί ότι ο μαθητής, ενώ ακούει μουσική σε πολύ υψηλή ένταση και ταυτόχρονα διαβάζει ένα κείμενο, φτάνοντας στο τέλος ξαφνικά συνειδητοποιεί πως όλη αυτή την ώρα την αφιέρωσε σε μια ανώφελη ανάγνωση, αφού το μυαλό του ταξίδευε στον κόσμο της μουσικής. Αναγκάζεται έτσι να ξαναδιαβάσει το κείμενο από την αρχή, προσπαθώντας να συγκεντρωθεί, ενώ η μουσική από πίσω είναι στη διαπασών. Καταλαβαίνουμε επομένως ότι από τη στιγμή που βλέπει ότι η μουσική με στίχους τον αποσυγκεντρώνει ή τον παρασύρει σε σκέψεις άσχετες με το διάβασμα, θα πρέπει να βρει εναλλακτικές λύσεις. Μια από αυτές είναι να ξεκινήσει να ακούει τραγούδια ή μελωδίες δί-

“

Η μουσική είναι ένα μέσο χαλάρωσης και ψυχαγωγίας για τους εφήβους, αρκεί να καταφέρουν να την εντάξουν σωστά στο καθημερινό τους πρόγραμμα.

χως «παραπλανητικά» λόγια ή στίχους. Ακούγοντας μονάχα μια ρυθμική μελωδία με απαλές χαλαρωτικές νότες σε χαμηλή ένταση, θα καταφέρει να αφοσιωθεί σε αυτό που διαβάζει και μάλιστα να το κατανοήσει ίσως και βαθύτερα απ' ό,τι θα το κατανοούσε δίχως τη μουσική. Τέτοιου είδους ήπιοι και «μαλακοί» ήχοι, συμβάλλουν στην αποβολή άγχους και πίεσης που είναι απολύτως λογικό και φυσιολογικό να αισθάνεται ένας έφηβος. Αν πάλι δεν ευνοεί κάποιον αυτή η μουσική, μπορεί να δοκιμάσει την ορχηστρική μουσική, ιδιαίτερα πιάνου ή κιθάρας, η οποία μπορεί να αποδειχθεί ευεργετική κατά τη μελέτη.

Εκτός, όμως, από το είδος της μουσικής σπουδαίο ρόλο παίζει και ο τρόπος που την ακούει κάποιος, δηλαδή η έντασή της. Αν η μουσική είναι σε υψηλή ένταση, τότε είναι επόμενο να μην μπορεί να συγκεντρωθεί στο διάβασμα. Ο θόρυβος και οι χαοτικοί ήχοι μπερδεύουν έναν αναγνώστη. Αυτό σε συνδυασμό με τα ακουστικά που φοράνε πλέον όλοι και όλες κάνει το πρόβλημα ακόμα πιο έντονο. Τα ακουστικά απομονώνουν από το εξωτερικό περιβάλλον και δεν επιτρέπουν να ακούει κανείς τι γίνεται γύρω του. Αυτή, όμως, η αποκοπή από τον κόσμο, εκτός από το ότι τον αποσυγκεντρώνει, βλάπτει και την υγεία του μαθητή. Σίγουρα, θα ήταν καλύτερο, η μουσική να ακούγεται σε όλο το δωμάτιο για να μη γίνεται τόσο ενοχλητική.

Κλείνοντας συμπεραίνουμε ότι η μουσική είναι ένα μέσο χαλάρωσης και ψυχαγωγίας για τους εφήβους, αρκεί να καταφέρουν να την εντάξουν σωστά στο καθημερινό τους πρόγραμμα. Σ αυτή την περίπτωση θα μπορέσουν να τα συνδυάσουν όλα, ώστε να είναι δημιουργικοί στο σχολείο τους και ευτυχισμένοι στη ζωή τους!

Σοφία Κούκου, γ4

Από ανάγκη σε αισθητική!

➤ Τα λευκά αρχοντικά, πλαισιωμένα από τον γαλάζιο ουρανό του Αιγαίου, και οι μπλε τρούλοι των εκκλησιών αποτελούν την εντυπωσιακή σύνθεση που χαρακτηρίζει τα κυκλαδίτικα νησιά. Πέρα από την εξωτερική τους ομορφιά, αυτά τα χρώματα φέρουν μια εκλεπτυσμένη ιστορία που ξεπερνά τα όρια της αισθητικής.

Η αρχιτεκτονική στις Κυκλάδες, όπου το λευκό και το μπλε έχουν αγκαλιάσει τα σπίτια, δεν είναι μόνο μια επιλογή αισθητικής αλλά και ανάγκης. Κατά τη διάρκεια

Η αισθητική επιλογή του λευκού και του μπλε όχι μόνο επέλυσε ένα υγειονομικό πρόβλημα, αλλά διαμόρφωσε την ταυτότητα των Κυκλάδων. Στη συνέχεια, οι κάτοικοι διατήρησαν αυτό το χρωματικό μυστικό, καθιστώντας το μια παράδοση που αντανάκλα τη νοικοκυροσύνη τους.

Το 1955, τα λευκά σπίτια με τις μπλε λεπτομέρειες καθιερώθηκαν ως σύμβολο των Κυκλάδων, όταν η βασίλισσα Φρειδερίκη πρότεινε τη χρήση τους σε φωτογραφία για την προώθηση του τουρισμού στην περιοχή. Έτσι, από επιλογή υγιεινής μετατράπηκε σε κομψή παράδοση, καθιερώνοντας τα κυκλαδίτικα νησιά ως έναν από τους πιο μαγευτικούς προορισμούς της Ελλάδας.

Τρις Δίβαρη, γ3

“ Η αισθητική επιλογή του λευκού και του μπλε όχι μόνο επέλυσε ένα υγειονομικό πρόβλημα, αλλά διαμόρφωσε την ταυτότητα των Κυκλάδων.

της δικτατορίας Μεταξά, η Ελλάδα αντιμετώπιζε ένα σοβαρό ιατρικό ζήτημα: τη χολέρα. Το 1938, με διαταγή του Μεταξά, τα σπίτια των Κυκλάδων χρειάστηκε να περασθούν με ασβέστη, χρησιμοποιώντας το χρώμα ως απολυμαντικό μέσο. Επιπλέον, το λευκό των κατοικιών δρα ως φυσικός ανακλαστήρας, απορροφώντας την έντονη ηλιοφάνεια και διατηρώντας τη δροσιά των εσωτερικών χώρων.

Αποκαλύπτοντας το Αρχαιολογικό Θαύμα της Ολυμπίας

➔ Φωλιασμένος στη γαλήνια κοιλάδα του Αλφειού ποταμού στην Ελλάδα βρίσκεται ο θρυλικός αρχαιολογικός χώρος της Ολυμπίας, ένα αρχαίο ιερό που κάποτε φιλοξένησε τους Ολυμπιακούς Αγώνες, τον πιο διάσημο αθλητικό αγώνα στον αρχαίο ελληνικό αλλά και σύγχρονο πολιτισμό. Με την πλούσια ιστορία και τον μοναδικό αρχαιολογικό της χώρο, η Ολυμπία αποτελεί απόδειξη του διαρκούς πνεύματος του υγιούς ανταγωνισμού, των ανθρωπινων επιτευγμάτων και της θρησκευτικής αφοσίωσης.

Η ιστορία της Ολυμπίας χρονολογείται από τον 10^ο αιώνα π.Χ., όταν έγινε ιερό αφιερωμένο στη λατρεία του Δία, του βασιλιά των Ελλήνων θεών. Με την πάροδο του χρόνου, εξελίχθηκε στο επίκεντρο των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίοι διεξήχθησαν για πρώτη φορά το 776 π.Χ. και συνεχίστηκαν για πάνω από μια χιλιετία έως ότου καταργήθηκαν το 393 μ.Χ. από τον αυτοκράτορα του Βυζαντίου, Θεοδοσίο Α'.

Ο αρχαιολογικός χώρος της Ολυμπίας μπορεί να υπερηφανεύεται για μια πληθώρα καλοδιατη-

ρημένων κατασκευών, καθεμία από τις οποίες αφηγείται μια ιστορία της αρχιτεκτονικής λαμπρότητας του αρχαίου κόσμου. Μία από αυτές είναι ο Ναός του Διός, ένα από τα Επτά Θαύματα του Αρχαίου Κόσμου. Αυτό το δωρικό αριστούργημα στέγαζε το περίφημο χρυσελεφάντινο άγαλμα του Δία, σμιλεμένο από τον θρυλικό καλλιτέχνη, Φειδία.

Εξίσου εντυπωσιακό είναι το Ηραίο, αφιερωμένο στην Ήρα, τη σύζυγο του Δία. Αυτός ο ναός αποτελεί σύμβολο του αναπόσπαστου ρόλου που έπαιξαν οι γυναίκες στις αρχαίες ελληνικές θρησκευτικές πρακτικές. Το Φίλιππειο, ένα κυκλικό μνημείο προς τιμήν του Φίλιππου Β' της Μακεδονίας, και το Πρυτανείο, που χρησίμευσε ως δημαρχείο και κοιτία εκλεκτών προσκεκλημένων, προσθέτουν περαιτέρω στην αρχιτεκτονική αίγλη της Ολυμπίας.

Στην καρδιά της Ολυμπίας βρίσκεται το στάδιο, μήκους 600 ποδίων, όπου οι αθλητές αγωνίζονταν σε αγώνες δρόμου στη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων. Οι επισκέπτες μπορούν να σταθούν στην αρχαία γραμμή εκκίνησης και να φανταστούν τον παλμό του πλήθους καθώς οι αγωνιζόμενοι στόχευαν στον πολυπόθη-

το κότινο, ένα στεφάνι από κλαδί αγριελιάς.

Η Ολυμπία δεν ήταν απλώς ένας χώρος για αθλητικούς αγώνες. Χρησίμευε επίσης ως κέντρο σωματικής και πνευματικής ανάπτυξης. Το γυμναστήριο και η παλαίστρα, με τις κιονοστοιχίες και τις προπονητικές τους εγκαταστάσεις, παρείχαν έναν χώρο στους αθλητές για να καλλιεργήσουν τις δεξιότητές τους και να συμμετάσχουν σε φιλοσοφικές συζητήσεις.

Πέρα από την αθλητική της σημασία, η Ολυμπία έπαιξε ζωτικό ρόλο στην πολιτιστική και θρησκευτική ζωή της αρχαίας Ελλάδας. Η τοποθεσία στέγαζε πολυάριθμους θησαυρούς τους οποίους οι πόλεις-κράτη αφιέρωναν ως προσφορές στους θεούς. Το Μουσείο Ιστορίας των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αρχαιότητα, που βρίσκεται κοντά, φιλοξενεί αντικείμενα από την Ολυμπία, όπως γλυπτά, αγγεία και αρχαίο αθλητικό εξοπλισμό.

Η Ολυμπία αποτελεί μια ζωντανή απόδειξη των ιδανικών της αρχαίας Ελλάδας, όπου η σωματική ικανότητα, οι πνευματικές αναζητήσεις και η θρησκευτική αφοσίωση συνέκλιναν σε μια αρμονική γιορτή της ανθρωπότητας. Καθώς οι επισκέπτες εξερευνούν τα αρχαιολογικά θαύματα της Ολυμπίας, μεταφέρονται σε μια περασμένη εποχή, όπου οι απόηχοι των ολυμπιακών ζητωκραυγών και οι ψίθυροι των αρ-

Στην καρδιά της Ολυμπίας βρίσκεται το στάδιο μήκους 600 ποδίων όπου οι αθλητές αγωνίζονται σε αγώνες δρόμου στη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων.

χαίων φιλοσόφων αντηχούν ακόμα στους αγιασμένους χώρους.

Αναγνωρίζοντας την ιστορική και πολιτιστική σημασία της Ολυμπίας, η UNESCO την ανακήρυξε το 1989 Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς. Οι συνεχείς προσπάθειες για τη διατήρηση και την ανασκαφή του χώρου επιτρέπουν στους σύγχρονους επισκέπτες να κάνουν ένα βήμα πίσω στον χρόνο και να δουν το μεγαλείο του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού!

Ραλλού Γεωργοπούλου, γ2;

Ολυμπιακοί Αγώνες

Από την αρχαιότητα έως σήμερα

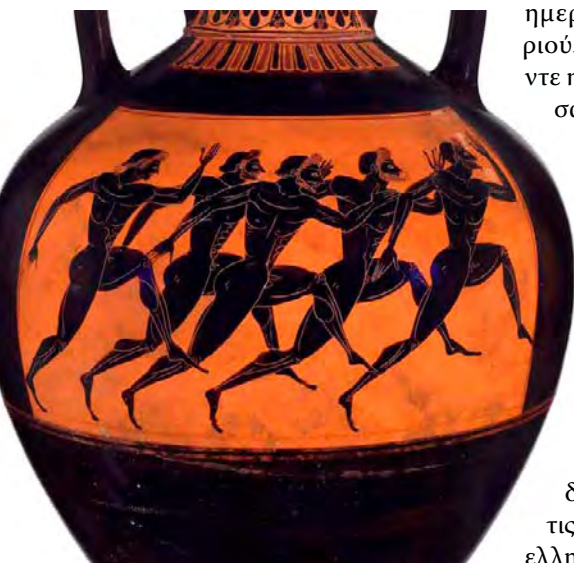
Οι Ολυμπιακοί Αγώνες στην Αρχαία Ελλάδα

➔ Οι Ολυμπιακοί ήταν οι αρχαιότεροι και σημαντικότεροι από όλους τους ελληνικούς αγώνες και η σπουδαιότερη θρησκευτική γιορτή προς τιμήν του Ολύμπιου Δία, του πατέρα των θεών.

Τα Ολύμπια τελούνταν κάθε τέσσερα χρόνια κατά τη

διάρκεια των πιο ζεστών ημερών του καλοκαιριού. Στις περίπου πέντε ημέρες που διαρκούσαν, προσφέρονταν στους βωμούς των θεών θυσίες, με πιο μεγαλειώδη εκείνη των εκατό βοδιών στον βωμό του Δία. Αθλητικοί αγώνες διεξάγονταν στο Στάδιο και τον Ιππόδρομο, μπροστά σε χιλιάδες θεατές από όλες τις πόλεις του γνωστού ελληνικού κόσμου. Οι νικητές βραβεύονταν με ένα στεφάνι αγριελιάς, τον κότινο, και απολάμβαναν ιδιαίτερες τιμές στην πατρίδα τους.

Όλες οι πόλεις ήταν υποχρεωμένες να σταματήσουν τις εχθροπραξίες κατά τη διάρκειά τους και επιτρεπόταν η συμμετοχή σε αυτούς μόνο στους Έλληνες πολίτες. Επίσης, υπήρχαν συγκεκριμένοι κανόνες που ρύθμιζαν τόσο τη διαδικασία της προγύμνασης όσο και της διεξαγωγής των αγώνων.

Οι γυναίκες στους Αρχαίους Ολυμπιακούς αγώνες δεν είχαν δικαίωμα συμμετοχής ούτε παρακολούθησης. Η μοναδική γυναίκα που τόλμησε να παραβιάσει τον νόμο και να παρακολουθήσει τους αγώνες ήταν η Ροδίτισσα Καλλιπάτειρα, κόρη του Ολυμπιονίκη της πυγμαχίας Διαγόρα του Ροδίου.

Οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες έγιναν το 776 π.Χ. στην Ολυμπία. Από τότε και για δώδεκα αιώνες διεξάγονταν εκεί κάθε τέσσερα χρόνια μέχρι το 393 μ.Χ., που ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος τους κατήργησε.

Τα Ολυμπιακά Αγώνισμα στην Αρχαία Ελλάδα:

1. Δρόμος, 2. Πένταθλο, 3. Άλμα, 4. Δίσκος, 5. Ακόντιο, 6. Πάλη, 7. Πυγμαχία, 8. Παγκράτιο, 9. Αρματοδρομία, 10. Ιππικά αγωνίσματα.

Η Ροδίτισσα Καλλιπάτειρα, κόρη του Ολυμπιονίκη της πυγμαχίας Διαγόρα του Ροδίου. Η μοναδική γυναίκα που τόλμησε να παραβιάσει τον νόμο και να παρακολουθήσει τους αγώνες.

Οι πρώτοι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες αναβιώνουν στην Αθήνα το 1896 με πρωτοβουλία του Γάλλου βαρόνου Πιερ Ντε Κουμπερτέν και του Έλληνα λόγιου και επιχειρηματία Δημητρίου Βικέλα.

Οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες

Αναβίωσαν το 1896 με πρωτοβουλία δύο ανθρώπων, του Γάλλου βαρόνου Πιερ Ντε Κουμπερτέν και του Έλληνα λόγιου και επιχειρηματία Δημητρίου Βικέλα. Οι πρώτοι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες διοργανώθηκαν στην Αθήνα, μπροστά σε 100.000 θεατές. 295 αθλητές από δεκαπέντε χώρες πήραν μέρος στην πρώτη σύγχρονη Ολυμπιάδα. Μερικά αγωνίσματα, όπως τρέξιμο, πάλη, άλμα εις μήκος και ρίψη δίσκου διατηρήθηκαν από τους παλιούς αγώνες. Προστέθηκαν, όμως, και νέα αθλήματα, όπως η ποδηλασία, η ξιφασκία και η σκοποβολή. Ο νικητής του μαραθωνίου των 42 χιλιομέτρων ήταν ο Έλληνας Σπύρος Λούης.

Από το 1896 και μετά οι Ολυμπιακοί Αγώνες, γνωστοί και ως Θερινοί Ολυμπιακοί, τε-

Σπύρος Λούης. Χρυσό μετάλλιο στο Μαραθώνιο του 1896.

λούνται κάθε τέσσερα χρόνια με εξαίρεση τις χρονιές κατά τη διάρκεια των Παγκόσμιων πολέμων και του έτους 2020 λόγω της πανδημίας του Covid-19. Το 1924 καθιερώθηκαν οι ειδικοί Ολυμπιακοί Αγώνες και οι Χειμερινοί Ολυμπιακοί, για χειμερινά αθλήματα.

Από το 1994 οι χειμερινοί αγώνες δε γίνονται πια την ίδια χρονιά με τους Θερινούς Ολυμπιακούς.

Τα 28 κύρια αθλήματα των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων:

1. ΣΤΙΒΟΣ, 2. ΥΓΡΟΣ ΣΤΙΒΟΣ, 3. ΜΟΝΤΕΡ-ΝΟ ΠΕΝΤΑΘΛΟ, 4. ΑΡΣΗ ΒΑΡΩΝ, 5. ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ, 6. ΜΠΑΣΚΕΤ, 7. ΒΟΛΕΪ, 8. ΤΕΝΙΣ, 9. ΧΑΝΤΜΠΟΛ, 10. ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑ, 11. ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ, 12. ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ, 13. ΚΑΝΟΕ ΚΑΓΙΑΚ, 14. ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ, 15. ΠΑΛΗ, 16. ΠΥΓΜΑ-

ΧΙΑ, 17. ΠΙΝΓΚ ΠΟΝΓΚ, 18. ΙΠΠΑΣΙΑ, 19. ΤΖΟΥΝΤΟ, 20. ΕΙΦΑΣΚΙΑ, 21. ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ, 22. ΤΟΞΟΒΟΛΙΑ, 23. ΤΡΙΑΘΛΟ, 24. ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ, 25. ΜΠΑΝΤΜΙΝΤΟΝ, 26. ΧΟΚΕΪ, 27. ΜΠΕΙΣΜΠΟΛ, 28. ΣΟΦΤΜΠΟΛ.

Μεγάλος Ολυμπιονίκης των αγώνων του 1896 αναδείχθηκε ο Σπύρος Λούης.

Το 1900 διοργανώνονται στο Παρίσι.

Το 1904 διοργανώνονται στο Σαν Λούις της Αμερικής.

Το 1906 διοργανώνονται στην Αθήνα.

Το 1908 διοργανώνονται στο Λονδίνο.

Το 1912 διοργανώνονται στη Στοκχόλμη.

Το 1916 δεν πραγματοποιούνται λόγω του 1ου Παγκοσμίου πολέμου.

Το 1920 διοργανώνονται στην Αμβέρσα.

Το 1924 διοργανώνονται στο Παρίσι.

Το 1928 διοργανώνονται στο Άμστερνταμ.

Το 1932 διοργανώνονται στο Λος Άντζελες.

Το 1936 διοργανώνονται στο Βερολίνο.

Το 1948 διοργανώνονται στο Λονδίνο.

Το 1952 διοργανώνονται στο Ελσίνκι.

Το 1956 διοργανώνονται στην Μελβούρνη.

Το 1960 διοργανώνονται στη Ρώμη.

Το 1964 διοργανώνονται στο Τόκυο.

Το 1968 διοργανώνονται στο Μεξικό.

Το 1972 διοργανώνονται στο Μόναχο.

Το 1976 διοργανώνονται στο Μόντρεαλ.

Το 1980 διοργανώνονται στη Μόσχα.

Το 1984 διοργανώνονται στο Λος Άντζελες.

Το 1988 διοργανώνονται στη Σεούλ.

Το 1992 διοργανώνονται στη Βαρκελώνη.

Το 1996 διοργανώνονται στην Ατλάντα.

Το 2000 διοργανώνονται στο Σίδνεϊ.

Το 2004 διοργανώνονται στην Αθήνα.

Το 2008 διοργανώνονται στο Πεκίνο.

Το 2012 διοργανώνονται στο Λονδίνο.

Το 2016 διοργανώνονται στο Ρίο Ντε Τζανέιρο.

Το 2020 η διοργάνωση από το Τόκυο αναβάλλεται, λόγω Covid 19.

Το 2024 θα διεξαχθούν στο Παρίσι.

Διαφορές Σύγχρονων | Αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων

Στους σύγχρονους Ολυμπιακούς αγώνες συμμετέχουν άνδρες και γυναίκες και βραβεύονται οι τρεις πρώτοι (χρυσό, ασημένιο και χάλκινο μετάλλιο).

Οι αγώνες τελούνται σε διάφορα κράτη και οι αθλητές είναι διαφόρων εθνικοτήτων, ενώ η ολυμπιακή φλόγα ταξιδεύει παντού. Δεν υφίσταται ο θρησκευτικός χαρακτήρας των αγώνων, πραγματοποιείται, ωστόσο, τελετή έναρξης στο Ολυμπιακό στάδιο που αποτελεί λαμπρή γιορτή. Η Ελληνική Ολυμπιακή Ομάδα παρελαύνει πάντα πρώτη στην τελετή έναρξης.

Δεν προβλέπεται εκχειρία, δηλαδή διακοπή εχθροπραξιών κατά τη διάρκεια διεξαγωγής των αγώνων.

Στην αρχαιότητα συμμετείχαν μόνο άνδρες και νικητής ήταν μόνο ένας, ο οποίος ως έπαθλο έπαιρνε το στεφάνι ελιάς. Τόπος διεξαγωγής ήταν μόνο η Ολυμπία και για να φτάσουν οι αθλητές χωρίς κίνδυνο, σταματούσαν οι πόλεμοι (εκχειρία). Έπαιρναν μέρος μόνο Έλληνες αθλητές και η ολυμπιακή φλόγα ταξίδευε σε όλη την Ελλάδα.

Στην αρχαιότητα, πριν αρχίσουν οι αγώνες, οι αθλητές προσέφεραν θυσία στον Δία μπροστά στο άγαλμά του επισημαίνοντας τον θρησκευτικό χαρακτήρα των αγώνων.

Οι αθλητές αγωνίζονταν γυμνοί και σημασία για αυτούς που αγωνίζονταν είχε μόνο η πρωτιά, όχι η επίδοση. Γι' αυτό δεν έχουν καταγραφεί επιδόσεις των αθλητών στα αρχαία αθλήματα (ρεκόρ).

Η συχνότητα τέλεσης είναι ίδια, δηλαδή κάθε τέσσερα χρόνια.

Ολυμπιακός Ύμνος

Με αφορμή την αναβίωση των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων το 1896 ανατέθηκε, ένα χρόνο πριν, στον Κωστή Παλαμά να γράψει τον ύμνο των Ολυμπιακών Αγώνων, ο οποίος μελοποιήθηκε από τον Κερκυραίο συνθέτη Σπυρίδωνα Σαμάρα.

Το 1958 επελέγη από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή ως ο επίσημος ύμνος του Ολυμπιακού Κινήματος και από την Ολυμπιάδα της Ρώμης το 1960 ακούγεται στην ελληνική γλώσσα σε κάθε Ολυμπιάδα.

Η αρχική παρτιτούρα φυλάσσεται στην έδρα της ΔΟΕ στη Λωζάνη.

Ο ποιητής καλεί το ολυμπιακό πνεύμα της αρχαιότητας να λάμψει ξανά και να εμπνεύσει τους σύγχρονους αγώνες

ως παγκόσμιο ιδανικό, ενώ υπογραμμίζει την αθάνατη και οικουμενική ιδέα του ολυμπισμού.

Το ύφος του ολυμπιακού ύμνου είναι σοβαρό, μεγαλοπρεπές και υμνητικό και η γλώσσα χαρακτηρίζεται από ακρίβεια και επιβλητικότητα.

Ο Ολυμπιακός Ύμνος

Αρχαίο Πνεύμα αθάνατον, αγνέ πατέρα
του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού,
κατέβα, φανερώσου κι άστραψε εδώ πέρα
στη δόξα της δικής σου γης και τ' ουρανού.
Στο δρόμο και στο πάλεμα και στο λιθάρι,
στων ευγενών Αγώνων λάμψε την ορμή,
και με το αμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι
και σιδερένιο πλάσε και άξιο το κορμί.
Κάμποι, βουνά και πέλαγα φέγγουν μαζί σου
σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός.
Και τρέχει στο ναό εδώ προσκυνητής σου,
Αρχαίο Πνεύμ' αθάνατο, κάθε λαός, κάθε λαός

Κωστής Παλαμάς

Ολυμπιακή Σημαία

Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στους αγώνες του 1920 και αποτελείται από 5 ενωμένους μεταξύ τους κύκλους, οι οποίοι συμβολίζουν τις πέντε κατοικήσιμες ηπείρους.

Συγκεκριμένα το μπλε για την Ευρώπη, το κίτρινο για την Ασία, το μαύρο για την Αφρική, το πράσινο για την Ωκεανία, το κόκκινο για την Αμερική.

Το άσπρο χρώμα συμβολίζει την τιμότητα με την οποία οφείλουν να αγωνιστούν οι αθλητές.

Αξίες

Στις αξίες του «Ευ Αγωνίζεσθαι» και της «Ευγενούς Άμιλλας» συνοψίζονται οι ιδέες της εντιμότητας, του σεβασμού των κανόνων διεξαγωγής, των συναθλητών, της δι-

Το εμβληματικό τρικάρτο ιστιοφόρο "Belem" (ναυπηγήθηκε το 1896, τη χρονιά που αναβίωσαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες) μόλις «έλυσε κάβους» από το λιμάνι του Πειραιά και μεταφέρει την Ολυμπιακή Φλόγα στη Μασσαλία.

καισύνης, της ισοτιμίας, της αριστείας, του ευγενούς συναγωνισμού ανάμεσα σε άτομα και λαούς.

Αναμφίβολα η συμμετοχή στους Ολυμπιακούς Αγώνες αποτελεί την ύψιστη τιμή για έναν αθλητή.

Σηματοδοτεί την πορεία σκληρής προσπάθειας, ατέρμονων προπονήσεων, πειθαρχίας, στέρησης, ψυχικού σθένους, υπομονής και επιμονής.

Ιδιαίτερα για όλους εμάς τους Έλληνες, η συμμετοχή των αθλητών μας στους Ολυμπιακούς Αγώνες προκαλεί ιδιαίτερη συγκίνηση και έχει ιδιαίτερη βαρύτητα, καθώς η χώρα μας είναι η γενέτειρα του Ολυμπισμού.

Ως αθλητής, ίσως να είναι και ένα δικό μου κρυφό όνειρο η συμμετοχή μου σε μια προσεχή Ολυμπιάδα!

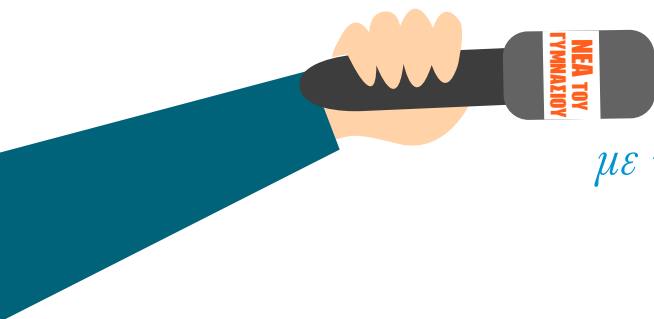
Ευάγγελος Κουρτίδης, β4

Το "Belem" καταφθάνει στο λιμάνι της Μασσαλίας απ' όπου θα ξεκινήσει η λαμπαδηδρομία με τελικό προορισμό το Παρίσι.

Γάλλοι, καλή επιτυχία στη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2024!

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

με την Ολυμπιονίκη

Άννα Ντουντουνάκη

Καταρχάς να σε ευχαριστήσω θερμά που δέχθηκες να μου παραχωρήσεις συνέντευξη για το περιοδικό «Τα Νέα του Γυμνασίου» και για τη δυνατότητα να σε παρουσιάσω στους συμμαθητές μου, μολοντί βρίσκεσαι σε προετοιμασία και οδεύεις προς τους τρίτους Ολυμπιακούς Αγώνες της καριέρας σου.

Ας ξεκινήσουμε από αυτό. Ποιες ήταν οι εντυπώσεις σου από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Ρίο 2016 και του Τόκιο 2021 και τι προσδοκείς από τους φετινούς Ολυμπιακούς Αγώνες που θα γίνουν το καλοκαίρι στο Παρίσι;

Σίγουρα η πρόκρισή μου στους Ολυμπιακούς στο Ρίο το 2016 ήταν από τις πιο όμορφες και πιο συγκινητικές στιγμές που έχω ζήσει σε όλη μου την κολυμβητική καριέρα. Είναι και η στιγμή, νομίζω, που έχω ρίξει το περισσότερο κλάμα (γελάει). Πρέπει να έκλαιγα όλη την ημέρα, μόνο στη σκέψη ότι θα πάω στο Ρίο. Οπότε νομίζω ότι η πρώτη μου Ολυμπιάδα ήταν περισσότερο εμπειρία, να δω τους Ολυμπιακούς Αγώνες από κοντά, να ζήσω όλον αυτόν τον παλμό, να γνωρίσω όλους αυτούς τους αθλητές που έβλεπα στην τηλεόραση. Στο Τόκιο πια ήμουν πιο αποφασισμένη, πιο έμπειρη, πιο συνειδητοποιημένη. Δεν μπορώ να πω, βέβαια, ότι έζησα τόσο έντονα την εμπειρία, δεδομένου ότι βρισκόμασταν σε περίοδο Covid με τους γνωστούς περιορισμούς. Φέτος είναι

Η πρόκρισή μου στους Ολυμπιακούς στο Ρίο το 2016 ήταν από τις πιο όμορφες και πιο συγκινητικές στιγμές που έχω ζήσει σε όλη μου την κολυμβητική καριέρα. Είναι και η στιγμή, νομίζω, που έχω ρίξει το περισσότερο κλάμα (γελάει). Πρέπει να έκλαιγα όλη την ημέρα, μόνο στη σκέψη ότι θα πάω στο Ρίο.

για εμένα πολύ σημαντικό το ότι έχω καταφέρει να πετύχω την τρίτη μου πρόκριση στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Αυτό από μόνο του είναι επιτυχία. Ο στόχος μου, όμως, είναι αυτό που δεν κατάφερα στο Τόκιο, να μπορέσω να πετύχω έναν τελικό σε Ολυμπιακούς Αγώνες.

Καλή σου επιτυχία! Όπως είναι γνωστό, κατέχεις το Πανελλήνιο Ρεκόρ στο απαιτητικό στυλ της Πεταλούδας, τόσο σε 50άρα, όσο και σε 25άρα πισίνα, και είσαι η μοναδική Ελληνίδα κολυμβήτρια που έχει κατακτήσει χρυσό μετάλλιο σε Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα. Συνεπώς, αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι το μεγαλύτερο μέρος της καθημερινότητάς σου –και της ζωής σου γενικότερα– θα πρέπει να το περνάς στην προπόνηση. Όμως είσαι και αριστούχος απόφοιτος της Νομικής Σχολής Αθηνών, με μεταπτυχιακό στο Εμπορικό Δίκαιο στο Λονδίνο: πώς καταφέρνεις να συνδυάζεις τον πρωταθλητισμό υψηλότατου επιπέδου με τις ακαδημαϊκές σου επιδόσεις;

Νομίζω ότι αυτό είναι αποτέλεσμα κυρίως της συνέπειας και συνέχειας που είχα όλα αυτά τα χρόνια. Με βοήθησαν πολύ και οι γο-

νείς μου, που ήταν πάντα δίπλα μου. Ήθελα να είμαι καλή και στα δύο, μου είχανε μάθει και οι γονείς μου από μικρή ότι το σχολείο είναι προτεραιότητα. Το κυριότερο είναι ότι δεν είχα κενά στα μαθήματα και συνάμα είχα θέληση και επιμονή.

Μεγάλωσες στα Χανιά, ξεκίνησες από 5 χρονών με συγχρονισμένη κολύμβηση, καθιερώθηκες με την κλασική κολύμβηση, βρέθηκες στην Αθήνα για προπονήσεις μακριά από την οικογένειά σου, όταν ακόμη πήγαινες σχολείο, που για εμάς τους περισσότερους μαθητές του σήμερα είναι αδιανόητο. Θέλω να σε ρωτήσω λοιπόν τι δυσκολίες βίωσες καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της πορείας;

Τα πρώτα χρόνια, όταν ήμουν ακόμα στο Γυμνάσιο και ερχόμουν στην Αθήνα όπου μέναμε σε ξενοδοχείο, δεν ήταν καθόλου εύκολα για μένα. Ήταν κάτι πολύ δύσκολο, αλλά πάντα μου άρεσε να βάζω στόχους και ήξερα ότι, αν δεν κάνω θυσίες, δεν θα μπορέσω να τους πετύχω. Παρ' όλα αυτά και τότε, που ήμουν στην Αθήνα, έρχονταν οι γονείς μου κάθε Σαββατοκύριακο, μου έφερναν τις σημειώσεις από το σχολείο που τους είχαν δώσει οι φίλες μου και κάθε Κυριακή που είχα ρεπό από την προπόνηση καθόμουν από το πρωί μέχρι το βράδυ και διάβαζα την ύλη που είχα χάσει όλη την εβδομάδα.

Θεωρώ ότι η αποτυχία είναι το κλειδί για να έρθει η επόμενη επιτυχία και πάντα, επειδή έχουν έρθει αρκετές τέτοιες στιγμές, η αποτυχία είναι αυτό το καμπανάκι που σε αφυπνίζει για να δεις τι πρέπει να διορθώσεις, να κάνεις καλύτερα.

Πολύ απαιτητικό ακούγεται αυτό! Πώς διαχειρίζεσαι μια αποτυχία; Υπήρξε κάποια στιγμή που να θέλησες ή να σκέφτηκες να τα παρατήσεις λόγω κάποιας αποτυχίας ή άλλης δύσκολης συνθήκης;

Σίγουρα έχουν υπάρξει πολλές στιγμές δύσκολες, ειδικά τα τελευταία δύο χρόνια, αλλά ποτέ δεν είπα ότι θέλω να σταματήσω, επειδή τα πράγματα δεν πήγαιναν όπως θα ήθελα ή επειδή είχα αποτύχει, εντός εισαγωγικών, στον στόχο μου. Δύο φορές συνέβη στην καριέρα μου να πω ότι τώρα θα σταματήσω. Η μία ήταν αμέσως μετά την Ολυμπιάδα του Ρίο και η άλλη ήταν αμέσως μετά την Ολυμπιάδα στο Τόκιο. Ο λόγος ήταν ότι πίστευα πως έχει κλείσει ένας κύκλος για μένα και όχι γιατί είχα αποτύχει. Θεωρώ ότι η αποτυχία είναι το κλειδί για να έρθει η επόμενη επιτυχία και πάντα, επειδή έχουν έρθει αρκετές τέτοιες στιγμές, η αποτυχία είναι αυτό το καμπανάκι που σε αφυπνίζει για να δεις τι πρέπει να διορθώσεις, να κάνεις καλύτερα. Εγώ αυτή τη στιγμή μέσα από δύο χρονιές που δεν έχουν πάει τα πράγματα όπως είχα στο μυαλό μου, έχω αλλάξει πραγματικά πάρα πολλά πράγματα, με αποτέλεσμα να έρθει αυτό το μετάλλιο που ήρθε πριν από ενάμιση μήνα. Μέσα από τις αποτυχίες πήρα μαθήματα για να γίνω ακόμη καλύτερη.

Σωστά. Άρα ποιο θα μπορούσε να είναι το μήνυμά σου προς τους νέους αθλητές και γενικά όλα τα νέα παιδιά;

Αυτό που έχω μάθει όλα αυτά τα χρόνια μέσα από τον πρωταθλητισμό είναι πως για οτιδήποτε θέλουμε να πετύχουμε είναι πάρα πολύ σημαντικό να βάζουμε στόχους, να έχουμε όνειρα, να επιμένουμε, να έχουμε υπομονή και κυρίως στοχοπροσήλωση. Νομίζω αυτό είναι το πιο σημαντικό. Παρά τις δυσκολίες, παρά τα εμπόδια που μπορεί να έρθουν στον δρόμο μας.

Συμφωνώ. Θα μπορούσες να μας περιγράψεις μια τυπική μέρα της καθημερινότητάς σου αυτήν την περίοδο;

Επειδή είμαι σε περίοδο έντονης προετοιμασίας και έντονης προπόνησης εν όψει του Παγκοσμίου, οι μέρες είναι αρκετά δύσκολες. Το πρωί ξυπνάω γύρω στις 07:30, έρχομαι στο ΟΑΚΑ 8 η ώρα, έχουμε 2 ώρες προπόνηση στο νερό, μετά γυρίζω πίσω, τρώω, κοιμάμαι, 2 η ώρα ξαναέρχομαι, κολυμπάμε άλλες 2 ώρες, μετά έχω και γυμναστήριο. Οποιαδήποτε άλλη περίοδο του χρόνου πηγαίνω τρεις φορές την εβδομάδα γυμναστήριο, γυρίζω σπίτι, τρώω, ξεκουράζομαι λίγο και κοιμάμαι.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό να βάζουμε στόχους, να έχουμε όνειρα, να επιμένουμε, να έχουμε υπομονή και κυρίως στοχοπροσήλωση.

Ακούμε συχνά να αναφέρεται το πρόβλημα της παιδικής παχυσαρκίας και της κακής διατροφής των Ελληνόπουλων. Μια κορυφαία πρωταθλήτρια σας εσένα, πώς τρέφεται; Θα μπορούσες να μας δώσεις κάποιες γενικές συμβουλές διατροφής;

Όλα αυτά τα χρόνια δεν είχα κάποια ιδιαίτερη ή πολύ συγκεκριμένη διατροφή. Απλώς προσπαθώ να τρώω ό,τι χρειάζεται για να πάρω τα απαραίτητα θρεπτικά συστατικά, αλλά ποτέ δεν μπορώ να πω ότι στερήθηκα κάτι ούτε έβαζα περιορισμό στον εαυτό μου στις ποσότητες. Ίσα ίσα, κάτι που χαίρομαι κάνοντας πρωταθλητισμό είναι πως μπορώ να τρώω ό,τι θέλω! Αλλά φέτος, επειδή είναι ιδιαίτερη χρονιά, προσπαθώ να είμαι πιο αυστηρή, να μην τρώω γλυκά, να μη χάνω γεύματα. Αυτό που θα έλεγα γενικά είναι ότι δεν πιστεύω πολύ στις στερήσεις. Πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό όλοι να αθλούμαστε. Όταν αθλείσαι, δεν χρειάζεται και να στερείσαι τόσο πολύ το φαγητό. Νομίζω ότι, αν υπάρχει μια ισορροπία, νιώθουμε και καλύτερα μέσα μας ως άνθρωποι.

Τι πιστεύεις για την προβολή που έχει το άθλημα της κολύμβησης και κυρίως για την αποδοχή του; Άλλα αθλήματα;

τα, όπως το ποδόσφαιρο, έχουν περισσότερη απήχηση. Θεωρείς ότι υπάρχει η προβολή που σας αναλογεί;

Τα ερασιτεχνικά, όπως τα χαρακτηρίζουν, αθλήματα δεν έχουν την ίδια προβολή που έχει το ποδόσφαιρο και το μπάσκετ και για αυτόν τον λόγο δεν τα γνωρίζει και τόσο πολύ ο κόσμος. Στην κολύμβηση δεν έχουμε πολλούς θεατές στις κερκίδες. Σίγουρα και εμείς θα χαίρομασταν, αν τα στάδια ήταν γεμάτα την ώρα που κολυμπάμε όχι τόσο για την προβολή μας, όσο για το ότι θα μας μάθαιναν περισσότερο τα νέα παιδιά και θα έρχονταν στα κολυμβητήρια, στα στάδια, στα γήπεδα αποφεύγοντας έτσι κινδύνους που παραμονεύουν γύρω τους. Ελπίζω, όμως, ότι οι επιτυχίες που έχουμε τον τελευταίο καιρό θα κινητοποιήσουν περισσότερους θεατές για να γεμίσουν τις κερκίδες.

Νιώθεις πως το κοινό σε εμπνέει, όταν κολυμπάς;

Πριν από περίπου 2 με 3 μήνες έζησα πραγματικά συγκινητικές στιγμές στο Παγκόσμιο Κύπελλο εδώ στο ΟΑΚΑ. Το γήπεδο ήταν γεμάτο, αυτό δεν το έχω ξαναζήσει ποτέ. Ήταν η πρώτη φορά και πραγματικά ήταν κάτι μοναδικό. Μακάρι να ζούσα και κάποιο Πανεευρωπαϊκό Πρωτάθλημα ξανά εδώ στο ΟΑΚΑ, με το δικό μας κοινό στην κερκίδα.

Όπως είπαμε και προηγουμένως, έχεις κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στο Εμπορικό Δίκαιο και ξέρω ότι κάνεις και το διδακτορικό σου. Σκέφτεσαι στο μέλλον να συνδυάσεις αυτές τις γνώσεις με τον αθλητισμό; Για παράδειγμα να ασχοληθείς με το Αθλητικό Δίκαιο;

Το διδακτορικό που κάνω τώρα είναι πάνω στο αθλητικό δίκαιο και τα ανθρώπινα δικαιώματα, οπότε κατά κάποιον τρόπο είμαι κοντά και στα δύο. Προσπαθώ να κρατώ και την επαφή με τη Νομική αυτή τη στιγμή που ακόμα είμαι στις προπονήσεις και ασχολούμαι περισσότερο με αυτό το κομμάτι της καριέρας μου, να μαθαίνω συνεχώς καινούρια πράγματα για να με κρατούν κοντά στο αντικείμενο. Σίγουρα στο μέλλον, όταν αποφασίσω να σταματήσω τον πρωταθλητισμό, θα ήθελα να κάνω κάτι σχετικά με όλα αυτά.

▼
Πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό όλοι να αθλούμαστε. Όταν αθλείσαι, δε χρειάζεται και να στερείσαι τόσο πολύ το φαγητό. Νομίζω ότι, αν υπάρχει μια ισορροπία, νιώθουμε και καλύτερα μέσα μας ως άνθρωποι.

▼
Αυτό που μου δίνει έμπνευση και κίνητρο να συνεχίζω είναι ότι μου αρέσει πάρα πολύ να βάζω στόχους και να βιώνω τα συναισθήματα που βιώνει κάποιος, όταν πετυχαίνει τους στόχους αυτούς.

νεργαστεί ήταν και καλοί άνθρωποι και καλοί προπονητές. Ακόμη ευχαριστώ και τους συναθλητές μου, γιατί είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της αθλητικής μου ζωής, αφού όλοι μαζί μαθαίνουμε στο πνεύμα της ευγενούς άμιλλας.

Σε ευχαριστώ και πάλι πάρα πολύ για τη συζήτησή μας! Ήταν τιμή μου! Εύχομαι να έχεις μια τέλεια προετοιμασία και καλή επιτυχία στο Παγκόσμιο και στους Ολυμπιακούς το καλοκαίρι!

Εγώ ευχαριστώ για τη συνέντευξη!

Άθως Τσάκωνας, β9

Νέκυια

*Μία κατάβαση στο σκοτάδι
αλλά και μία ανάδυση στο φως*

(πάνω στη ραψωδία λ της «Οδύσσειας» του Ομήρου)

➤ Ο Οδυσσέας και οι σύντροφοί του, ακολουθώντας τις συμβουλές της Κίρκης εγκαταλείπουν το νησί της και πλέουν με το καράβι τους για τον Κάτω Κόσμο. Εκεί ο Οδυσσέας θα ζητήσει χρησμό από την ψυχή του μάντη Τειρεσία για το πώς θα καταφέρουν τελικά να επιστρέψουν στην Ιθάκη.

Το θέμα αυτό της ραψωδίας λ ενέπνευσε τον καλλιτέχνη της ελληνικής ροκ μουσικής, κ. Γιάννη Αγγελάκα, ο οποίος μαζί με την αξιόλογη ηθοποιό, κ. Όλια Λαζαρίδου, ανέβασαν την παράσταση ΝΕΚΥΙΑ, στην κεντρική σκηνή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση στην Αθήνα, η οποία έκανε πρεμιέρα στις 21.12.2023, ημερομηνία καθόλου τυχαία, αφού τότε έχουμε τη μεγαλύτερη σε διάρκεια, νύκτα (που «διευκολύνει» την κατάβαση στον Άδη).

Οι δύο καλλιτέχνες κατόρθωσαν με όλη τους την τέχνη, τον κόπο και τη σεμνότητα να προσφέρουν στους θεατές μία μοναδική, υβριδική παράσταση, με μοντέρνα ματιά, που συνδύαζε μαγικά την αφήγηση των στίχων της καθόδου του Οδυσσέα στον Άδη μαζί με την ιδιαίτερη μουσική, που σαν πριόνι (κατά τον κ. Αγγελάκα) τεμάχιζε τις αισθήσεις μέσα στο απόλυτο σκοτάδι. Καθώς ο πολύπαθος Οδυσσέας συναντούσε διαδοχικά την ψυχή της νεκρής μητέρας του, του μάντη Τειρεσία, αλλά και των ξακουστών ηρώων, του Αχιλλέα, του Αίαντα, αλλά και των ταλαιπωρημένων Σίσυφου και Τάνταλου και συνομιλούσε με τον καθένα τους, ο θεατής άκουγε τους στίχους να απαγγέλλονται με μία μουσική υπόκρουση ασυνήθιστη και μέσα στο απόλυτο σκότος. Πού και πού αχνόφεγγε μια αχτίδα στο βάθος, ίσα να θυμίζει το όριο μεταξύ του κόσμου των ζωντανών και των νεκρών. Η κορύφωση ήρθε, όταν ακούσαμε τον ξακουστό ήρωα Αχιλλέα να λέει στον Οδυσσέα ότι «εγώ πάνω στη γη ήθελα να ζω, κι ας ήμουν δουλικό κάποιου φτωχού και άξεστου χωριάτη. Τι να τις κάνω τις τιμές και τα πρωτεία εδώ κάτω στον Άδη» και καταλάβαμε πόσο σπουδαία αλλά και πόσο σύντομη είναι η ζωή. Τότε ακριβώς νιώσαμε ότι θέλουμε να επιστρέψουμε και ξαφνικά, με σκηνοθετική μαεστρία, ο ήλιος φάνηκε με τις ακτίνες του και έλουσε σιγά – σιγά όλη τη σκηνή με φως.

Η Νέκυια είναι μία κάθοδος στον Κάτω Κόσμο, για να διδαχθούμε, με την προοπτική της ανόδου, ξανά στο κόσμο των ζωντανών, στον οποίο βασανιζόμαστε (σαν τον Τάνταλο και τον Σίσυφο), αλλά και στον οποίο κόσμο μεγαλουργούμε και προσφέρουμε, ζητάμε και διεκδικούμε, χωρίς συμπλέγματα, τη θέση μας. Το μήνυμά της, σαφές. Το ζητούμενο για τον καθένα μας είναι να ωριμάζει, να γίνεται κύριος του εαυτού του. Όχι να καθηλώνεται σε μια κατάσταση περιορισμένης ευθύνης. Για να βρει την Ιθάκη του, περνάει από το σκοτάδι και από το φως.

Πέτρος Χρήστου, γ8

Κριτική της Ταινίας «One Life»

➤ Η συγκινητική αυτή ταινία βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα σχετικά με τη δράση του πρωταγωνιστή Νικόλας Γούντον την εποχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και είναι εμπνευσμένη από το βιβλίο της κόρης του, Μπάρμπαρα Γούντον. Ο Βρετανός Γούντον, ένας εύπορος νεαρός τραπεζικός επενδυτής, αποφασίζει τον χειμώνα του 1938, αντί να πάει για σκι όπως είχε σχεδιάσει, να πάει στην Πράγα να βοηθήσει στην μεταφορά παιδιών που είχαν καταφύγει εκεί από κατεχόμενες περιοχές της Τσεχοσλοβακίας ή και από άλλες χώρες και κινδύνευαν από τον Χίτλερ, στην πλειοψηφία τους Εβραίων αλλά και άλλων. Μέσα σε διάστημα λίγων μηνών και μέχρι να καταλάβουν οι Γερμανοί και την υπόλοιπη Τσεχοσλοβακία, ο Γούντον κατάφερε να μεταφέρει με τρένα 669 παιδιά, εκδίδοντάς τους βίβες και βρίσκοντας ανάδοχους γονείς που ήταν διατεθειμένοι να τα αναλάβουν για όσον καιρό χρειαζόταν στην Αγγλία, με τη βοήθεια εθελοντών αλλά και της μητέρας του. Η επιχείρηση ονομάστηκε Kindertransport και ο Γούντον έγινε αργότερα γνωστός ως ο Βρετανός Σίντλερ και πήρε τον τίτλο του Σερ από τη Βασίλισσα Ελισάβετ για τη σημαντική προσφορά του, ενώ απεβίωσε σε ηλικία 106 ετών το 2015. Στην ταινία εκτός από τις αναδρομές στην εποχή του πολέμου και την επιχείρηση μεταφοράς των παιδιών, αναδεικνύεται και η σχέση που ανέπτυξε ο Σερ Γούντον με κάποια από τα παιδιά που έσωσε, από το 1988 και μετά, όταν το BBC τον φιλοξένησε στη δημοφιλή εκπομπή *That's Life*, όπου ήρθε σε επαφή με εκείνα, που ήταν πλέον μεσήλικες.

Η ταινία είναι καθηλωτική καθ' όλη τη διάρκειά της, ατμοσφαιρική, ιστορικά ακριβής, με δεμένη πλοκή, πολύ καλή φωτογραφία και μουσική. Οι ερμηνείες του Άντονι Χόπκινς, της Έλενα Μπόνναμ Κάρτερ και του Τζόνι Φλιν είναι εξαιρετικές. Οι ασπρόμαυρες φωτογραφίες των παιδιών που εμφανίζονται κάθε τόσο από τα αρχεία του Γούντον στοιχειώνουν τον θεατή πολύ μετά το τέλος του έργου. Η ηρωική ιστορία που περιγράφει είναι σημαντικό να ειπωθεί και να τη δουν νέοι, ώστε να τη μάθουν και να διδαχθούν από αυτήν, ενώ είναι ιδιαίτερα επίκαιρη στην εποχή μας με το προσφυγικό ζήτημα και τους πολέμους που βιώνει η ανθρωπότητα.

Κύρος Τσάκωνας γ9

ONE LIFE

Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα

➤ Η παράσταση «Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα» ανέβηκε τον περασμένο Νοέμβριο στην Εφηβική Σκηνή του Θεάτρου Λαμπέτη, από τη Θεατρική Ομάδα Μυθωδία, με σκηνοθέτη τον Νικορέστη Χανιωτάκη.

Πλοκή. Πρόκειται για το ημερολόγιο που κρατά, με την παρότρυνση της αγαπημένης του δασκάλας, ο Κρίστοφερ Μπουν, ένα 15χρονο αγόρι που βρίσκεται στο φάσμα του αυτισμού.

Ο Κρίστοφερ ξέρει πολλά για τα Μαθηματικά και για τη Φυσική και πολύ λίγα για τους ανθρώπους. Του αρέσει να φτιάχνει χάρτες και σχεδιαγράμματα, λατρεύει τα αστυνομικά μυθιστορήματα και το κόκκινο χρώμα. Δεν του αρέσει το κίτρινο και το καφέ,

δεν αντέχει να τον αγγίζουν και δεν μπορεί να πει ψέματα.

Η ιστορία του Κρίστοφερ ξεκινά ως αστυνομικό μυθιστόρημα. Ένα βράδυ, βρίσκει νεκρό τον Ουέλινγκτον, τον σκύλο της γειτόνισσάς του κι αποφασίζει να εξιχνιάσει το μυστήριο. Η έρευνα για την παράξενη δολοφονία, όμως, θα τον παρασύρει σε μονοπάτια δύσβατα, που θα τον οδηγήσουν στην ανακάλυψη μιας απροσδόκητης αλήθειας για τη χαμένη από καιρό μητέρα του.

Ο Κρίστοφερ καλείται να αποκωδικοποιήσει τον ακατανόητο κόσμο των «μεγάλων» και να επιβιώσει μέσα σε αυτόν.

Η συγκινητική του ιστορία είναι ένας ύμνος στη μοναδικότητα και διαφορετικότητα που μας φέρνει αντιμέτωπους με ζητήματα που απασχολούν τους εφήβους και όσους τους περιβάλλουν, όπως η αναζήτηση της ταυτότητας, οι διαπροσωπικές σχέσεις και κυρίως η δυσκολία στην επικοινωνία.

Μία παράσταση που μας προκαλεί να δούμε τον κόσμο μέσα από τα μάτια ενός ιδιαίτερου εφήβου. Όπως, λίγο ή πολύ, είναι όλοι.

Κριτική. Κατά τη γνώμη μου η απόδοση της παράστασης ήταν μέτρια, αλλά η πλοκή

ήταν πολύ ενδιαφέρουσα. Το έργο ήταν διασκευασμένο, ώστε να έχει απήχηση στο εφηβικό κοινό, με αποτέλεσμα κάποιιο διάλογοι να είναι αρκετά απλοποιημένοι σε σχέση με το βιβλίο, αν και σε γενικές γραμμές είχαν συμπεριληφθεί τα περισσότερα στοιχεία του. Τα σκηνικά ήταν πολύ απλά και μινιμαλιστικά, αποτελούμενα από κάποια μεγάλα κουτιά από πλεξιγκλάς τα οποία οι ηθοποιοί μετακινούσαν κατά τη διάρκεια της παράστασης, ανέβαιναν επάνω τους ή έμπαιναν μέσα. Ο φωτισμός και ο ήχος ήταν στο ίδιο απλό ύφος. Γενικά, το αφαιρετικό σκηνοθετικό στυλ έδινε έμφαση στις ερμηνείες των ηθοποιών, αλλά κατά τη άποψή μου στερούσε το έργο από την ατμόσφαιρα μυστηρίου που κυριαρχεί στο βιβλίο. Ως προς τη διασκευή, πιστεύω πως ο σκηνοθέτης έδωσε μεγάλη έμφαση στον αυτισμό του Κρίστοφερ, μέσω της αρκετά υπερβολικής και απλοϊκής ερμηνείας του πρωταγωνιστή. Το βιβλίο δεν αναφέρει σε κανένα σημείο το σύνδρομο του Κρίστοφερ, ενώ στην παράσταση ο αυτισμός γίνεται το κεντρικό θέμα. Ενδιαφέρουσα ήταν η ιδέα της συζήτησης με το κοινό μετά το πέρας της παράστασης, που έδινε την ευκαιρία στους θεατές να σχολιάσουν το έργο και να εμβαθύνουν σε κάποια ζητήματα. Όποιος την παρακολουθήσει, πάντως, σίγουρα θα προβληματιστεί!

Άθως Τσάκωνας, 99

Ο Κύκλος των Χαμένων Ποιητών

➤ 6 Γενάρη του 2024, λίγο πριν η Αθήνα «σβήσει» τα γιορτινά της φώτα, οι δρόμοι με οδηγούν στο θέατρο Βρετάνια και, πιο συγκεκριμένα, στη μοναδική και επιτυχημένη παράσταση «Ο Κύκλος των Χαμένων Ποιητών», η οποία παίζεται για 2^ο χρόνο στην Αθήνα.

Στη συγκεκριμένη παράσταση πρωταγωνιστούν οι σπουδαιότεροι ηθοποιοί, Άκης Σακελλάρη και Τάσος Χαλκιάς, καθώς και 8 νέοι ηθοποιοί οι οποίοι δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό στη σκηνή «δίνοντας ζωή» στο έργο.

Ο Κύκλος των Χαμένων Ποιητών, διαδραματίζεται στο Βέρμοντ και ειδικότερα στην αυστηρή Ακαδημία Αρρένων του Γουέλτον, στη δεκαετία του '60. Εκεί ο καθηγητής Κίτιγκ θα διδάξει τους μαθητές του, με μοναδικό του εργαλείο την ποίηση, πώς να μη συμβιβάζονται και να μην επηρεάζονται από τις κοινωνικές και οικογενειακές συνθήκες, καθώς και πώς να ακολουθούν αυτό που αγαπούν και να ονειρεύονται ενάντια στο κατεστημένο. Ο Κύκλος των Χαμένων Ποιητών είναι μία «κλειστή» ομάδα μαθητών που μέσω της ποίησης εκφράζουν τα συναισθήματά και τις επιθυμίες τους και προσπαθούν να αποδείξουν πως η ομάδα δεν είναι απλώς

ένα σύνολο αλλά ένα σώμα με μια ψυχή. Η παράσταση συνδέει εξαιρετικά το κωμικό στοιχείο στην αρχή με το δραματικό που ακολουθεί στο τέλος.

Η έκφραση του καθηγητή «Carpe diem», που κυριαρχεί στο έργο και σημαίνει «άδραξε τη μέρα», παρακινεί τους μαθητές να «ρουφήξουν» το μεδούλι της ζωής, να ονειρεύονται πραγματικά, να μην αφήνουν κανέναν να μπαίνει εμπόδιο στα όνειρά τους χωρίς όμως να δρουν απερίσκεπτα, καθώς κάθε πράξη έχει τις ανάλογες συνέπειες.

Στο τέλος της παράστασης το κοινό σηκώθηκε και χειροκρότησε τους ηθοποιούς επιδοκιμάζοντάς τους για τις καταπληκτικές ερμηνείες τους, την απόλυτη φυσικότητά τους και τη συγκινητική ατμόσφαιρα που κατάφεραν να δημιουργήσουν. Θα πρότεινα ανεπιφύλακτα τη συγκεκριμένη παράσταση σε όλους τους εφήβους, αλλά και σε αυτούς που νιώθουν εφήβοι, για να αντιληφθούν τι σημαίνει φωτισμένη εκπαίδευση, στιγμές ελευθερίας και επανάστασης. Και το κυριότερο: τι σημαίνει να ακολουθείς την καρδιά και τα όνειρά σου!

Σοφία Περράκη, β7

Για μια ζωή...

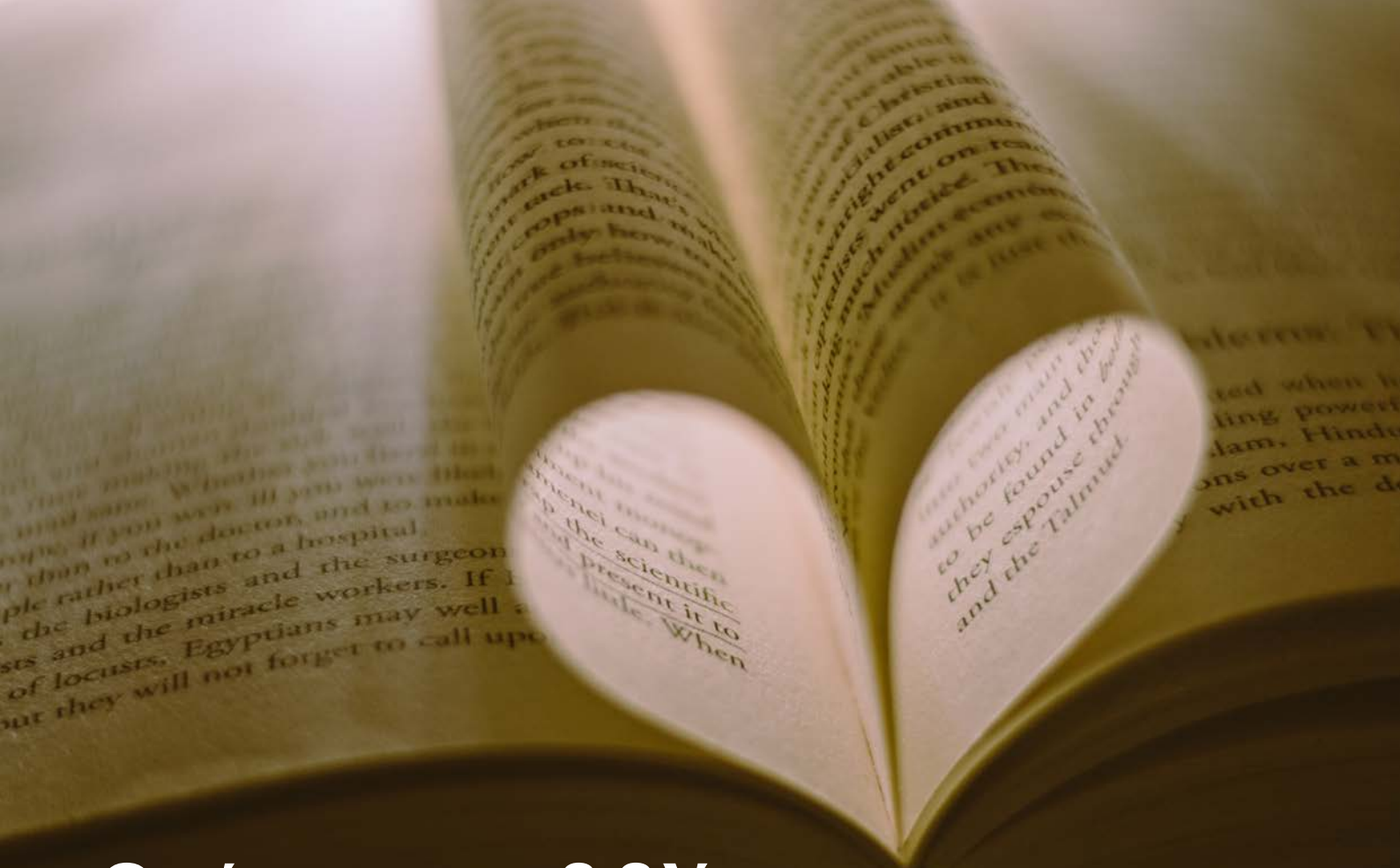

➔ Πρόσφατα παρακολούθησα τη θεατρική παράσταση «Για μια ζωή» και πραγματικά θέλω να μοιραστώ την εμπειρία μου μαζί σας. Πρόκειται για ένα έργο που εκτυλίσσεται στον πόλεμο του '40. Ωστόσο, γίνονται πολύ λίγες αναφορές στο αλβανικό μέτωπο. Το έργο παρουσιάζει μία κοπέλα, τη Ζωή, η οποία έχει ξαναπαντρευτεί, καθώς έχει χάσει τον άντρα της στον πόλεμο. Μέσα από μία σειρά ανατροπών, με πηγαίο χιούμορ και πάρα πολύ έξυπνες ατάκες, όλη η πλοκή του έργου ανατρέπεται. Ο νεκρός σύζυγος από το μέτωπο «ανασταίνεται» και η κοπέλα ξαφνικά εμφανίζεται παντρεμένη με δύο συζύγους. Η μητέρα της και ο πρώην πεθερός της κάνουν τα πάντα για να καλύψουν την κατάσταση, καθώς και οι δύο σύζυγοι πρέπει να κρυφτούν από το καθεστώς ο καθένας για τους δικούς του λόγους, και κυρίως ο δεύτερος σύζυγος δεν πρέπει να μάθει την ύπαρξη του πρώτου! Μία σειρά από πολύ έξυπνες σκηνές, με ευφυνείς διαλόγους που προκαλούν άφθονο γέλιο, κάνουν τον θεατή να μη σταματά να γελά σε όλη τη διάρκεια της παράστασης. Τα σκηνικά και τα κουστούμια είναι πολύ απλά, αλλά οι ηθοποιοί είναι εξαιρετικοί και δίνουν πραγματικά την ψυχή τους πάνω στο σανίδι.

Βασικοί συντελεστές είναι οι: Μ. Αντουλινάκη, Αλ. Ανωτόπουλος, Σ. Γανωτή, Χ. Μαθιουλάκη, Μ. Μιχαλακίδης, Δ. Παππά, Γ. Τσιμιτσέλης.

Αξίζει να δείτε την παράσταση, αν θέλετε να περάσετε μια βραδιά γεμάτη γέλιο αλλά και ωραία μηνύματα!

Φλώρα Μπέρτου, β5

Ο κόσμος των βιβλίων

➤ Βιβλίο! Μια λέξη που, συνήθως, δυσ-
σαρεστεί τους σημερινούς εφήβους, δυ-
οταν ακούν τους μεγαλύτερους να τους λέ-
νε: «Πήγαινε να διαβάσεις κανένα βιβλίο.»
Γιατί όμως να μεταφράζεται η παραπάνω
φράση στο μυαλό των εφήβων ως τιμωρία;
Γιατί να μην προσφέρει πια το βιβλίο την
απόλαυση που κρύβουν τα φύλλα του;

Η αλήθεια είναι πως οι περισσότεροι
έφηβοι έχουν ξεχάσει σήμερα την ανεκτί-
μητη αξία των βιβλίων και αντιμετωπίζουν
το διάβασμα ως αγγαρεία. Ο μαγικός κό-
σμος των βιβλίων υποτιμάται διαρκώς.
Το βιβλίο χάνει σιγά σιγά έδαφος από τη
στιγμή που η τεχνολογία εισβάλλει με
ταχύτατους ρυθμούς στην καθημερινό-
τητα των νέων προσφέροντας γρήγορες
εικόνες. Από τη μία πλευρά, βέβαια, αυ-
τό μπορεί να είναι μία πρόκληση για την
ανακάλυψη καινούριων εμπειριών. Από
την άλλη, όμως, αναρωτιόμαστε γιατί να
συμβαίνει αυτό σε βάρος της ανάπτυξης
της φαντασίας και της δημιουργικότητας.
Γιατί να σταματήσουν οι νέοι να δημιουρ-
γούν τις δικές τους εικόνες, τα δικά τους
ακούσματα και να τους δίνονται όλα έτοι-
μα και επεξεργασμένα;

Τα βιβλία δεν πρέπει να αποκλειστούν
από τη ζωή μας, γιατί το βιβλίο είναι από
μόνο του ένα τεράστιο όφελος για την ψυ-
χή του ανθρώπου και ιδιαίτερα του νέου.
Προσφέρει μοναδικές συγκινήσεις δίνον-
τας την ευκαιρία στο μυαλό να απελευ-
θερωθεί και να ταξιδέψει σε τόπους μακρι-
νούς. Ο αναγνώστης ταυτίζεται με τους
ήρωες και μαθαίνει να διαχειρίζεται πιο εύ-
κολα καταστάσεις που ενδέχεται να συνα-
ντήσει στη ζωή του. Ταυτόχρονα εμπλου-
τίζει το λεξιλόγιό του καλλιεργώντας έτσι
τη γλωσσική του παιδεία.

Τα βιβλία τα έχουν χαρακτηρίσει ως
«ανοιχτά παράθυρα στον κόσμο» (Τ. Λει-
βαδίτης) και «φίλους γενναιόδωρους»
(Λότη Πέτροβιτς – Ανδρουτσοπούλου)! Ας
κάνουμε λοιπόν όλοι μία προσπάθεια να
επαναφέρουμε το βιβλίο στη ζωή μας.

Αγαπητοί έφηβοι, διαβάστε βι-
βλία! Βρείτε μέσα στην ημέρα χρόνο! Φρο-
ντίστε να γίνει το βιβλίο κομμάτι της κα-
θημερινότητάς σας και θα δείτε τα οφέλη
του να σας συντροφεύουν σε όλη τη ζωή
σας.

Αικατερίνη Ζαφείρη, γ3

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ:

«ΑΝΟΙΧΤΟ
ΠΑΡΑΘΥΡΟ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ»

(Τ. Λειβαδίτης)

«ΦΙΛΟΣ
ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΟΣ»

(Λότη Πέτροβιτς – Ανδρουτσοπούλου)

Βιβλίο

Διαβάσαμε και σας προτείνουμε...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Φόνισσα

➔ Στο σχολείο άκουγα πολύ συχνά από παιδιά μεγαλύτερων τάξεων για τη *Φόνισσα* του Παπαδιαμάντη. Αποφάσισα, λοιπόν, να πάρω το βιβλίο, το οποίο είναι γραμμένο στην καθαρεύουσα, πράγμα το οποίο δεν με αποθάρρυνε καθόλου. Αντιθέτως, με παρακίνησε να το διαβάσω για να δω περί τίνος πρόκειται. Πρόκειται για ένα νατουραλιστικό κείμενο, το οποίο δείχνει πάρα πολύ έντονα πώς το περιβάλλον αλλά και η κοινωνία γενικότερα μπορεί να επηρεάσει έναν άνθρωπο, ώστε να εγκληματήσει. Η *Φόνισσα* ήταν μία γυναίκα καταπιεσμένη, σκλάβα της κοινωνίας, των γονιών της, του άντρα της και των παιδιών της, η οποία έκανε την απονευσμένη ενέργεια να σκοτώνει μικρά κοριτσάκια με πρώτο το ίδιο της το εγ-

γονάκι προσπαθώντας με αυτόν τον τρόπο να αποκαταστήσει τη δικαιοσύνη για χάρη των γυναικών. Με άλλα λόγια, δολοφονεί τις γυναίκες, τα μικρά κοριτσάκια, γιατί έτσι πιστεύει ότι τις γλυτώνει από τα βάσανά τους και από την κακομεταχείριση που τους επεφύλασσε η τότε κοινωνία. Η προσωπικότητα της *Φόνισσας* προκαλεί εντύπωση, καθώς πέρα από το γεγονός ότι είναι μία στυγνή εγκληματίας είναι μια γυναίκα πολύ ταλαιπωρημένη, η οποία λόγω της ψυχικής της κούρασης και της μεγάλης της ταλαιπωρίας έφτασε στο σημείο να ταυτίζει την γυναίκα με τα βάσανα, τις ταλαιπωρίες και τον ανθρώπινο πόνο.

Συνιστώ το βιβλίο ανεπιφύλακτα στον καθένα, καθώς πέρα από το γεγονός ότι δίνει το στίγμα μιας ολόκληρης κοινωνίας και τη θέση της γυναίκας, είναι βαθιά ψυχογραφικό. Επιτρέπει στον αναγνώστη να καταλάβει πώς ένας άνθρωπος πολύ ταλαιπωρημένος και με επιβαρυνμένη ψυχική προδιάθεση μπορεί να φτάσει στο έγκλημα και να το παρουσιάσει ως κάτι θεάρεστο!

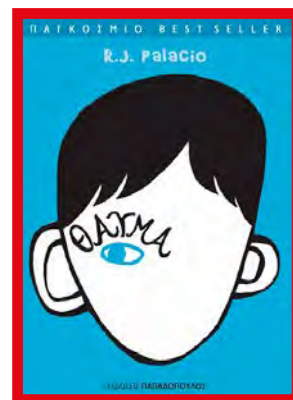
Μετά την ανάγνωση του βιβλίου, αποφάσισα να παρακολουθήσω και την αντίστοιχη ταινία. Είναι γεγονός πως υπάρχουν έντονες διαφορές ανάμεσα στο βιβλίο και στην ταινία, ωστόσο κάποιες

σκηνές διατηρούνται πιστά από τη σκηνοθετή. Κατ' αρχάς, το έργο δε διαδραματίζεται σε νησί, αλλά σε βουνό, πράγμα το οποίο έρχεται σε αντίθεση με το νησιωτικό τοπίο του βιβλίου. Επιπροσθέτως, η γενική ατμόσφαιρα ήταν βαριά, αποπνικτική και θλιβερή. Οι ηθοποιοί υποδύονταν εξαιρετικά τον ρόλο τους, ενώ όλα τα σκηνικά και κουστούμια ήταν απολύτως ταιριαστά με το φτωχικό κλίμα της εποχής. Είναι γεγονός πως οι ηθοποιοί μεταφέρουν με άμεσο τρόπο τα συναισθήματά τους, ώστε ο θεατής να λαμβάνει το μήνυμα της καταπίεσης που υφίστατο η γυναίκα εκείνη την εποχή. Ωστόσο, το έργο ήταν αρκετά σκληρό σε κάποιες σκηνές, ενώ παντού πρωταγωνιστούσε το μίσος για τη γυναίκα. Η Φραγκογιαννού παρουσιάζεται ως μία πολύ δυναμική προσωπικότητα, ιδιαίτερα σκληραγωγημένη και σκληροπυρηνική στις απόψεις της. Αντιμετωπίζει τη γυναίκα ως κατάρα, ενώ σε κάποια άλλα σημεία είναι αλληλέγγυα προς αυτήν και βοηθητική.

Συμπερασματικά, θεωρώ πως το βιβλίο, παρότι πραγματεύεται ένα πολύ σκληρό θέμα, το δίνει με έναν ευαίσθητο και ταυτόχρονα ειλικρινή τρόπο, ώστε ο αναγνώστης κάποιες φορές να συμπονώ τη Φραγκογιαννού και

να μη νιώθει τον ίδιο αποτροπιασμό, όπως στην ταινία. Η ταινία παρουσιάζει το γυναικείο φύλο καταραμένο και υποτιμημένο και στέκεται αποκλειστικά σ' αυτό παραποιώντας αρκετά σημεία της αφήγησης. Το τέλος της ταινίας σηματοδοτεί μία γενική κατακραυγή προς το πρόσωπο της Φραγκογιαννούς. Αντιθέτως το τέλος του βιβλίου του Παπαδιαμάντη αφήνει τον αναγνώστη να σκεφτεί αν και πώς θα τιμωρηθεί η *Φόνισσα*. Τον ρόλο της θείας Δίκης! Τα συμπεράσματα δικά σας!

Φλώρα Μπέρτου, β5

R.J. PALACIO

Το Θαύμα

➔ Το «*Θαύμα*» είναι ένα πραγματικά συγκινητικό βιβλίο που έχει αγγίξει τις καρδιές των αναγνωστών σε όλο τον κόσμο. Αφηγείται την ιστορία ενός μικρού αγοριού που ονομάζεται Όγκι

και γεννήθηκε με παραμορφωμένο πρόσωπο. Το βιβλίο ακολουθεί το ταξίδι του Όγκι από τη στιγμή που πρέπει να φύγει από το υποστηρικτικό περιβάλλον της οικογένειάς του και να ξεκινήσει να φοιτά στην πρώτη Γυμνασίου. Εκεί θα έλθει αντιμετώπιση με ένα νέο περιβάλλον και με προκλήσεις που μέχρι τότε δεν γνώριζε. Ένας από τους λόγους για τους οποίους το «Θάμα» αγαπήθηκε τόσο πολύ από το αναγνωστικό κοινό είναι ότι προάγει στον αναγνώστη την ενσυναίσθηση, ώστε να κατανοήσει τα συναισθήματα του μικρού πρωταγωνιστή, τις σκέψεις και τις δυσκολίες που βιώνει στην καθημερινότητά του. Ενθαρρύνει τους αναγνώστες να κοιτάζουν πέρα από την εξωτερική εμφάνιση ενός ατόμου και να αναγνωρίζουν την ουσία και την καλοσύνη στον άνθρωπο. Η ιστορία απεικονίζει όμορφα τη σημασία της αποδοχής του διαφορετικού, της φιλίας και της αντίστασης στον εκφοβισμό. Οι χαρακτήρες στο βιβλίο είναι απίστευτα συνδεδεμένοι. Σε κάθε κεφάλαιο η ιστορία παρουσιάζεται από την οπτική γωνία ενός διαφορετικού χαρακτήρα, επιτρέποντας έτσι στους αναγνώστες να κατανοήσουν βαθύτερα τα συναισθήματα και τα κίνητρά καθενός. Το βιβλίο έχει απήχηση στους αναγνώστες κάθε ηλικίας, γιατί διδάσκει πολύτιμα μαθήματα για την αγάπη, τη συμπόνια και τη δύναμη να αγκαλιάζουμε τον συνάνθρωπο. Διαβάστε το! Θα ενθουσιαστείτε!

Ζαΐρα Μαυρίδη, α5

ΜΑΡΟΥΛΑ ΚΛΙΑΦΑ

Ο δρόμος για τον Παράδεισο είναι μακρύς

➔ Κατά τη φετινή σχολική χρονιά στο μάθημα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας διαβάσαμε στην τάξη ένα απόσπασμα από το βιβλίο της Μαρούλας Κλιάφα *Ο δρόμος για τον Παράδεισο είναι μακρύς*. Μου άρεσε τόσο πολύ που αγόρασα το βιβλίο για να το διαβάσω ολόκληρο.

Το βιβλίο αναφέρεται στη φίλια δύο κοριτσιών, της Βερόνικας και της Ελένης, που δε μένουν στην ίδια πόλη ούτε έχουν γνωριστεί από κοντά. Τα δύο κορίτσια ανταλλάσσουν επιστολές στις οποίες καταγράφουν τα προβλήματά τους. Η Βερόνικα είναι από την Αλβανία και ζει με την οικογένειά της στην Ελλάδα. Δυστυχώς, όμως, βιώνει την καχυποψία και τα αρνητικά σχόλια των συγκατοίκων της στην πολυκατοικία λόγω της εθνικότητάς της. Από την άλλη η Ελένη είναι Ελληνίδα, ζει στην Αθήνα και έχει μείνει ανάπηρη λόγω αυτοκινητιστικού ατυχήματος. Και αυτή, ωστόσο, βιώνει ένα είδος ρατσισμού, αυτό του οίκτου, της λύπησης και της απόρριψης λόγω του γεγονότος ότι δεν είναι αρτιμελής.

Οι επιστολές αυτές και όλα όσα εξομολογούνται

οι δύο φίλες μεταξύ τους με έβαλαν σε σκέψεις και προβληματίστηκα σχετικά με το θέμα του ρατσισμού. Συνειδητοποίησα ότι το πρόβλημα παραμένει ακόμα και σήμερα, στον 21^ο αιώνα και εκδηλώνεται με πολλές μορφές. Βλέπουμε ανθρώπους να μισούν άλλους, επειδή ανήκουν σε άλλη φυλή, έθνος, θρησκεία, φύλο, κοινωνική τάξη. Οτιδήποτε διαφορετικό προκαλεί την απόρριψη και τον χλευασμό.

Γιατί άραγε να συμβαίνει αυτό; Σίγουρα τα πάντα ξεκινούν από τον τρόπο που μας μεγαλώνουν οι γονείς μας, αλλά και από τις αξίες που διδασκόμαστε στο σχολείο. Ο φόβος, η ζήλεια και η ανασφάλεια αποτελούν αιτίες που οδηγούν πολλούς να αποκλείουν όσα άτομα γύρω τους δεν τους μοιάζουν.

Τα δύο κορίτσια του μυθιστορήματος βιώνουν τον κοινωνικό αποκλεισμό, χωρίς να έχουν φταίξει οι ίδιες. Η μία παρηγορεί την άλλη λέγοντάς της ότι «ο δρόμος για τον Παράδεισο είναι μακρύς». Με τα λόγια αυτά δηλώνεται το πόσο δύσκολο είναι οι άνθρωποι να βρουν την ευτυχία μέσα σε έναν κόσμο που δεν αποδέχεται το διαφορετικό. Δεν είναι τυχαίο που η πρόταση αυτή αποτελεί και τον τίτλο ολόκληρου του βιβλίου.

Σας συστήνω ανεπιφύλακτα να το διαβάσετε και να πάρετε και εσείς θέση καταδικάζοντας κάθε ρατσιστική συμπεριφορά. Μόνο εάν γίνουμε πιο ευαίσθητοι και αλληλέγγυοι σε κάθε τι διαφορετικό, υπάρχει ελπίδα να μιλάμε στο μέλλον για μια πολιτισμένη ανθρωπότητα.

Μαρία Αφθονίδη, α1

ΑΛΚΗ ΖΕΗ

Η Κωνσταντίνη και οι αράχνες της

➔ **Χρονικό Πλαίσιο:** Στο πλαίσιο της 1^{ης} ενότητας με τίτλο «Δημιουργία και Ζωή» που επεξεργαστήκαμε στο μάθημα των Νέων Ελληνικών αναλύσαμε το κείμενο *Ο Κάσπαρ Χάουζερ στην έρημη χώρα* του Δημήτρη Χαντζή. Σε αυτό το κείμενο όπως και στο βιβλίο της Άλκη Ζέη είναι έντονη η παρουσία της μετανάστευσης. Οι πρωταγωνιστές μεταναστεύουν στην ίδια χώρα, στη Γερμανία, και μάλιστα στην ίδια πόλη αυτής της χώρας, το Άαχεν. Επίσης, ένα ακόμα κοινό στοιχείο είναι και το αίσθημα της μοναξιάς, που στο βιβλίο της Άλκη Ζέη *Η Κωνσταντίνη και οι αράχνες της* δεν είναι τόσο έντονο μετά από λίγο καιρό διαμονής στην ξένη χώρα γιατί παρουσιάζει έναν άνθρωπο μικρότερης ηλικίας που πάει σχολείο και βρίσκει φίλους σε αντίθεση με έναν εργαζόμενο που είναι πιο δύσκολες οι σχέσεις του στη δουλειά.

Λίγα λόγια για την υπόθεση: Η Άλκη Ζέη σε αυτό της το βιβλίο μάς περιγράφει τη ζωή της Κωνσταντίνας που μετανάστεύει ➔

με τους γονείς της στο Άαχεν της Γερμανίας. Έναν τόπο γνωστό στους Έλληνες, καθώς πολλοί Έλληνες επέλεξαν να μεταναστεύσουν εκεί για εύρεση καλύτερων ευκαιριών εργασίας. Κατά τη διάρκεια της τελευταίας τάξης του Δημοτικού σχολείου η Κωνσταντίνα βιώνει τον χωρισμό των γονιών της και αναγκάζεται να γυρίσει στην Ελλάδα και να ζήσει με τη Φάρμουρ, τη γιαγιά της όπως την αποκαλεί. Η Κωνσταντίνα ζει μια ήρεμη ζωή μέχρι τη στιγμή που γνωρίζει ένα μεγαλύτερο παιδί, τον Λουμί, που έμενε στη Γερμανία όπως και αυτή. Η Κωνσταντίνα και ο Λουμί παίρνουν ναρκωτικά. Πρώτα μπλε χαπάκια και στη συνέχεια ηρωίνη. Τελικά ο Λουμί πεθαίνει από υπερβολική δόση ηρωίνης και τότε η Κωνσταντίνα καταλαβαίνει το λάθος της και προσπαθεί να το αντιμετωπίσει με τη βοήθεια ειδικών ψυχολόγων.

Ποια είναι η Άλκη Ζέη : Η Αγγελική - Άλκη Ζέη γεννήθηκε στην Αθήνα. Ο πατέρας της, Ζήνων Ζέης, ήταν τραπεζικός υπάλληλος από την Κρήτη αλλά με καταγωγή από την Άνδρο, και η μητέρα της, η Έλλη Σωτηρίου, ήταν από τη Σάμο και είχε περάσει τα παιδικά της χρόνια στη Σμύρνη. Η Ζέη έζησε τα παιδικά της χρόνια στη Σάμο, μαζί με τη μεγαλύτερή της αδελφή. Η μητέρα της ανάρρωνε από φυματίωση στο σανατόριο της Πάρνηθας. Επιστρέφοντας στην Αθήνα οικογενειακά το 1937, φοίτησε αρχικά στην ιδιωτική Ιόνιο Σχολή, όπου γνώρισε τη φίλη της και μετέπει-

τα συγγραφέα, Ζωρζ Σαρή. Η Ζωρζ Σαρή περιγράφει τα χρόνια που φοιτούσε μαζί και τη φίλιά της με τη Ζέη στο βιβλίο της Ε.Π.. Τα τελευταία τρία χρόνια του γυμνασίου η Ζέη πήγε στην επίσης ιδιωτική Σχολή Αηδοποπούλου. Εκείνη την περίοδο ο θείος της, Πλάτων Σωτηρίου (αδελφός της μητέρας της), παντρεύτηκε τη γνωστή συγγραφέα Διδώ Σωτηρίου, η οποία βοήθησε την Άλκη να ασχοληθεί με τη συγγραφή. Ενώ ήταν μαθήτρια στη Σχολή Αηδοποπούλου, συμμετείχε στον όμιλο κουκλοθεάτρου της Σχολής. Τότε ξεκίνησε να γράφει έργα για κουκλοθέατρο και ένας από τους χαρακτήρες που δημιούργησε, ο Κλούβιος, έγινε μετέπειτα ένας από τους κυριότερους ήρωες του κουκλοθεάτρου Αθηνών «Μπάμπια Μυτούσης».

Άποψη για το βιβλίο: Αρχικά, αυτό το βιβλίο περιγράφει τη δυσκολία της μετανάστευσης και της αλλαγής περιβάλλοντος και πώς αυτό μπορεί να επηρεάσει τη συμπεριφορά καθώς και τον τρόπο αντίδρασης των παιδιών. Επίσης είναι άμεσα συνδεδεμένο με την πραγματικότητα. Εξηγεί πώς οι έφηβοι παρασύρονται και μπλέκουν με τα ναρκωτικά και κλιμακώνει τις καταστάσεις από τις οποίες περνούν, πρώτα από τα μπλε χαπάκια, όπως τα αναφέρει η πρωταγωνίστρια του βιβλίου, ως την ενδοφλέβια ένεση της ηρωίνης, λόγω της κατάθλιψης που έχουν για κάτι που συνέβη σε εκείνους ή στην οικογένειά τους.

Δημήτρης Αλαφογιώργος, β1

JOSTEIN GAARDER

Ο κόσμος της Σοφίας

➔ Ο κόσμος της Σοφίας είναι μικρός. Έχει τους φίλους της, τη μητέρα της, το σχολείο της. Όσπου μια μέρα, βρίσκει ένα γράμμα που το μόνο περιεχόμενό του είναι μια ερώτηση: Ποια είσαι; Αγνοώντας τελείως την προέλευση του γράμματος, αρχίζει, χωρίς να το θέλει, να προσπαθεί να απαντήσει στο ερώτημα αυτό. Χαμένη σε μία απρόσμενη μαγεία, σε έναν νέο τρόπο σκέψης που δεν είχε ούτε διανοηθεί ότι μπορούσε να ανακαλύψει, αναζητά ένα δεύτερο γράμμα στο γραμματοκιβώτιο. Και το βρίσκει. Πώς δημιουργήθηκε ο κόσμος; Όσο προσπαθεί να βρει τη λύση, ένα τρίτο γράμμα έχει εμφανιστεί στο κουτί. Αλλά αυτή τη φορά δεν περιέχει μια φαινομενικά αναπάντητη ερώτηση, αλλά μία

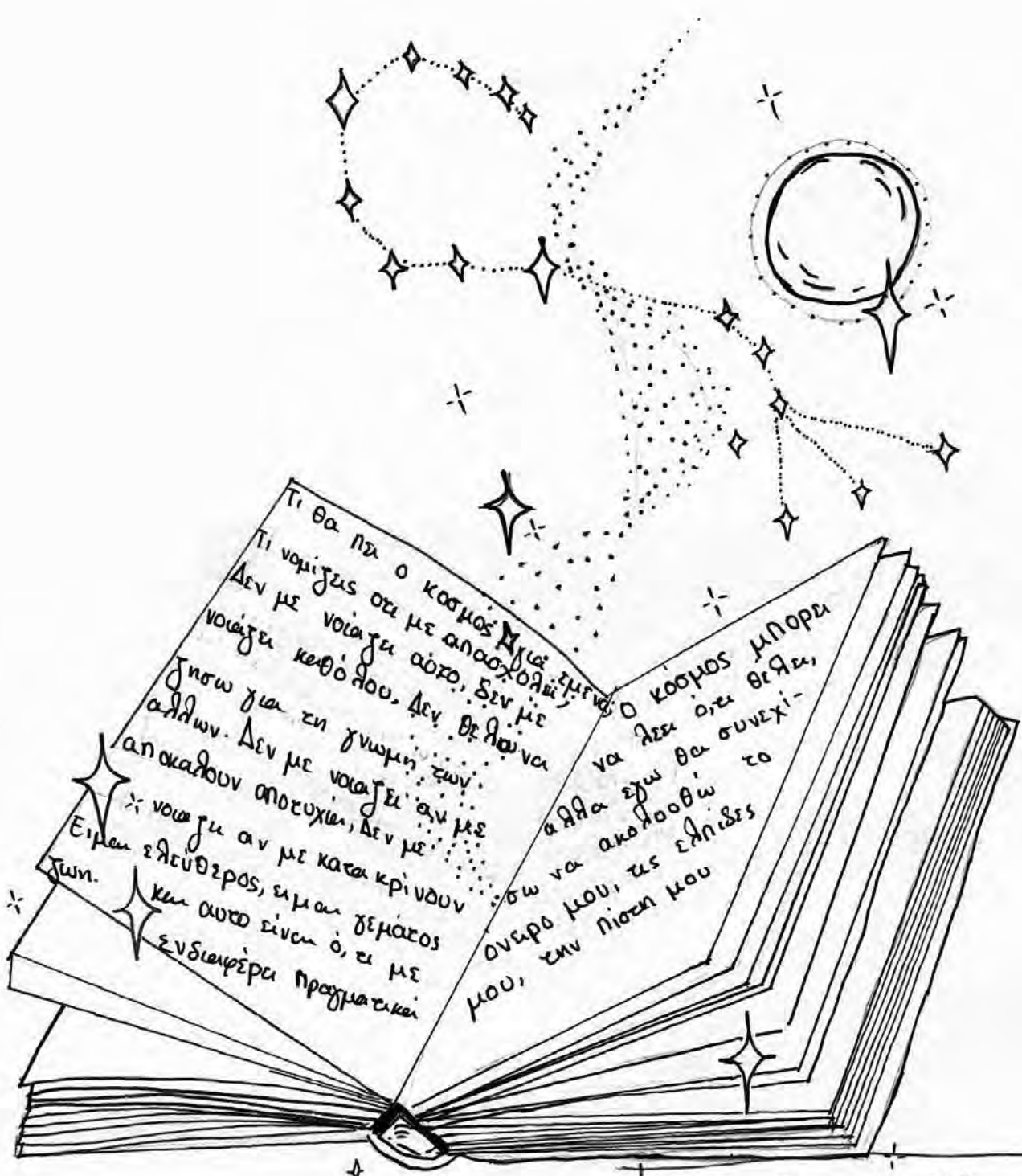

κάρτα ενός πατέρα προς την κόρη του, τη Χίλντε. Η Σοφία δε γνώριζε κανέναν από τους δύο. Βασανισμένη από εκατομμύρια απορίες και πιθανές λύσεις σε αυτές, αποφασίζει να ξεχάσει το μυστηριώδες αυτό γεγονός, χωρίς να αναφέρει τίποτα σε κανέναν. Μετά από λίγες μέρες, τα πάντα έχουν αλλάξει. Τίποτα από αυτά που διδάσκεται η Σοφία δε φαίνεται έστω και λίγο σημαντικό στα μάτια της πια, τίποτα δεν φαίνεται αρκετά ουσιαστικό. Κάθε μέρα ψάχνει στο γραμματοκιβώτιο, ελπίζοντας πως θα βρει κάτι καινούριο. Έχοντας χάσει κάθε ελπίδα, μια μέρα παίρνει τις καθημερινές επιστολές και τα διαφημιστικά για τη μητέρα της, αλλά παρατηρεί και έναν μεγάλο κίτρινο φάκελο με το όνομά της. Όταν τον ανοίγει, βρίσκει τρία μεγάλα φύλλα χαρτί γραμμένα σε γραφομηχανή. Μέσα τους ανακαλύπτει ιστορίες για ιπτάμενους γονείς, λαγουδάκια μέσα σε ημίψηλα καπέλα και αρχαίους Έλληνες. Ο άγνωστος τα αποκαλεί φιλοσοφία. Ποιος είναι; Γιατί αποφάσισε να της δώσει μαθήματα φιλοσοφίας δωρεάν; Πώς συνδέεται η κάρτα με όλα αυτά; Και το κυριότερο, γιατί διάλεξε αυτή;

Μέσω μιας συναρπαστικής ιστορίας μυστηρίου για έναν μαγικό καθρέφτη, ένα κόκκινο μαντήλι και δύο κορίτσια, εξελίσσεται η ιστορία της φιλοσοφίας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα σε ένα βιβλίο που θα μαγέψει μικρούς και μεγάλους.

Κατερίνα Ματθαίου, α6

Τι θα πει ο κόσμος

Isma Ramzan ΓΒ

Μουτζούρα

Τι να 'ναι άραγε μια μουτζούρα;
Μια ακαθόριστη γραμμή.
Ένα συναίσθημα πάνω στο χαρτί.
Σκέψη.
Ένα αδιέξοδο της τέχνης.
Ένας λόγος που δεν γράφεται ούτε και μιλιέται.
Μια εκτόνωση της ψυχής.
Ένας ακαθόριστος χτύπος της καρδιάς του
διπλανού.
Ενσυναίσθηση, ελπίδα ή και αδιέξοδο.
Πάντως όχι λάθος.

Όλγα Δανηλάτου β2

Τόπος Απόθεσης Φορτίων

Στη σιγή της νύχτας,
Με τους ψιθύρους του ανέμου,
Στις αιθέριες σκιές,
η ψυχή μου βρίσκει καταφύγιο.
Η λάμψη της σελήνης με γαληνεύει απαλά,
Και τους αστέρες παρακολουθώντας,
τα όνειρα μου ανθίζουν.
Εδώ στην ειρήνη, μακριά από τον πόνο,
Ανάμεσα στα αστέρια,
ω, δέος με συνεπαίρνει.
Κλείνω τα μάτια και χάνομαι,
σε διάσταση άλλη ταξιδεύω.
Εκεί όπου η εσωτερική πραότητα,
Συναντά την απόλυτη απελευθέρωση...

Εριέττα Κουρομιχελάκη γ4

A SINGULAR SCHOOL
A COLLECTIVE EFFORT

Στηρίξτε
το **Πρόγραμμα**
Υποτροφιών
με τη δωρεά σας!

Η συλλογική συμμετοχή
είναι η δύναμή μας!

Στηρίξτε εδώ

www.athenscollege.edu.gr/give/givenow

1925

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΑΧΝΩΝ • ΜΕΤΑΠΟΙΤΗΤΩΝ I.M. ΚΑΡΝΕΖ

